



2022

TourTråkk - Referat



Knut Helgesen

Nine o'clock Sharp Tour

07.11.2022



Innholdsfortegnelse

TourTråkk #01 - Prolog - 23/4 2022	5
Mange på Mallorca denne gangen	5
TourTråkk #02 – Gruppe 1/2 - 30/4 2022	7
Referentdebutant	7
TourTråkk #02 – Gruppe 3 - 30/4 2022	10
Harde forhandlinger	10
TourTråkk #03 – Gruppe 1/ 2 - 7/5 2022	11
Short range	11
Long range.....	13
TourTråkk #03 – Gruppe 3 - 7/5 2022	15
Hoggorm observert.....	15
TourTråkk #04 – Gruppe 1 - 14/5 2022	16
Første for gruppe 1	16
TourTråkk #04 – Gruppe 2 - 14/5 2022	17
Mange med Covid	17
TourTråkk #04 – Gruppe 3 - 14/5 2022	18
Kort referat.....	18
TourTråkk #05 – Gruppe 1 - 21/5 2022	19
Vått i marka.....	19
TourTråkk #05 – Gruppe 2 - 21/5 2022	19
«Yr bomma og Hamid punga».....	19
TourTråkk #05 – Gruppe 3 - 21/5 2022	20
Gruppe 3 trosset regnet.....	20
TourTråkk #06 – Gruppe 1/2 - 28/5 2022	21
Ingen stigruppe denne gangen.....	21
TourTråkk #06 – Gruppe 3 - 28/5 2022	22
Limerick	22
TourTråkk #07 – Gruppe 1 - 4/6 2022	23
TourTråkk #07 – Gruppe 1 - 4/6 2022	23
The BushMenQuartet rundt Tjennhaugputten.....	23
TourTråkk #07 – Gruppe 2 - 4/6 2022	24
Kulturkikk	24
TourTråkk #07 – Gruppe 3 - 4/6 2022	25
Nye dikt.....	25
TourTråkk #08 – Gruppe 1/2 - 11/6 2022	26
Erik, ikke bortreist allikevel	26
TourTråkk #08 – Gruppe 3 - 11/6 2022	28
Gruppe 3, nå på sti	28
TourTråkk #09 – Gruppe 1/2 - 18/6 2022	29
Gruppe 1 og 2 «short range»	29



TourTråkk #9 gr. 2 mid. range 🌞🚴🚴🧐	30
Erlend med gjestesyklist	30
TourTråkk #09 – Gruppe 3 - 18/6 2022	31
Kobberhaughytta	31
TourTråkk #10 – Gruppe 1/2 - 25/6 2022	32
Sydentemperatur og bading i Sandungen	32
TourTråkk #10 – Gruppe 3 - 25/6 2022	32
Bading i Sandungen	32
TourTråkk #11 – Gruppe 1/2 – 2/7 2022	33
Gruppeleder med ribbensbrudd	33
TourTråkk #11 – Gruppe 3 – 2/7 2022	34
Søskenbarntreff	34
TourTråkk #12 – Gruppe – 9/7 2022	35
Øyvind på plass igjen	35
TourTråkk #13 – Gruppe 1 – 16/7 2022	36
Krevende tur	36
TourTråkk #13 – Gruppe 2 – 16/7 2022	37
Referat mangler	37
TourTråkk #13 – Gruppe 2b – 16/7 2022	37
Tor og Knut Petter	37
TourTråkk #13 – Gruppe 2c – 16/7 2022	38
Solotour i fantastisk sommervær 🧐	38
TourTråkk #13 – Gruppe 3 – 16/7 2022	39
Hengekøyer, kuer og sauer	39
TourTråkk #14 – Gruppe alle – 23/7 2022	39
Ferietid	39
TourTråkk #15 – Gruppe 1/2 – 30/7 2022	40
Et besøk i Finnemarka	40
TourTråkk #15 – Gruppe 3 – 30/7 2022	42
Lykkelige kuer	42
TourTråkk #16 – Gruppe 1/2 – 6/8 2022	43
Sent men godt	43
TourTråkk #16 – Gruppe 3 – 6/8 2022	45
Greveling-Grevelang	45
TourTråkk #17 – 13/8 2022	45
Referat kom ikke	45
TourTråkk #18 – Gruppe 1 – 20/8 2022	46
Blåsti i Vestmarka	46
TourTråkk #18 – Gruppe 2 – 20/8 2022	47
Tur til Oppkuven	47
TourTråkk #18 – Gruppe solo – 20/8 2022	49
Solo-og maletur	49
TourTråkk #19 – Gruppe 2 – 27/8 2022	49



To damer og en mann	49
TourTråkk #19 – Gruppe 2 – 27/8 2022	50
Kjappe hoderegninger	50
TourTråkk #19 – Gruppe 3 – 27/8 2022	51
Smakebit av byfest	51
TourTråkk #20 – Gruppe 1/2 – 3/9 2022	52
Finn fant fantastisk fin rute !!!	52
TourTråkk #20 – Gruppe 3 – 3/9 2022	54
Fire flotte damer	54
TourTråkk #21 – Gruppe 1/2 – 10/9 2022	55
Ingen hadde lyst på kaffestopp.....	55
TourTråkk #21 – Gruppe 3 – 10/9 2022	55
Knutstien og Brønnøya.....	55
TourTråkk #22 – Gruppe 1 – 17/9 2022	56
Full konsentrasjon og mye mestring!.....	56
TourTråkk #22 – Gruppe 3 – 17/9 2022	57
Narve - back on track 😊	57
TourTråkk #23 – Gruppe 1/2/3 – 24/9 2022	58
Duo på tur.....	58
TourTråkk #23 – Gruppe Gomobu – 24/9 2022	59
Årets høsttur	59
TourTråkk #24 – Gruppe 1/2/3 – 1/10 2022	60
Høsten er kommet	60
TourTråkk #25 – Gruppe 1 – 8/10 2022	61
Ikke referat.....	61
TourTråkk #25 – Gruppe 2 – 8/10 2022	61
Gran Fondo.....	61
TourTråkk #25 – Gruppe 3 – 8/10 2022	63
Historiske innslag rundt kvadraturen og Akershus festning.	63
TourTråkk #26 – Gruppe 1/2 – 15/10 2022	65
Løvlia i flott høstvær	65
TourTråkk #26 – Gruppe 3 – 15/10 2022	67
Tverrelva i flott høstvær.....	67
TourTråkk #27 – Gruppe 1/2 – 22/10 2022	68
Helvetesmyra.....	68
TourTråkk #27 – Gruppe 3 – 22/10 2022	69
Angrepet av løs hund	69
TourTråkk #28 – Gruppe 1/2 – 27/10 2022	70
Kobberhaughytta	70
TourTråkk #28 – Gruppe 3 – 27/10 2022	71
Skolebolle i størrelse XXL	71
TourTråkk #29 – Gruppe 1 – 5/11 2022	72
Så ble det Hokksund-tur helt på tampen, på tross av Fake News fra Yr	72



TourTråkk #29 – Gruppe 2/3 – 5/11 2022	73
Narve solotour	73



TourTråkk #01 - Prolog - 23/4 2022

Mange på Mallorca denne gangen

Så var sesongen i gang og som alltid starter vi med prolog. I år gikk prologen på to steder, Palma de Mallorca for de som deltar på Mallorca rundt og den originale turen fra klubbhuset og langs strandkantene mot Bygdøy.

Steinar Nervold hadde ansvaret og da har man selvsagt lov til å legge løypa selv. Selv om noen av oss hadde forventet den sedvanlige traseen, så gikk prologen som den alltid gjør langs sjøen. Fra klubbhuset mot Kadettangen, rundt Hennie Onstad mot Strand, Fornebulandet, en kort visitt innom Snarøya, før kursen ble satt mot Polhøgda, Lysaker, Sollerudstranda, motsols rundt Bygdøy og til Huk, før gruppa delte seg på ulike veien hjemover.

For at protokollfører skal ha kontroll på oppmøte gjennom sesongen, så kan referenten informere at hele 29 morgenglade, spreke syklister hadde møtt opp i god tid. Kain Råd, Ole Johan Sundsvold, Øyvind Foyen, Pål Johan Vanberg, Marianne Stepschko, Laurits Valderhaug, Lise Bjørnstad, Erik Aas Andersen, Rune Haugland, Betty Jane Larsson, Kjell Keseler, Eva Keseler, Øivind Nullmeyer, Svein-Erik Skjelbred, Helle Tungesvik, Erlend Bjørge, Anders Dalaker, Stein Kristoffersen, Hamid Besharati, Eivind Sveen, Tore Spangrud Iversen, Kjetil Ulvestrand, Knut Skov-Pedersen, Bengt Solheim, Knut Petter Guriby, Merete Hagfors, Per Kristian Nesse, Narve Holen og Steinar Nervold.

Som sedvanlig er det mange som ikke har sett hverandre siden 2021, så da blir det nye prat og latter. Steinar ønsket alle velkommen, før han kort informerte om dagens tur, og at sikkerhet er viktig for oss i Jardar sykkel. Han glemte å høre om det var noen debutanter og det var det. Vi ønsker velkommen til Stein Kristoffersen og Knut Skov-Pedersen som sist hadde oppmøte for noen år siden.



Litt over 09:00 satte Steinar i gang årets sesong og bakerst hadde Øyvind Foyen og Bengt Solheim kontroll på halen. Når 29 syklister er på veien, blir rekka lang og det blir strekk i gruppa, men et flott skue. Ved Sandvika tok vi inn på Elveparaden mot Kalvøya, men vi fortsatte bare rundt nye badeplassen på Kadettangen.

<https://lokalhistoriewiki.no/wiki/Kadettangen> Allerede mot Hennie Onstad, var det sprik i veivalget på tidligere prologer. Kun en liten håndfull var innom Solviksbukta båthavn, men vi var alle savnet igjen når vi rundt Hennie Onstad, som for de kunstinteresserte er et ledende museum i Norden, med fokus på modernisme og samtidskunst. Vi passerte etter hvert «Det Norske Veritas» som tidligere het Høvik Verk, opprinnelig Høvik Glassverk.

Dagens første stiparti fra Svartodden forbi Høvikbanen og ned mot Båttstø badeplass gikk uten uhell. Nede ved Båttstø badeplass hadde vi dagens første stopp, og hvor turleder orienterte om ruinene som noe kjøre over på vei ned. Det var Josef Terboven hadde sin sommerhytte under krigen.



Vi tok ikke stien over til Sarbuvollen i år, men fulgte stien opp til Maries vei, til Sarbuvollveien; Fagerstrandveien og ned en liten sti til Strandparken. Der syklet de aller fleste rundt bautaen.

Vi fortsatt videre på Strandalleen, inn på Michelets vei, ned til den lokale båthavna i Oksenøyveien. Fra Øksenøyveien tok vi så inn på «gangveien» som vi fortsatt rundt og langs Holtekilen. Etter hvert tok vi inn på Fornebulandet, tidligere OSL. https://no.wikipedia.org/wiki/Oslo_lufthavn,_Fornebu

Vi var ikke innom Snarøya i år, men undertegnede kunne i alle fall se sin barneskole fra 60 tallet oppe i åsen. På lang rekke passerte langs Rolfsbuktveien, kunne vi til venstre se hvor flymaskinene ble vedlikeholdt når OSL lå på Fornebu. Undertegnede hadde i 1972 sin arbeidsuke der, som den gang ble kalt Koksa.

Alle fant veien opp forbi Polhøgda og Fridtjof Nansens Institutt <https://no.wikipedia.org/wiki/Polh%C3%B8gda> og stien ned til Lysaker brygge og videre rundt Sollerudstranda. Her kunne glade naboer og turgåere motta gladnyheten noen dager før prologen at byrådet i Oslo nå hadde fredet og skånet friluftsområdet ved Sollerudstranda, der det var tenkte å bygge ut område med steinmasse i forbindelse med ny vannledning til Oslo. Nok om det....

Turen fortsatte langs Maritime og rundt Bestumkilen før gruppa tok fatt på Hengsengsveien inn mot Bygdøy Sjøbad. Kort stopp og samling etter det bratte stipartiet, før vi fulgte gang- og sykkelveien inn til Huk. Her var det som alltid en liten pause med litt mat og drikke. Her tok vi selvsagt gruppebilde og nøt solen og Oslofjorden. Noen hadde quiz på hvor Gressholmen var i landskapet, mens andre pratet og veivalget hjemover. Fra Huk hadde Steinar sagt at nå var det fritt veivalg og tempo hjem og plutselig var gruppa ganske sprengt.

Jeg fulgte etter en gruppe som fra Norsk Folkemuseum fulgte grusveien til høyre som tok oss til Wedels vei og ned til Dronning Blancasvei. Vi syklet rett opp og tok oss over stien ned til Ferd stadion. Tilbake ved Lysaker likk ville jeg ta veien hjem utenfor alt for mye asfalt og med meg fikk jeg (ror jeg) Øivind N, Tore Spangrud Iversen, Marianne Stepaschko, Erlend Bjørge, Stein Kristoffersen og Hamid Besharati. (mulig jeg glemte noen eller tatt feil av navn...sorry 😊)

Så fra Lysaker fulgte vi veien forbi Frembanen til Stabekk og videre langs toglinja og Jernbaneveien, sti opp mot Stabekk barnehage., inn på Gamle Drammensvei før vi tok til høyre på Gullbakkveien som tok oss til Ballerud Gold og hagesenter. Vi tok så stien over til Høvikveien, videre inn på Dragveien til Kirkeveien. Derfor rett inn på stien som tok oss over til Stasjonsveien og ned langs stien over Kloppa og ned til Engervannet og Sandvika. Så noen som avsluttet på Kaffebrenneriet med noe godt å drikke.

Alt i alt en strålende prolog i godt vårvær. Logget 42 km fra og tilbake til klubbhuset.

Fra naturen: Mye å oppleve i dag fra naturens verden, hvor vi registrerer et voksende planterike og rikt fugleliv.

Til slutt:

Steinar briljerer med sin lokale kunnskap og med en god prolog blir de terningkast seks. 😊 Men når han uten å spørre meg først, sier at Narve skriver referatet i dag, blir det fratrekk og dermed terningkast en. 😞 Derfor kan referenten ikke gjøre noe annet enn at alt i alt står Steinar akkurat til godkjent. Håper andre tenker seg nøye om, på hvem man peker ut referent. 😊 Så da sees vi neste lørdag og da kan du velge hvilken gruppe du ønsker å være med. HUSK: Meld fra på SPOND om du kommer eller ikke.

Sykkelhilsen Narve



TourTråkk #02 – Gruppe 1/2 - 30/4 2022

Referentdebutant

Ja da var det tid for debut som Tour ansvarlig, med litt skrekkblandet fryd, hvordan kunne jeg som hadde meldt meg inn i Jardar sykkelgruppen i juni i fjor lage en rute som ville friste når mange av de mest ivrigste (?) var på Mallorca og skulle sykle M312 ?

Er litt overrasket over at det er så kort vei fra og være årets debutant på banketten i høst til og være Tour ansvarlig hvor ingen føringer var gitt. Hadde dog 2 oppdrag i fjor høst som "lommekjentmann" på den nedlagte Lierbanen som flere hadde lyst og prøve ut, spesielt begynnelsen virket som ingen hadde syklet før. Den ene gangen hadde jeg lagt opp til en fin-fin ca. 70km Tour, men måtte fullføre siste del alene da "alle" måtte hjem og «fikse noe», da første del av løypen var unnagjort.

Klok av skade klarte jeg denne gangen og «presse» Touren ned i «bare» 54km ifølge ruten jeg hadde laget på Strava. Som skulle gå på kanskje litt mindre kjente partier, svinge innom Skaugum gård, oppover mot Solligård, nedover mot Lierskogen fra Bergsmarka ressurscenter, ned via Kjekstadmarka til Spikkestad stasjon, oppover mot Vesledammen på asfalten og inne i skogen før en kommer ned til Heggdal, igjennom skogen mot kyststien og følge deler av den tilbake til Slependen.

Det var bra oppmøte på Jardar huset, med hele 15 var påmeldte på Spond, men det dukket opp noen ekstra som «vanlig». Her er det forbedrings potensiale ikke sant Kristina ?

Tour General Narve tok kjapt kommandoen da de fleste hadde ankommet, dvs. rettelse Tour Kaptein Narve, som altså kun innehar Kapteins grad.

Det ble etter hvert håndsopprekning over hvem som ville følge de 2 ulike gruppene og det ble hele 12 stykk som ville bli med på turen jeg hadde laget. Mulig det hjalp at jeg kunne friste med at hvis vi var skikkelig heldige kunne vi se Dronning Sonja pusle i hagen på Skaugum.



Disse var Rune Haugland, Ole Johan Sundsvold, El Hamid Besharati, Knut Petter Guriby, Eivind Sveen, Bengt Solheim, Einar Markhus (nylig landet fra Mallorca med over 1000km i banken), Brite Vegsund med følge Halvard Moe, nykommeren Stein Kristoffersen (var på en 1 tur i fjor og prologer i år) og debutant Didrik Falck-Pedersen.

Didrik har «nylig» flyttet fra Oslo og er en av trenerne for juniorene om torsdagene. Har en sønn (?) som er med på treningene også. Har syklet mye i Nordmarka og mye downhill før i tiden, men virket som grus og stier frister mere nå. Det kan være at det sitter litt titan i kragen at downhill ikke er like gøy lenger. Han spurte også på Spond hvilken sykkel man burde stille med, Kristina sa at for gruppe 2 holdt det med hardtail som de fleste bruker, men undertegnende sa at grusracer ville også funke veldig bra på en sånn Tour på gruppe 2, og grusracer ble det, selvfølgelig også den i titan !! Da er vi opp i 4 stk. i Jardar på grusracer til info.

Vi kunne egentlig blitt 13 stk. på gruppe 2, det var en litt molefonken Tour Kaptein Narve som sa at han gjerne skulle vært med oss på gruppe 2, men måtte litt resignert avfinne seg med og lede gruppe 3.

Målet med turen min var og kunne lage en Tour med bla finne partier som ingen hadde syklet før, men det var jo litt letter sagt en gjort når man hadde meg seg ringreveene Bengt Solheim og ikke minst Knut Petter Guriby som har syklet rundt i dette området i en «mannsalder»

Det jeg glemte å nevne da dagens Tour «bare» var 54km, var antall høydemeter som skulle ende på ca. 1100 hm. Mulig ikke alle hadde sjekket ruten jeg la ut dagen før, men alle 12 startet med friskt mot rundt forbi Kiwi og fikk prøvd oss på første bakke for dagen, nemlig opp Åsløkkveien med rundt 12% stigning 😊

Greit og få opp pulsen først som sist var tanken. Deretter tok vi inn på Åsløkkstien, en kort «skjult» grus perle som gjerne skulle vært lengre. Vi fortsatte ned mot Billingstad stasjon. Vi skulle nå inn på Kjærlighetstien, men fremfor og ta den fra starten som er vanlig, skulle vi nå ta snarveien via Åstadlia og sparte noen få høydemetre i samme slengen som sikkert var lurt i dag. Ikke så lett og finne denne snarveien, men en holder bare til høyre på denne veien og plutselig er man ute i Kjærlighetstien. Den fulgte vi til enden og tok retning Hvalstad stasjon. De som ventet seg nå en lett transport etappe til stasjonen tok feil igjen, etter nedoverbakken går det nemlig en bratt sti opp til høyre og en kommer inn på Fiolveien som kan friste med 16% stigning på slutten. På toppen kom Touren første pust i bakken pause, mens vi måtte vente litt på Rune som allerede etter 5,5km begynte og få gir problemer. Virker som han aldri får helt dreisen på gir justeringene, ny sykkel er det løsningen på alt har jeg hørt.

Vi skulle nå videre mot Skaugum og svingte under Hvalstad stasjon og syklet opp Hvalstadåsen som lå mellom 8-13% stigning. På toppen var det tid for dagens andre pause, etter alle hadde fått igjen pusten og skulle starte, viste det seg at tellingen ikke stemte, nå var vi bare 11 stk.

Jo ganske riktig Rune manglet. Noen syklet litt ned for og se etter han, men han var helt borte. Jeg dro frem mobilen og sjekket Spond, hadde han vært smart nok å legge inn telefonnummeret sitt der ? Ja det hadde han !! Kan anbefale alle og gjøre det. Da jeg skulle til og ringe viste det seg at han allerede hadde prøvd og få fått i meg, men før jeg fikk koblet meg opp kom han syklene nedover !! Hvor i kom han fra ? Han hadde syklet i området før og hadde tatt en raskere vei mens vi hadde pause. Det viste seg at gir problemene ikke lot seg fikse, så han måtte hjem og skru sa han, så da var vi 11 stk. igjen.

Vi tok fatt på den siste bakken oppover mot Skaugum gård, som var en av Tourens høydepunkt, med rundt 10% stigning. Vel oppe tok vi en aldri så liten recap ved den store driftsbygningen helt i starten, vi skulle nå inn på «bevoftet» område og jeg anbefalte ingen og dra frem evt. våpen de hadde med på dette partiet. Lite viste vi hva Bengt hadde i sekken sin, og bra var det skulle det vise seg senere. Kanskje det hadde vært lurt og hatt med Kaptein Narve her som kunne gitt oss noen tips for «korrekt» oppførsel når vi passerte evt. vakter.

Vi syklet i rolig tempo bortover den fine veien langs hoved gjerdet til Skaugum, første vaktbu var tom, men på den neste stod det en stram kvinnelig vakt, gardist ?? som smilte da vi kom syklene. Hun tenkte sikkert «endelig» skjer noe det noe her. Dette er øvre vaktpost, den nedre er den man ser nede ved hovedveien. Freidig som jeg var spurte den kvinnelige vakten i fart om det var lov og sykle her, fordi det stod jo ingen skilt der vi kom fra. Joda sa hun, det var lov og sykle forbi her og bra var det, kjipt om alle hadde havnet i kakebuen uten kake 😊 Vi trillet nå kjapt ned til hovedveien og hvor skiltet står «Privat vei, ingen gjennomgang» mot den retningen vi kom fra. I rest my case.

Vi svingte så inn på grusveien som heter Vøyenveien som munner ut i Solliveien som vi tok videre oppover. Solliveien fulgte vi rolig oppover til vi kom litt før Bergsmarka ressurscenter som vi skulle til, men litt før det går det en grusvei inn til høyre om man vil samme vei som skulle, nemlig ned til Lierskogen. Denne er nok lettere og sykle, mens stien vi skulle på er finere og en kommer lenger opp ved Lierskogen der vi skulle. Stier starter rett til høyre før en kommer til husene ved Bergsmarka ressurscenter, inn porten som denne gangen stod åpen og en sykler på en kjempefin gress-sti og holder til venstre i første kryss, stien munner så ut i en grusvei og før en vet ordet av det er en nede i Lierskogen.



Deretter bar turen oppover mot Liertoppen, men vi tok av inn til Kjekstadmarka på den kjente veien som går rett igjennom. Det store spørsmålet var nå, var det noe mer snø igjen i skyggepartiene, mine undersøkelser tilsa at det skulle være lite igjen.. og det var kun nå få snøflekker igjen type 2m lengde noen få steder.

Vel nede i Spikkestad etter ca. 27km var det dags for spørsmålet, skal vi ha kaffe, kake, bollestopp her, eller er det for tidlig ? Vi hadde jo bare syklet halvveis, selv om det høyeste punktet på turen var passert. Bengt gav meg 2 poeng om vi tok en kaffe og bolle her, og dermed var saken avgjort, vi trillet inn på Spikkestad café som nå har fått seg et skikkelig «Mallorca sykkelstativ» som var helt tomt. Det viste seg nemlig at de ikke hadde åpnet enda selv om døren var åpen og utemusikken stod på «full guffe». De åpner kl. 1 står det, vi må ha vært der litt før. Men da hele Jardar gjengen stod foran kassen sulte og tørste og kanelbollene hadde akkurat blitt tatt ut av ovnen var ikke eieren (?) vond og be og tok imot bestillingene på løpende bånd. Og da vi påpekte at musikken kanskje var litt høy, sa han at den var allerede skrudd ned da vi entret inngangen, snakk om service !! Han spurte om det var noe snø igjen i Kjekstadmarka, joda kunne jeg bekrefte det var rundt 2 meter svarte jeg. Det reagerte han litt på uten at undertegne tok seg notis av det.

Da den kjente servitrisen kom ut med boller, brus og kaffe, ble snø spørsmålet igjen stilt etter vi forklarte hvor vi kom fra, igjen ble 2 meter nevnt. Denne gangen kom svaret også noe «overraskende» på spørsmålsstiller, da det gikk opp et lys .. ja etter nærmere spesifisering 2 meter lenge enkelte partier, ikke høyde så klart 😊

Etter hvert begynte Didrik og fikle mobilen, det viste seg at han måtte finne en raskere rute hjemover, da både hund, barn og ikke minst kone ventet han hjem innen kl. 12, ellers så spør det om det hadde blitt flere Touren på han sa han. Vi lot han gå, og vi var nå 10 stk. igjen.

Etter at de godt gjennomstekte bollene (denne gangen) var spist fortsatte vi på grusveien til Røyken, forbi kirken og oppover mot Vesledammen på asfalten i rolig tempo på ca. 7% stigning. Virket som de med minst km i beina begynte og kjenne det nå, så da vi kom inn på stien og etterhvert grusveiene retning Heggedal gjorde vi et stopp ved «hestebakken» opp til Blåfjell. Siden Touren var «noe» kort hadde jeg lagt opp til muligheter for litt ekstra om det var stemning for det.

For de som ikke har vært ved Blåfjell før, så er det et stort kult svaberg parti der oppe på ca. 150m x 250m hvor mye av det kan sykles på. En har også en flott utsikt utover og selv om jeg prøvde å overtale gjengen til turen «oppom», ble det raskt enstemmig nedstemt da det sto 19% stigning til toppen på et skilt, som er ca. 1km med rundt 130hm. Vi tar den senere, litt ut i sesongen sa noen, herved notert i svarte boka.

Vi tok så «bomveien» retning Heggedal som heter Hallenåsen og jammen meg var det litt grei stigning der også opp mot 10% før vi kom til bommen og det gikk bratt nedover mot Heggedal. Etter Heggedal krysser vi hovedveien og tok nå retning kysten igjennom Guiveien og skulle kikke på Lama/Alpakka farmen som ligger inne i skogen der. Dessverre var de ikke ute på beitet denne gangen, we will be back. Fortsatte forbi Østenstaddammen og ned igjennom stien/skogen.

Da vi nesten var nede ved hovedveien kom vi over et tre som hadde falt ned og da skulle det vise seg hva Bengt hadde i sekken, jo ha dro opp den lengste tursagen jeg hadde sett og med den fikset han biffen, altså treet på 1 to 3 og vips var veien ryddet. Bra du ikke dro frem den da vi var ved Skaugum gård Bengt !!

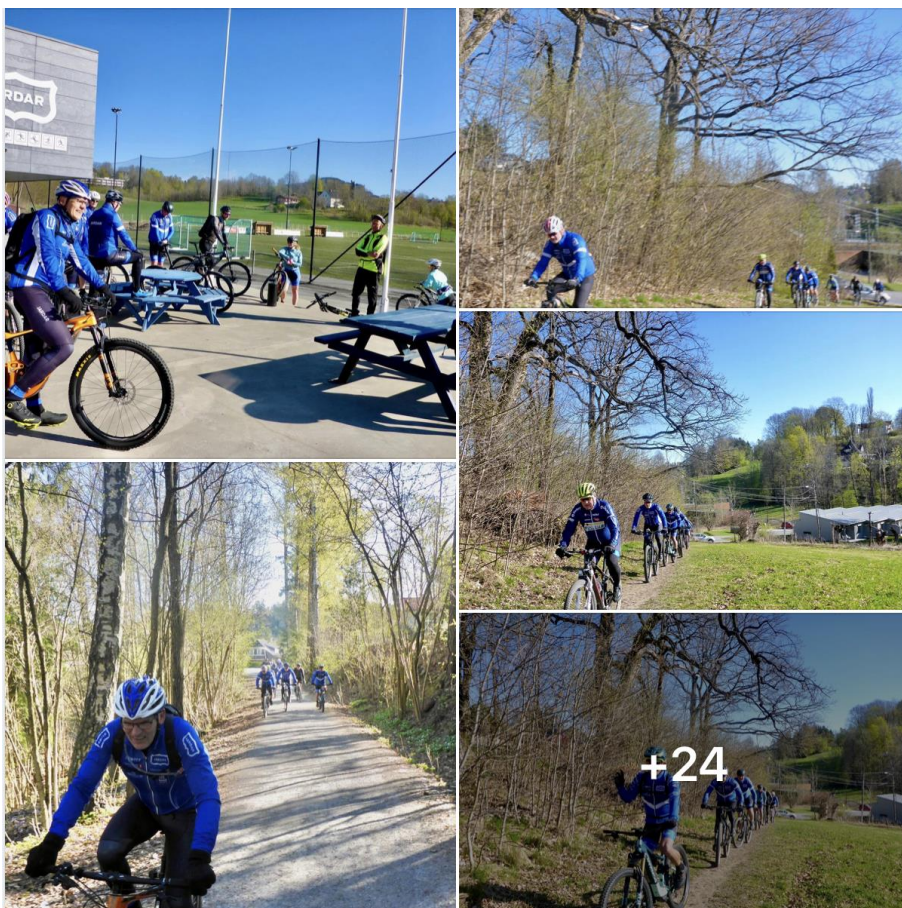
Vel nede på hovedveien, tok vi kjapt inn ned mot Blakstad brygge og fulgte så deler av Kyststiene hjemover igjen. Da vi kom til Vetrebukta og for ente gang kom det en bratt kneik vi måtte over, denne gangen på rundt 11% stigning begynte enkelte og bli «litt» slitne. Brite var den som gav mest beskjed at nå var det nok bakker på denne turen og tungen hang langt ut. Jeg ymtet frempå at vi kunne ta asfalten videre hjemover, men neida, vi fortsetter på kyststien som var planlagt så langt det er mulig ble alle enige om. Bra innstilling !!!

Vi sa ha det til Stein ved Holmen som bor et langt «steinkast» unna og dermed var vi 9 stk. som syklet videre på deler av kyststien tilbake til Slependen hvor gruppen ble splittet helt opp. Men 2 av oss, var ikke helt i kjelleren enda så undertegnende spurte Einar han kunne tenke seg en ekstra runde til Burudvann, og han ikke vond og be siden det var jo uansett i hans retning. Vi fikk dermed litt flere km og ikke minst høydemetre i banken som kommer godt med videre utover i sesongen.

Virket som de fleste syntes dette var en bra tur, noe tungt for noen og jammen klarte jeg og finne partier ingen hadde syklet før inkl. Bengt og Knut Petter.

Fra naturen, ingen ting og melle, kan ikke husket og sett noe som helts på 4 bein mer eller mindre, og nei Dronning Sonja var heller ikke i hagen og puslet dessverre, så vi må nok tilbake til Skaugum gård ja, ellers har det begynt og spire her og der.

Takk for en fin-fin tur ! Erlend «Bukkestyre» 😊



TourTråkk #02 – Gruppe 3 - 30/4 2022

Harde forhandlinger

Tirsdag ettermiddag fikk jeg telefon fra Mallorca, hvor Kjell Nervold innstendig ba meg ta kapteinsrollen som leder av gruppe 3. Etter harde forhandlinger flere minutter på overtid, ble vi endelig enige om min kompensasjon. Ds.

Lørdag 30. April og fra en nesten skyfri himmel måtte dette bli en perfekt sykkel dag. Etter opptelling var følgende personer som ble med gruppe 3 på rolig tur gjennom Bærum, hvor vi sneiet innom bygrensa, før vi satte turen hjemover mot Sandvika. Foruten referenten som igjen skriver referat (min kompensasjon) bestod gruppa av Marianne Stepaschko, Tore S. Langballe, Anne Lene Sørbø, så sliter jeg litt med etternavnet på Knut og Steinar som også var med. Håper dere tilgir meg 😊 Fant ikke dere på FB eller på Spond.

Vi ønsker de på Mallorca lykke til, før Erlend orienterte om gruppe 2 sitt valg for dagen. Gruppe 3 sin rute var via Skytterdalen, Øverlandselva, Haslum kirke, Hoslegata, Ankerveien, Bogstad, Skyttendalen, Lilleaker, Jar, Skallum, Gjønnes og hjem. Dagens tur skulle være i rolig fart slik at vi kunne nyte dagen på sykkelsete. Var litt skremt til å begynne med, da det var lite prat i gruppa. Tenkte etter hvert at grunnen var at alle «skravlebøtter» var på Mallorca 😊 Fra Bjørnegårdsvingen tok vi gå- og sykkelveien langs Sandvikselva, Løkke bro og opp gjennom Skytterdalen, som denne dagen var preget av pågående arbeid av Bærum kommune. Så det ristet litt, men opp langs Øverlandselva var vi igjen på gode sykkelveier. Vi kom oss opp Åsterudveien til Haslum kirke og inn Hoslegata.

«Punktering ble det ropt fra halen av gruppa» Spenningen var å ta og følge på hvem det var som ropte. Og den uheldige var Tore som hadde årets første punktering. Resten av gruppa var klar med stoppeklokka for å se om Tore kunne slå rekorden på slangeskift. Men rekorden vil nok bestå en god tid fremover. Ny sykkel slange inn, men siden sykkelnippelen ble for mye åpnet, satt den seg fast i sykkelpumpa, så da blir det ny sykkelpumpe på Tore. Men etter nye forhandlinger (mye av det om dagen) kunne Narve levere sin ekstra reparerte sykkel slange til Tore og med litt magisk CO2 gass var plutselig alt på stell igjen og Tore kunne smile bredt 😊



Ved enden av Hoslegata syklet vi inn på en liten sti som tok oss over mot Griniveien/Bispeveien, hvor vi på venstre side passere Søndre Hosle Gård med alle sine hester. Gården vi passerte opp på høyre side er ukjent for meg. Fra Bispeveien trillet vi ned og under Fv. 168, langs Haga golf, opp langs Østernbekken og opp Ankerveien mot Fossum. I svingen på vei opp mot Østernveien/Ankerveien passerte vi retterstedet hvor det er satt opp et minnesmerke for de som ble henrettet 5.7.44. Vi passerte også det store bjørka på venstre side som er nevnt i tidligere referat fra 2021. Etter en kort stopp gikk turen via Fossum og til Bogstad Camping, eller Oslo Golfklubb om dere vil.

Fra Bogstad syklet vi ned dalen i Husebyskogen, forbi Voksen kirke ned mot Hovseter og ned den alltid fine og stemningsfulle Mærradalen som har sitt navn på den hellige Maria og har lite med hester å gjøre. Etter

en kort stopp nede ved Radiumhospitalet fortsatt vi mot Lilleaker. Etter en kort feil valg av trase kom vi inn på riktig vei som tok oss over Lysakerelven til Jar skole. Her kom dagens «blåtur» hvor vi passerte fin gammel og nydelig bebyggelse, når vi syklet inn Storengveien, høyre mot Løvenskiolds vei, til venstre inn Wedel Jarlsbergvei, opp Midgarveien, ned Skogveien, til høyre inn Trudvangveien, hvor vi stoppet opp ved «filmparken» eller studioene til Norsk Film som ble grunnlagt i 1932. Her kunne Steinar fortelle om barnebarn som skulle lage film her og som for en dag fikk være «stjerne». Som stjerne kunne ha få velge akkurat det han ville da til dagen etter, og valget ble «Chilinøtter» og dagen etter fikk kan en bønne med chilinøtter. 😊 Skulle noen trenge kostyme til en anledning finner det meste i filmparken.

Fra Filmparken rullet vi videre tilbake til Skogveien som tok oss rett inn mot Skallum gård, men før gården tok vi stien til høyre i Skallumskogen og tilbake til Skogveien og opp Gartnerveien. Her tok vi den lille grusveien over mot Søråsen, inn Kleivveien og derfra til høyre inn Gjønnesveien som tok oss ned til Bærumsveien og ned vakre dalen langs Øverlandselva til Engervannet. Ettersom jeg var usikker på turen stod til forventningene for en gruppe 3 tur, var det bare gode tilbakemeldinger å få. Jeg, Steinar og Lene avsluttet på Kanel med litt mat og drikke, mens Marianne, Tore og Knut tok veien hjem.

Takk for en fin tur, så da sees vi neste lørdag.

Fra naturen:

Det er lenge siden det har regnet, så i alle elver og åer vi passerte var det veldig lite vannføring. Men trærne blir grønnere for hver dag og vi kunne observere blåveis, gullstjerner tror jeg de heter, krokus, hestehov og ikke minst kunne vi se at Bjørken er i utspring. Foruten hestene ved Søndre Hosle gård, møtte vi mange firbente, vi så svaner, ender som ikke ville flytte på seg etter iherdig bruk av sykkelklokker og ikke minst så vi en elefant i Hoslegata. Helst sant altså....men det var hugget i stein.

Sykkelhilsen Narve

TourTråkk #03 – Gruppe 1/ 2 - 7/5 2022

Short range

Referater har sin største nåverdi når de skrives omgående – men samtidig så kan de jo da bli litt for omfangsrike og detaljerte. Derimot referater som skrives lenge etter, kan man jo velge å fatte seg i korthet for detaljene er jo glemt – alternativt selvsagt er å jule på seg litt ekstra moro, for ingen andre husker det allikevel. Vi får se hvordan det går ... en uke etter hendelsen.

Oppstart på vanlig måte ved Jardarhuset – duggfriske og glade hele gjengen og klare for Tour!

Som Erlend noterte seg i sitt referat fra gruppe 2 – Long range : « Se Øyvind F. sitt utfyllende referat frem til der vår gruppe «dro til skogen» retning Kleivstua og de andre hjemover for boller og kaffe».

... skal forsøke å følge opp den..:

Lise hadde fått oppgaven av sin kjære Erik mtp stisykkeltour. Lise er smart, og tenkte nok at vi ikke var heeelt klar for dette (...eller hun), så da ble vi enige om å slå sammen gruppe 1 og 2 til gruppe 2 (?). Videre hadde Lise sikret



seg en leder-assistent, eller PA (Personal Assistant), som man så fint kaller det i mine kretser. – Even. Even er jo sønn av Lise og Erik og fikk den jobben. En strålende sprek ung mann – så vi ser litt vekk fra nepotistiske trekk ved denne løsningen.

Lise ble enige med oss om en kort Tour, så da ble vi enige om tverr-elva som hovedmål, med kaffestopp Baker Hansen – Bærums Verk. Altså – med andre ord - en mer enn lang nok Tour for en uten sykkeltraining en hel vinter.

Deltakerne denne gangen var så mange og folk jeg sliter med å huske navnet på (sorry – jeg er der..), men omtrent slik var gruppe 2- Short range:

Lise B, Even B, Narve M, Bengt S, Knut Petter, Laurits V, Christian O, Svein-Erik S, Peter S, + en til som jeg ikke har navnet på..eller fler?

og Gruppe 2- Long range..:

Erlend Bjørge. Brite V, Halvard, Dick Peters (DEBUTANT!), Eivin Sveen,

For å gjøre en kort historie lang: Vi dro i samlet flokk med mål om å følge Lomma oppover. Det ble på aller enkleste vis tatt til venstre i Bjørnegårdskrysset, nordover forbi Hamang og så entre langs Lomma syd for Vøyen gård. På vei innover Lommedalen langs elva, var tanken å holde legges seg over på høyre side av Glitredammen. Kjempeide!



Vi krysset elva og la oss langs elva på andre siden – og da ble valget å krysse over jordene – eller finne annen rute. Vel – de fleste valgte å krysset jordet – hvilket avstedkom også kryssing av POTENSIELT strømførende gjerde til jordet. Jeg testet strømgjerdet først – det gikk bra! Mye sykkelløfting og HEKTING i strømførende gjerde med sekker eller annet – men gjerdet var intakt så langt jeg kunne se da alle var over.

Ellers var det virkelig enkleste videre til Lommedalen golf, legge seg på rute oversiden der, unngå ett par golfballer, og trække nordover på grus til Tverrelva. Det gikk sånn passe rolig, dvs. ganske fort, og var lengre enn jeg kunne huske – eller har kondis til om dagen. Anyway – Erlend luftet tanken om å sykle lenger og fikk med seg en gjeng tidligere referert til.

Fra dette punktet ble Short-range gjengen fokusert på retur til Baker Hansen. Det var rett og slett «fri fart» og full jubel foran der. Noen dro så inni granskauen på – og forsvant. Undertegnede fikk heftet seg litt på med Knut Petter, og en til, samt delvis uberegnelige Narve som dundrer nedover og er noe roligere oppover (tak).



Vi samlet oss i enden skiløypa – Bommen ved Brynsveien og fikk med oss Svein Erik og kompis (som jeg ikke har navnet på igjen), lot dem få akkurat 10 sekunder til å hente seg inn før vi satte fokus og retning til Baker Hansen på hovedveien ned til Lommedalen Golf for så å ta brått høyre der for å sykle Gamleveien med de fine smale bakveien mot Sleiverud/Gullhaug.

Det skjedde ikke uten helt dramatisk.

Det er høy fart, smale veier, noen kryssende her og der, fartsdumper og en TESLA som jigget seg litt rundt-om-kring i et punkt på denne veien. Vel – Teslaen var uten skyld viste det seg, men Laurits

gjorde noen krumspring over en fartsdump, trakk av kjedet (?), veldig nære omtalte Tesla – og stupe rundt. Jeg så kun en liten støvsky og etterhvert en fortumlet Laurits som hadde greid seg fint. MEN – den nye Jardarjakken var revet i stykker og hullete. Kroppen var fortsatt hel – trur eg.



Som vanlig var det nydelig kaffe og boller mm på Baker Hansen. Sola var der – og vi storkoste oss sammen med gruppe 3 før vi rullet rolig hjem i sånne passende bolker.

Undertegnede rundet ca. 45 km – og var fornøyd med det!

Takker alle for Touren – og de som ikke er nevnt på lista for gruppen – gi lyd!

Øyvind Foyn

Long range

Her kommer et referat fra «utbryter» gruppen, som startet med frisk mot sammen med gruppe 1 og 2 som ble slått sammen grunnet mannefall til Corona-en ☺

Se Øyvind F. sitt utfyllende referat frem til der vår gruppe «dro til skogen» retning Kleivstua og de andre hjemover for boller og kaffe.

I den i siste bakken til Tverrelva krysset, der gruppene var fremdeles samlet og vi ventet på baktroppen, tenkte undertegnende at dette var jammen meg en fin dag og luftet forslaget om vi skulle ikke bare svinge innom Kleivstua når vi først var i gang og Kongeveien tilbake?

Joar var tidlig ut og gav uttrykk dette forslaget skulle jeg ha lykke til med, han skulle i hvert fall ikke til Kleivstua i dag. Usikker på om han skjønnte forslaget, men det murret litt i gruppen og stemningen var ikke akkurat helt klar for Long range utgaven i dag. Det endte med en kjapp opptelling om det faktisk var noen som syntes forslaget var genialt på en sånn fin dag.

Det viste seg for at joda det var flere som faktisk kunne tenke seg, bare det ble en rooolig nok tur, joda det klart det vi var jo tross alt på en søndagstur på en lørdag, eller var vi det?!!

De smarteste syklistene i gruppen som ble med på Long range turen var dermed Eivind Sveen, Brite Vegsund, Halvard Moe og ikke minst nykommeren for dagen Dick Peters på sin nye Canyon Grizl SL7.

For kjennere er det en grusracer type rå, med 50mm dekk, hvor en også kan få med front demper som han imidlertid ikke hadde tatt seg råd til av ukjente årsaker. Dick kommer opprinnelig fra Nederland, bodd en del i Oslo og syklet mye i Nordmarka, men har nå altså flyttet ut her til oss i Jardar land og bor ved Staversletta ikke langt fra Brite og Halvard. Selv om han kommer fra Nederland er han godt kjent med bakker og har bla syklet den kjente 28 km «bakken» Sustenpass i Sveits som er en 1600hm lang bakke opp til toppen på rundt 2300m.

Opp til Kleivstua var uten sammenligning for øvrig.

Hvor smart denne ekstra runden skulle bli, skulle vise seg, mens Short range gruppen tok til høyre i Tverrelva krysset og nedover igjen, tok vi til venstre og fortsatte oppover mot Kleivstua i rolig tempo i starten. Oppover gikk det, men etter hvert la Dick seg i front og dro opp tempoet litt, mulig han ikke var helt med at det skulle bli rolig, kan ha vært språkvanser ute gikk, men norsken var i grunnen upåklagelig selv om man hørte at den hadde en ekstra nederlandsk vri i seg.

Undertegnende lot spørsmålet «skulle vi ikke ta det rolig» henge litt i luften etter hvert og gruppen ble samlet litt mer.

Da vi nærmet oss Mattisplassdammen ville Brite vise oss hennes kjempefine badeplass som hun pleier og ta seg et bad når hun er på disse trakter. Det går nemlig en sti til høyre i det man ankommer dette vannet. Jeg dro frem kameraet fra den åpne lommen på sykkelen og tilbød meg og ta bilde mens hun badet. Hun avsto høflig og hadde dessverre glemt badedrakten så ingen bad denne gangen, men både Brite og Halvor kunne fortelle avhengig av hvor solen stod, så kunne man også gå over demningen i enden vannet og gå over på den andre siden hvor solen stod lenger på ettermiddagen eller hvis denne plassen var opptatt. Her var det altså flere muligheter for et deilig bad på en varm sommerdag. Alle var enige at dette var en fin-fin badeplass.

Da foto seansen var overstått, med sykkelklær på og vi skulle fortsette oppover, dukket det opp et spørsmål i underbevisstheten ... hvor gjorde jeg av kameraet?

Det gikk stadig oppover og jeg forklarte her syklet jeg faktisk 11 desember i fjor, snøen hadde lagt seg litt, men kom meg så vidt oppover da jeg fulgte bilsporene oppover, men vi snø knapt et snøfugg denne dagen, bakken var litt fuktig her og der hvor snøen nylig hadde gått.

Da vi nådde det høyeste punktet på løypen suste vi nedover mot Kronprinsens utsikt. Det var div hull og ujevnheter og det ristet godt for oss uten demper. Hvordan det gikk med kameraet som lå i den åpne posen, kan en lure på, men det var ikke mulig og ta bilder med det i den farten vi hadde nedover i hvert fall. Snakk om rolig tur!!!



Vel fremme svingte vi inn på stien ned til den flotte utsikten. Dette var den samme dagen Sundvollen Grand Prix ble holdt, som ble avsluttet opp bakken til Kleivstua. Bra driv på de gutta oppover der som passerte rett under rampen til de som hopper ut i paraglider der.

Vi måtte selvfølgelig ta noen bilder på rampen og fikk noen andre syklistere som var der til og ta bilder, jeg telte minst 3 mobiler som knipset i vei av gruppen. Etter kjøp en matbit og litt sjokolade og drikke trillet vi opp til grusveien igjen og skulle ta den flotte Kongeveien ned igjen. Før man setter i gang, er et alltid smart og sjekke om man har med seg alt, spesielt de som har flere duppedingser med seg.

OOOBSSSS hvor var kameraet som lå i den åpne lommen på sykkel, som jeg bruker og ta bilder med både høyt og lavt??!!!! NEI, det viste seg at denne ekstra turen var ikke så smart likevel, snakk om dårlig idé. Skulle nok ha hørt på Joar ja tenker jeg ☺

På kameraet var det bla flere fine bilder jeg tok oppover i samlet gruppe før gruppene skilte lag. MEN hvor kunne det være? Jeg gikk ned til rampen for å sjekke.. ikke der, tilbake så jeg at jeg tar samme vei tilbake for å lete ... skulle tro at den falt ut når vi syklet nedover i stor fart fra toppen hvor det ristet og slo en del. De andre ble heldigvis med for å lete, veldig hyggelig gjeng, konge gjeng!!!! Kongeveien kan vi ta en annen gang så klart!! Vi syklet i rolig fart oppover.. og saumfarte grusveien og sidene ... Når hadde jeg brukt det sist? jo det var jo nede ved Mattisplassdammen, Okey vi må ned der og sjekke også ... rolig tur gikk nå fra full fart nedover ... jo raskere jo bedre var tanken ... Grizl bjørnen hang med bra nedover også.. og vi svingte inn på badeplassen og leitet rundt NEI ... dessverre ikke der heller!!! Månen til uflaks.. eller rettere sagt ... dårlig hukommelse skal du lete lenge etter ... dette har skjedd en gang før nemlig når det er ristet som verst.. så burde jo ha skjønnet tegningen når farten økte og det ristet som verst.

Det var det kameraet tenkte jeg.. ligger sikkert nede i en grøft.. det er vanskelig og finne, håpløs sak.

Etter at den største skuffelsen hadde lagt seg, fortsatte vi nedover mot Bærums Verk, rolig tur var nå overstått og alle gruppen var nå med på leken nedover så det suste nedover grusveiene og etter Halvards forslag tok vi den andre Tverrelva veien nedover for og få litt variasjon. Farten økte, og det ble rene tempo syklingen nedover. De med sykler som går både til vanns og land (grus og asfalt) dro gruppen nedover, men det var bare Brite som sanket pokal nedover der ☺ Ute på asfalten fortsatte tempo leken og de med flere gir enn vanlig MTB dro gruppen nedover. Moro tur det også.

Vel nede ved Bærums Verk og bolle fabrikk, takket Dick for seg siden kona lurte på hvor det ble av han. Mens vi andre skulle ta en ny pust i bakken til hyggelig samvær og litt påfyll. Vi hadde trolig brukt for lang tid på denne ekstra runden, det var nemlig ingen igjen av de 2 Jardar gruppene som hadde vært der litt før på dagen.

Noen gikk for kaffe, cola og vann, andre for grovt rundstykke, mens undertegnende hadde et enkelt regnestykke 50km pr bolle, mao. 50km + 50km = 2 boller til innkjøp.

Etter at maten og drikken var vell nede i magen posen, ble gruppen ble splittet videre opp, Brite og Halvard traff kjent folk på Bærums Verk, mens jeg og Eivind fortsatte litt sammen før han dro hjemover, mens jeg tok fatt på bollestraffen.

Holdt «høyden» og tok sikte på Skoglund og opp i Vestmarka derfra, svingte innom Svartdalshytta og kom over et aldri så lite snøparti i skiløypen, før jeg fortsatte nedover Grønlandsveien og svingte oppom Bergsåsen på toppen av Vestmarka ved radaren. Tilbaketuren videre gikk rundt Store Sandungen som ikke hadde noe snø igjen opp og ned via Solligård, lusket i buskene bak Skaugum Gård, fant en fin sti nedover til Hvalstad, fikk med meg litt kultur på Hvalstad kultursti og toppet hele turen med litt kjærlighet på Kjærlighetstien, men tok snarveien siden km telleren hadde riktig antall siffer og for rekke en «date» med min nye ute sofa sammen mine 3 favoritter på en varm sommerdag: kald øl etter sykkel, salt chips og ikke minst en is, dog i feil størrelse se bildet ☺

Fra naturen side, vi så ikke så mye dyr og den slags når gruppen var samlet bortsett fra det dukket opp en litt rund fugl, gjøk? som ville være på tempo moroen nedover Tverrelva, plutselig kom den rett ut foran meg og holdt følge nedover i flere 10 talls meter før den svingte av til høyre. Morsomt, hadde jeg kamera på da? nei selvfølgelig IKKE!!!! Uflaks ☺ Men da jeg syklet hjemover via Vestmarka dukket det opp både ekorn som krysser grusveien og en gruppe hester på tur inkl. hest med regnbuefarge manke, som jeg heller akkurat ikke klarte og få et bilde av. For sein på avtrekkeren.

Det ble totalt ca. 60km på Long range gruppen og ca. 100 km på bollespiseren ☺

KAMERA ETTERSPILL: Da jeg kom hjem noe molefonken etter og ha mistet kameraet mitt og flere fine bilder, posten jeg en melding på FB gruppen «Grussykling i Oslo» hvor jeg er blitt tildelt «Gruppe ekspert» av administrator etter flere innlegg der. Det kan jo være at noen finner det tenkte jeg, skudd i mørket, nålen i høystakken, vinne i lotto. Du skjønner tegningen.

Senere på kvelden fikk jeg melding av administratoren av FB gruppen, jobbsyklisten som bor i Asker, som syklet 22 222,2km i fjor, Kjetil Wendelboe Aanensen for de som kjenner han. Jeg følger han på Strava og det stod nylig



en artikkel i landvei.no om han. Han tilbød meg sitt identiske kamera (trodde det var likt), han brukte det ikke lenger. Det var jo en hyggelig gest!! Skulle tenke på det, har jo et i «reserve» hjemme, men som er større og tyngre.

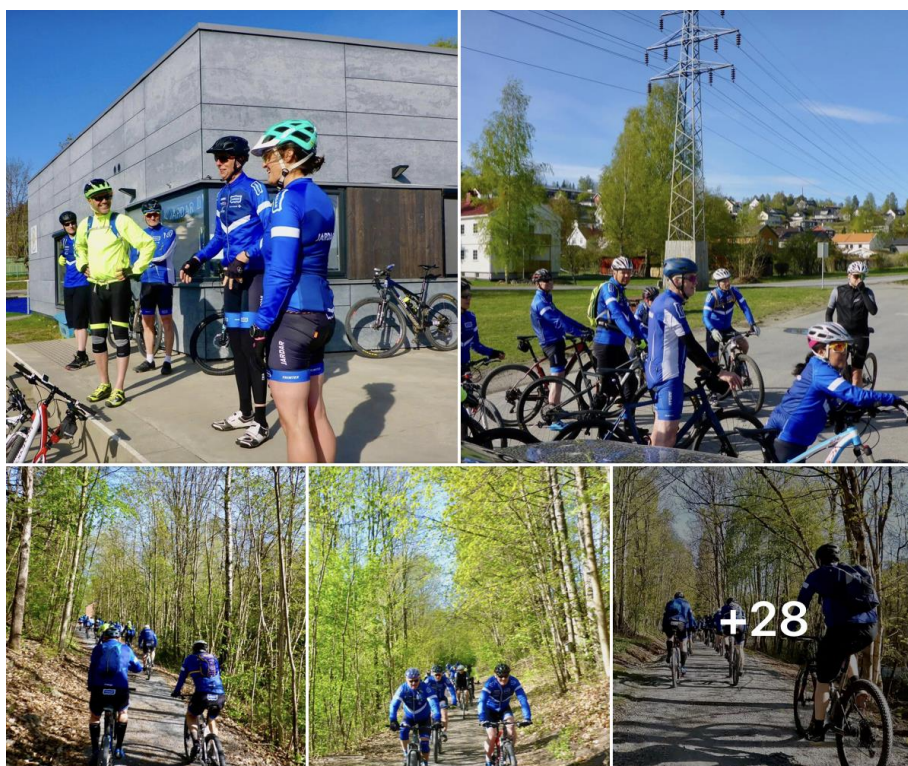
Søndagen kom, puslet litt hjemme og sovnet på sofaen etter gårsdagens tur. Da jeg etter hvert våknet, var det kommet en ny melding på innlegget mitt på FB!!! Jammen meg hadde noen funnet kameraet i en grøft like i nærheten av Retthella hvor det ligger en gård, som er så langt Kronprinsens utsikt. Dvs., det var hundene til eieren som hadde snust seg frem til kameraet i veikanten vi ikke så da vi syklet rolig forbi og leitet!!!

SNACK OM FLAKS!!!

På kameraet hadde jeg en sliten navnelapp hvor det kunne tydes navnet mitt, se bilde jeg la ut. Da hun søkte opp navnet mitt kom faktisk innlegget mitt på FB gruppen opp i søket og kontakten var opprettet!!! Etter endt tur skulle de faktisk forbi Sandvika, så klokken 20:20 var kamerat tilbake helt uskadet og fungerte med alle bildene intakt!!! De som fant kameraet, fikk en flaske hvitvin og virket veldig fornøyd med den dealen.

Dagens lærdom, ikke la ting ligge løst i en pose når en sykler på humpete veier og sett gjerne en navnelapp på tingene dine, da blir det lettere og finne ut hvem som eier de ☺

Mvh Erlend



TourTråkk #03 – Gruppe 3 - 7/5 2022

Hoggorm observert

Jon Kåre ønsket oss alle velkommen på en solfylt, frisk morgen, og informerte om aktuelle sykdomsforfall og at han var ansvarlig for Gruppe 3.

For gruppa annonserte han turen Skytterdalen – Øverland gård, Sætren gård, Muren, retur til Øverland, over Steinhøgda, kaffe på Baker Hansen Bærums Verk, og derfra hjem.

De som lot seg friste av dette var Betty Jane Larsson, Karin Råd, Marianne Stepaschko, Helle Tungesvik, Tore Iversen, Øivind Nullmeyer, foruten altså Jon Kåre Beisvåg og Olav Tungesvik.

Etter at enkelte fra gruppa hadde lagt av gårde sammen med gruppe 1+2, og etter hvert korrigert og gjenfunnet sin plass i gruppe 3, la vi pent og pyntelig av sted.



Stille og rolig og vakker vårstemning. For referenten var det faktisk også noen nye steder å oppleve på denne ruta. Jeg har vært mange ganger på Muren og selvfølgelig Ankerveien forbi Øverland, men aldri tilbakelagt strekningen fra Ankerveien via Sætren gård, til Muren. Det har jeg nå gjort, en gang hver retning. På vei ned svingte vi også innom Nygård markastue. For øyeblikket stengt.

På strekningen videre ned igjen mot Ankerveien, oppstod plutselig høylytte hyl fra damene i front av gruppa. Vi som lå bak hørte det, men så dem ikke pga. en sving, og regnet med at det var en massevelt i front.

Men det skulle vise seg å være mer alvorlig enn som så. De hadde observert en hoggorm. Marianne mente den hadde reist seg 20-30 cm over bakken. Helle hadde ikke sett den, men ifølge Betty kjørt over den med begge hjul...

Øvind og jeg som ikke hadde sett noe av det hele, kjørte tilbake for å ta bilde, men da var ormen vekk. Vi tror likevel på historien fra damene i front.

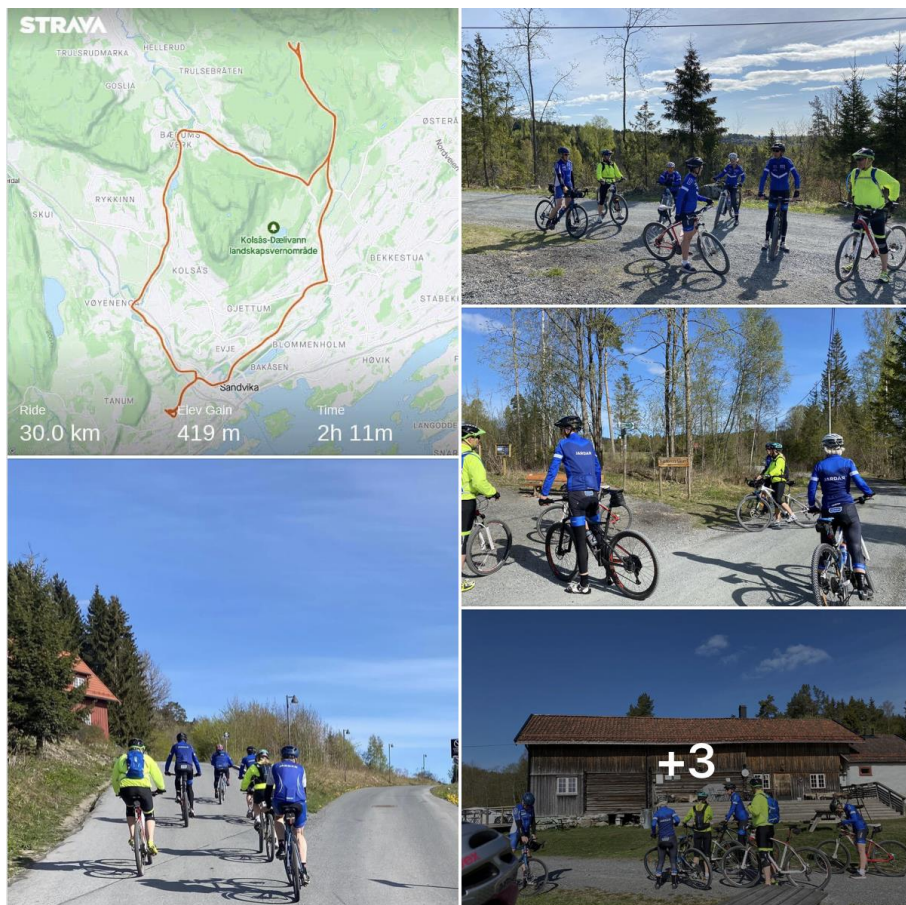
Jon Kåre guidet oss gjennom hele turen fram til den viktige kaffestoppen på Bærums Verk. Her ankom også (som planlagt?) Gr 1(+2?) leder av Lise og Even et par minutter etter oss til en hyggelig felles kaffestopp i stor flokk.

Jon Kåre skulle imidlertid hjem og sitte barne-barne-vakt, da eldste sønn og svigerdatter var av gårde for å levere enda et barnebarn i løpet av dagen. Han måtte derfor avstå kaffe og bolle, men ble belønnet med enda mer fantastiske ting seinere på dagen, nemlig at barnebarn nr. 3 kom til verden 💙 Gratulerer !

Totalt 30 km Tour.

Fra naturens verden: Se hoggormhistorien over.

Takk alle sammen for en flott og hyggelig tur. Olav T.



TourTråkk #04 – Gruppe 1 - 14/5 2022

Første for gruppe 1

Selv om vi har kommet til TourTråkk 4 var det første turen for gruppe 1. Det var lagt opp til en hurra-meg-rundt tur i Asker hvor vi skulle innom mange små stier i nærområdet.



Det var 6 stykker som ble med i gruppe 1, Lise, Erik, Pål, Hamid, Narve og Knut Petter. Pål meldte at han ikke kunne være med hele veien for han hadde flere gjøremål utover dagen.



Vi startet med en liten oppvarming opp kneika ved Jardarkollen og fortsatte den sedvanlige Kjærlighetsstien til Hvalstad og Asker Museum hvor vi svingte inn forbi Arne Garborgs hjem, passerte Brusetskollen skole, opp øvre del av Olavsstien, sti i jordekanten forbi Haugbo gård og ned brattbakken bak Asker kirke som ledet oss over Askereiva.

Pål lurte på hva lufttrykket skulle være i dekkene ved stisykling. Han følte at sykkelen hoppet og spratt vel mye. Etter klemming på dekk kom vi fram til at Pål hadde for mye luft i dekkene og Erik tok ansvar og utførte en kyndig reduksjon av dekktrykket. Allerede på neste sti fra Solvang skole til Hogstadveien merket Pål forskjell. Stigningen opp langs Huknebekken til Hogstadvann inneholder et par bratte kneiker. Vel oppe stoppet vi for å få igjen pusten i utkanten av golfbanen og Pål kunne fortelle at nå var vi ved hull 11 og at han skulle tilbake hit å spille golf senere på dagen.

Etter advarsel om noen høye stubber som jeg har klart å hekte meg fast i flere ganger fortsatte vi langs Hogstadvann og opp bakken til gamle Brendsrud gård. Da Narve fikk en stopp i bakken snudde han og kjørte ned til bunn av bakken og startet på nytt. Han ville ikke ha på seg at han ikke hadde syklet opp hele bakken. Sterkt gjort, for den bakken er tung.

Da vi skulle svinge inn i Borgenskogen takket Pål for følget og dro hjemover for å varme opp golfkøllene. Vi andre tok en tur opp til Abortjern før vi svingte ned igjen til Drengsrudvann, tok noen stier gjennom Borgenområdet, krysset over Bondivann, Risenga og Bleikeråsen.

På vei ned mot Leangbukten skulle vi svinge inn på en sti. Hamid fikk en drøy yttersving inn på stien. Han kom borti rester av et gammelt gjerde og klatre å snurre opp en rusten piggråd på innsiden av en glovarm bremseskive. Vi fikk etterhvert ut piggråden og fortsatte på sti og vei mot Hvalstrand.

Da Erik klarte bakken opp fra Hvalstrand på 5. forsøk kunne vi fortsette over Syverstadkollen, forbi Syverstad gård og under hoppet på den største Holmenbakken til bakeriet på Holmensenteret. Her fikk vi oss en hyggelig prat og nøt bakst laget på økologisk mel før vi tok kyststien langs Grønsund hjem.

Fra naturens side er det ikke er det ikke mye spesielt å melde. To flotte fullblods unghester i en innhegning ved Hogstadveien var det eneste som utmerket seg.

Turen ble for min del 32 km.

TourTråkk #04 – Gruppe 2 - 14/5 2022

Mange med Covid

Selv om det var en del som var slått ut med Covid etter Mallorca-turen var det en stor gjeng som var samlet ved Jardar-huset kl. 0900 Sharp og klar for TT # 4.

Det var som vanlig mulighet å velge mellom 3 grupper.

Jeg hang meg med gruppe 2. Ola hadde som vikar for Jon «Covid» Kåre foreslått på FB dagen før en drøy 6 mils tur til Fossum, over Lønnåsen til innerst i Sørkedalen, deretter Storbekkytta og "nyveien" over til Trehørningen innerst i Lommedalen, videre til Myrseter og Tverrelva før en velfortjent kaffe hos Baker Hansen på Bærums Verk.

Vi var 9 stk. som lot seg friste av Olas rutevalg med 1000 høydemeter i sikte. Det var foruten Ola, Kjell K., Laurits, Øivind N., Joar, Jon, Knut S.P., Svein-Erik og Eivind.

Turen starter i rolig tempo i kjent løype langs Engervannet retning Fossum.

Etter Fossum ble det et stopp, der Joar og Knut S. P. takket for seg og måtte sette kursen hjem. Resten av gruppa fortsatte klatringen retning Lønnåsen.

Laurits som gikk over styret sist lørdag, slet voldsomt med sykkelen også denne gangen. Kjedet hoppet av mange ganger, men heldigvis uten noe stup over styret. Han lovet at nå skulle sykkelen på service.

Kjell K. var av ukjente årsaker nervøs for at han kom til å miste hjulet.



Etter at gruppa hadde blitt redusert fra 9 til 7, dukket det opp en kar midt inne i skogen i Jardar-drakt. Espen Olsen sto der og ventet og ble med oss en kort stund før også han måtte sette kursen hjem.

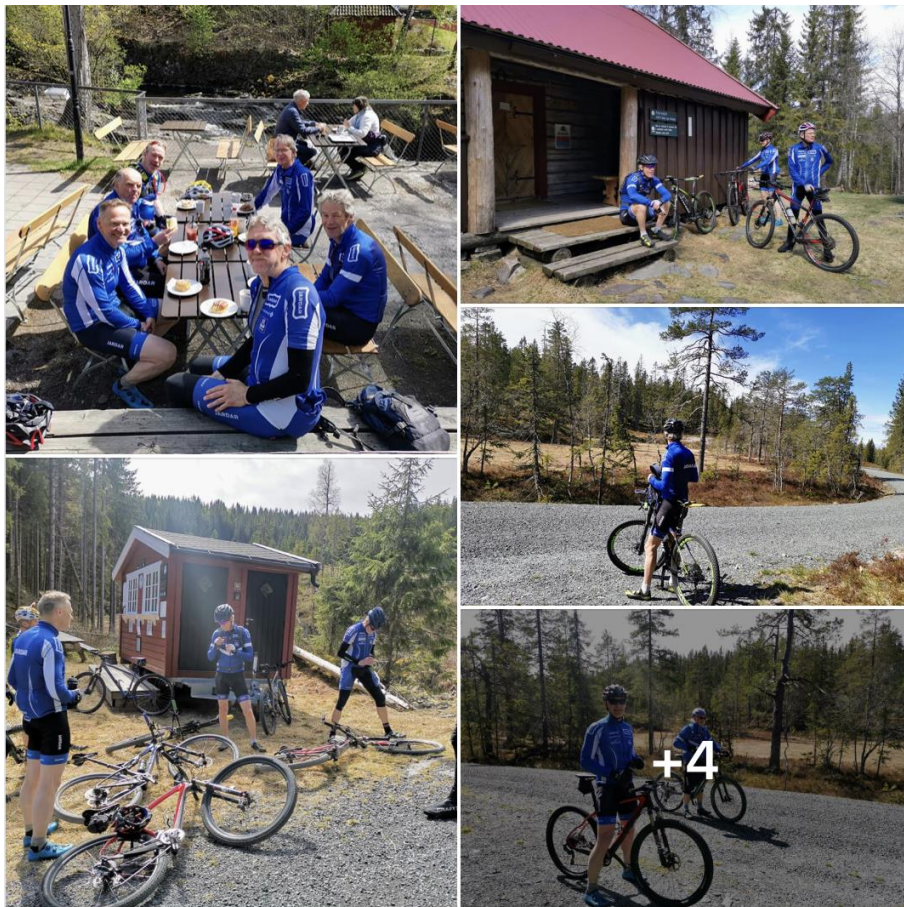
Før vi gikk løs på Dammyrdalen opp ble det en punktering på sykkel til Øivind og en god pust i bakken ved Rastebua. Det ble diskutert alternative ruter, men vi holdt oss til planen.

Turen opp denne bakken i fjor var av det spesielle slaget, med mye snø. I år var det bart og fint. Ola ledet an opp bakken, mens vi andre kom heseblesende etter.

Det ble samling på toppen før vi satte kursen via Myrseter, kaffe- og bollestopp på Baker Hansen og hjem.

Logget ca. 63 km hjem. Takk for nok en flott tur. Har forsøkt å holde referatet «passe kort» i tråd med Narve sin oppfordring.

Mvh. Eivind



TourTråkk #04 – Gruppe 3 - 14/5 2022

Kort referat

9 Sharp hilste Ola alle velkommen med noen sterke oppfordringer som jeg er helt enig vi skal følge:

- Rapporter din runde til Ola, enten på Strava ved å være medlem av gruppen» Jardar sykkel» og måle runden på en eller annen klokke, sykkeldator eller annen enhet, eller rapporter på SMS/Messenger til Ola.
- Skriv ditt navn på hjelmen
- Skriv pårørende navn og telefon inne i hjelmen – dette er en ekstra trygghet og hjelper gruppen hvis uhellet er fremme

Så tok Narve ordet med en brann-tale som enkelt oppsummert er «KORTE REFERATER» med undertittel «vi trenger ikke dokumentere hver dagmask»



Så, inspirert av Narve: GRUPPE 3 REFERAT

Olav, Helle, Knut, Merethe, Magne, Tore, Marianne, Karin, Finn og Peter (referent)

Vårfølelse med et hint av varme. Fuglekvitte. Oppoverbakke på oppoverbakke. Lysakerelva som kjemper med å vise styrke. Mærradalen: nedover, nedover med kulisser av fuglekvitte. Trafikkmaskinen Lysaker og Fornebus bygg kaos. Grus, grus, asfalt og et hint av sti. Sjøholmen: vakker kunst blandet med duften av kanelbakst og kaffe.

LOG: 35,5 km, 176 m høydeforskjell, 2 h 29 min moving time

Mvh Peter

TourTråkk #05 – Gruppe 1 - 21/5 2022

Vått i marka

Nå har det vært lite nedbør i ukesvis og tørre og fine forhold i marka, men foran denne lørdagen da vi skulle ha en skikkelig stitour var det meldt regn. Heldigvis kom det ikke så mye nedbør i løpet av natten og Yr meldte opphold den første timen så 3 optimistiske stitråkker stilte i gruppe 1: Peter, Erik og Knut Petter.

Vi kom ikke til Sandvika en gang før det bøttet ned og vi ble fort gjennomvåte. Vi tok «inneklemt» langs Engervannet og gangveiene opp til Nadderud og videre til Sauejordet og Haug skole. Her krysset vi Griniveien og tok en tursti langs Øverlandselva, over noen glatte trebroer, til Ankerveien hvor vi kjørte litt i retning Haga før vi svingte opp i marka.

Opprinnelig hadde jeg tenkt at vi skulle sykle opp til Nygård og ned til Sæteren gård derfra. På denne runden er det en del steinete partier og mye røtter og siden det regnet ganske mye jeg valgte å ta en direkte sti til Sæteren gård. Herfra tok vi en sti over til veien som går inn mot Muren og fulgte den til Øverland plass hvor vi svingte inn på stier som sykkelentusiaster har laget og mange av stiene har fått merkelige navn.

Vi tok «Learning to fly» oppover, en ganske lang sti som kommer opp på baksiden av Gardlaushøgda. Jeg hadde planer om å sykle «Agnostikerleden» ned igjen, men i krysset foreslo Erik at vi skulle fortsette videre oppover. Dermed overtok Erik føringen oppover «Monkeypinch» og «Gorilla» som førte oss opp til blåmerket sti mellom Stein og Fiskelaus nesten ved Fiskelaus. Vi krysset blåmerket og inn på «Hestebonn» før vi tok «Mad Moose» mot Stein.

Det var ikke så glatt og sleipt i skogen som vi fryktet og vi tok oss fint fram på stiene uten noen spesielle hendelser. Heldigvis hadde Erik Klatremus litt for «glatte» dekk til de bratteste kneikene og dermed følte ikke vi andre presset på å måtte sykle opp alle kneikene heller.

Fra Stein fulgte vi småstier langs Dælivann og videre mot Levre. Her var underlaget betydelig glattere og vi måtte trille over noen steinete partier.

Fra Levre tok vi turveier nedover langs Dælibekken. Vi var gjennomvåte og på vei med større fart og slakt nedover ble vi fort kalde. Vi la derfor inn en skikkelig syrebakke opp på Dønkitoppen for å få opp varmen igjen og varmen holdt seg til vi begynte på de siste bakkene hjem.

Fra naturen side er det ikke noe å melde om denne gangen. Vi møtte lite folk og ingen andre stisyklister.

Min Tour ble 27 km.

Mvh Knut Petter

TourTråkk #05 – Gruppe 2 - 21/5 2022

«Yr bomma og Hamid punga»

Endelig har det blitt trygt å sykle til Sollihøgda, så da ble turen lagt til Krokskogen. Vi ble mannsterke denne gang. Ola, Øivind, Narve, Finn, Hamid og undertegnede la i vei noen minutter over ni. Yr hadde meldt ca. 12 grader og en del regn så vi kledde oss deretter. Ganske raskt fikk vi flash back til Trondheim -Oslo i 2019 hvor det sludde på Dovre. Ikke så ille, men ille nok. 4- 7 grader og øs pøs er hard og kald kost for oss som var på Mallorca i sol og 20 grader +.



Vi startet turen opp alleen til Emma Hjort for å få opp pulsen. Så videre langs Sandvikselva, gangveien til Skoglund og videre til Høymyr. Farten var ikke større enn at vi kunne beskue de enorme anleggsarbeidene som pågår. Kan det være nødvendig???



De fleste av oss satt med Coronabein (etter smitten vi fikk på Mallorca), så farten var moderat og praten dreide seg mye om kalde og våte fingre, og kaldere skulle de bli. Hamid, med den dyreste sykkelen, men med gammeldagse dekk, gikk på en sivepunktering. Dette hadde ikke skjedd med slangeløse dekk. Kulda oste ut av patronen så Ola måtte frem med vannflaska, dvs. sportsdrikke for å få løsnet den. Ikke det aller raskeste slange bytte, men været tatt i betraktning, kan det godkjennes.

Vi tok en kort stopp rett nedenfor Sørsetra uten å ha sett et eneste menneske på turen fra Sollihøgda. Stakkars de som skal tjene til livets opphold på Sørsetra, tenkte jeg. Så fulgte vi grusveien videre til vi kom til Kongeveien-også det grus. Berg- og dalbane strekket til Langebru ble ekstra tungt på den bløte grusen, men vi var ved godt mot og Ola påstod at han så en diger røy. Rett etter ble dagens orm beskuet av Ola og Hamid som lå i front. Den så uskadet ut, men Hamid og Ola konstaterte at den svarte utgaven av hoggormen var

død.

Finn hadde veldig lyst på kaffestopp på Baker Hansen, men fikk av svært så forståelig grunner ingen av oss andre med seg. Ikke bare var vi kalde, men skikkelig sølete også. Dermed gikk Baker Hansen glipp av Jardar kroner. Ved Franzefoss møtte vi en god del ultra løpere som akkurat hadde startet på de 100 milesene /16 milene som løpet Soria Mara til verdens ende innebærer. De var heldigvis ved godt mot. Vel hjemme slet jeg med å få av meg klærne og dusjen ble lang og varm og kostet sikkert mer enn kanelbollene og kaffen som Baker Hansen skulle hatt.

Jeg loggførte 51,1 km og 816 hm.

Kjell N

TourTråkk #05 – Gruppe 3 - 21/5 2022

Gruppe 3 trosset regnet

Regnet skremte kanskje mange fra en sykkelturn i dag, men noen av oss trosset regnet og stilte på Jardarhuset klokken 9.

Betty Jane var gruppeleder for gruppe 3 og hadde allerede prøvekjørt løypen.

Vi var fem som var med på gruppe 3. Gruppeleder Betty, Karin, Lise, Tore og Marianne.

Vi startet friskt fra Jardarhuset og kom ca 500 meter før slusene åpnet seg.

Vi fortsatte oppover langs Lomma og etter ca 2 km sier Lise at vi må komme oss til et tørt sted og håpe at regnet gir seg snart. Dokumentert på bilde 😊

Etter 5 minutter fant vi ut at det var bedre å fortsette turen enn å stå og bli kalde og våte under et tre.

Turen fortsatte forbi Bærums Verk og innover Lommedalen. Ved golfbanen snudde Lise og vendte nesa hjemover igjen.

Vi andre fortsatte til Tverrelva og tok vestsiden av elven tilbake til Lommedalen igjen. Betty Jane kjørte hjemover derfra, og vi andre ønsket også at vi bodde i Lommedalen akkurat i dag.

En flott tur, men alle var vi så sølete, våte og kalde at Baker Hansen i dag måtte klare seg uten sultne gjester fra gruppe 3.

Vi kloknet inn 44 våte km.

Marianne og Tore



TourTråkk #06 – Gruppe 1/2 - 28/5 2022

Ingen stigruppe denne gangen

Jeg hadde gleden av å dele lørdag formiddag med 7 spreke og hyggelige Jardar gutter. Etter at Kjell måtte gi opp vervingen av deltagere til Stigruppen (Kjell er sikkert så sprek at ingen tør å bli med) ble gruppe 2 bestående av leder Narve, samt Kjell, Peter, Olav, Hamid, Øivind, Eivind og undertegnede.

Fra Jardarhuset bar det oppover mot Vestmarksetra og Sandungen. Deretter ned til Enger i Sylling hvor alle kom seg trygt og sikkert forbi bommen. På vei nedover til Sylling spratt to damer til hver sin side av veien når vi passerte og ønsket oss en god tur. Vel nede ble det asfalt nedover før vi igjen skulle få tatt noen høydemeter på vei opp til Kraft. Fotograf var bestilt i forbindelse med kryssing av elva og alle var invitert til hyggelig kaffepause i Asker sentrum. Etter pausen ble det besluttet å sykle Olavstien ned og her fikk vi dagens eneste punktering. Alt ble løst på tre - fire minutter før gjengen fortsatte videre hjemover blant annet via Kjærlighetstien. Ved Juterud ble det forskjellige veivalg hjem og takk for turen. Referenten fulgte med via Emma Hjort og Vøyenenga og logget totalt. ca. 54 km.

Av dyreliv fikk vi gleden av å se elg rett etter passering av Tanum Skole (se også bilde på Tanumfolk). i Vestmarka var det både sau og lam. Etter Kraft kunne vi se noen tøffe og tamme "Villsauer" og forskjellige typer av storfe (og noen av de var bokstavelig talt store.) Kafferasten vår var også populær og vi fikk besøk av både spurv, kaie, duer og måker.

Referenten var så heldig å være sammen med en haug av gode fotografer som inviteres til å dele bilder av bedre kvalitet enn jeg hadde samlet.

Takk for turen!



TourTråkk #06 – Gruppe 3 - 28/5 2022

Limerick

Med lovnad om rute så flat

Og gjerne et kort referat

Alle 13 de dro

Rundt om Forne-bo

Til kaffe, boller og prat

Og de 13 var: Tor S., Merete, Tore I., Britt-Eva, Per Kristian, Hans-Jacob, Helle, Sigrunn, Elisabeth, Rune J., Jon Kåre, Eva K. og Knut.

Logget 31 km Mvh Knut



TourTråkk #07 – Gruppe 1 - 4/6 2022

Referat ikke motatt

TourTråkk #07 – Gruppe 1 - 4/6 2022

The BushMenQuartet rundt Tjennhaugputten



Stovivollen kom vi i snakk med en Tur-O-stifinner på ny elsykkel som var på vei til månedens post «Åpen myr» nordøst for Breimåsan.

Kvartetten ledet av løypelegger Narve som i det lengste håpet at hans krevende veivalg ville føre til solotur i skauen. Men den gang ei, - Hamid, Kjell og Ola lot seg ikke be to ganger. Så da ble vi fire Bushmen på tour! Hensynsfull som Narve er, hadde han valgt en blytung start rett opp i Tanumskogen, dette for å sikre at gruppa ikke frøs i starten og at lungealveolene ble vekket til liv, samt at alt resterende postcovidslim ble liggende igjen i bakken opp mot Tokerudutsikten. En fin start syntes kvartetten! Så roet vi litt ned gjennom Tanumskogen og over Tanumplatået før vi klatret videre opp i Vestmarka og inn på Grønlandsveien. Oppe ved Haugsvollen ble vi hilst velkommen av en nysgjerrig røyskatt som lurte på hva vi holdt på med, og oppe ved



Første skikkelige stopp var inn ved Tjennhaugputtens bredder. Her ble det selfie med kvartetten og sykkelvask for Ola som i et forsøk på å forsere en gjørmebekk, var nær ved å se sykkelen forsvinne i dypet..... Siden alle hadde sett den fine utsikten fra Ramsåsen før, ble vi enige om å droppe den og bare ta fatt på stien nordvestover for Breimåsen i retning Stovivollen igjen. Løypelegger Narve innrømmet nå at han slett ikke hadde kontroll på veivalget lenger, han hadde mer enn nok med å kontrollere pusten og overløt villig ansvaret til andre i gruppa til å finne veien videre. Vi snirklet oss på forholdsvis krevende og våt sti videre, belgen fikk kjørt seg, Kjell mente han hadde et lite stykke igjen til toppstiforamen og Hamid ga fra seg både det ene og andre stønn og brøl

etter hvert som hindringer ble eller ble ikke forsert som ønsket. Vel ute på segmentet «Guros Secret» måtte Narve ta en kort telling i lyngen for å finne igjen pusten, men da han ble forklart at det nå kun var kort vei til Stovivollen, fant han den fort igjen og heiv seg på sykkelen. Vi nærmet oss 2,5 timers sykkeltid og ble fort enig om at raskeste vei til Furuholmens kaffe, Pepsi og bakst nå var et smart valg. Som sagt så gjort.

Både bakst og drikke smakte fortreffelig! Hamid oppdaget at hans venstre sko nå ikke lot seg frigjøre fra pedalen pga en løsnet «cleatskrue» og måtte derfor nyte forfriskningen med én barfot. Kjell hadde bra med luft i lungene i dag, men lite i bakdemperen og hans slangeløse bakdekk måtte pumpes med stadig kortere mellomrom på slutten av turen.

Vi logget drøye 25 km, men fryktelig mange tråkk!

Fra naturens verden: Røyskatt altså, type nysgjerrig, multebloomster ved Tjennhaugputten, bekkeblom, skuffende lite blåbær sa Kjell, og en bøling vennligsinnede storfé av begge kjønn rett før Furuholmen!

Mvh Ola



TourTråkk #07 – Gruppe 2 - 4/6 2022

Kulturkikk

HVEM: Olav (Guide), Finn(Oslo guide), Eivind S, Stein,Dick, Svein-Erik



HVOR: Slepden stasjon og korketrekkeren opp. Gyssestad gård. Kyststien rundt Veritasskogen, Fornebu rundt og til Vækerø. Videre til Sørenga og kulturkikk på Moderen. Alnaelva og Svartdalen. Valle Hovin til Løren. Ring 3 til Lysaker og oversiden av jernbanen fram til Høvik og så strake veien hjem.

LENGDE: 63 km på 3:39

NATUR: Ingenting spesielt bortsett i fra en rosa bambi på Fornebu som kunne forårsaket en massevelt da øynene ikke var på veien.

Mvh Svein-Erik

TourTråkk #07 – Gruppe 3 - 4/6 2022

Nye dikt

Hans Jacob var riktig så blid
da han talte, og kom frem til ni
Vi syklet i vei
med hjelmen på snei
På asfalt, men ikke på sti

Mot Rikshospitalet vi dro
og da først vi alle forsto
De blåe, så kjekke og flotte
De var ikke flere enn åtte
Den niende, hvem var han mon tro?

Fra Maridalen, vi var på et blunk
ved museet til kunstneren Munch
Skal si hun var stor
som visstnok var mor
til selveste Edvard Munch

De åtte var: Sigrunn, Elisabeth, Merete, Helle, Betty Jane, Hans Jacob, Betty Jane, Tore og undertegnede. Den niende viste seg å være en feiltelling.

Logget 51 km

Mvh Knut



TourTråkk #08 – Gruppe 1/2 - 11/6 2022

Erik, ikke bortreist allikevel

Siden Erik som skulle lede gruppe 1, meldte at han var bortreist ble gruppe 1 og 2 slått sammen. Ved oppmøte på klubbhuset var faktisk Erik fysisk til stede og han virket ikke helt bortreist heller, men vi beholdt gruppeinndelingen. Etter at gruppeansvarlige hadde lagt fram dagens ruter og gruppene fordelt seg var det tydelig at Ola i gruppe 3 hadde mest draget på damene. Gruppe 1 og 2 ble bestående av 14 menn: Erik, Olav, Laurits, Jon, Stein, Erlend, Dick, Peter, Eivind, Dan, Einar, Narve, Hamid og Knut Petter.

Dagens rute gikk østover i Bærum. Først «inneklemt» langs Engervannet, deretter turveier opp til Bekkestua, Hoslegårdene og Haug skole hvor vi krysser Griniveien og tok en tursti langs Øverlandselva til Ankerveien som vi fulgte til Nedre Rettersted. Etter å ha fått igjen pusten fortsatte vi tur- og villaveier over til Grinilunden ned til Grinidammen. Vi fulgte Lysakerelva på Oslosiden og tok en lettere «syrebakke» enn den vi bruker å kjøre, før vi igjen krysset Lysakerelva og fortsatt langs Bogstadvannet til noen flotte badeplasser nedenfor Kråkebråtan.

Her tok vi en pause. Siden vi var like i nærheten og siden Ola hadde tatt med alle damene og siden vi nettopp hadde møtt en ung dame med DET løpesteget måtte Dan fortelle historien om da de hadde forvillet seg bort i noen stier og kom inn på tunet av et småbruk og traff en dame som luftet hundene sine kun svøpt inn i et håndkle. Alle gode historier blir de stadig bedre og i denne historien blir hundene stadig større (og flere?) og håndkleet mindre.



Vi fortsatte på sti opp til Lathus og videre inn på løypeanlegget ovenfor Fossum. Vi kjørte opp til Østernvann, ned til Østernvannsvingen, litt i retning Skytterkollen før vi svingte inn på sti mot Lund. Før vi startet på stien kom jeg med en advarsel om at ved kryssing av en bekk like ved Lund måtte man enten sykle i en dyp kulp eller trille sykkelen på steinen ved siden av. Det ble bare Narve, Hamid og Knut Petter som ble våte på beina, resten valgte det tørre alternativet. Siden Hamid fikk en stopp rett før han var over kulpene var ikke Narve helt sikker på om passeringen var godkjent.

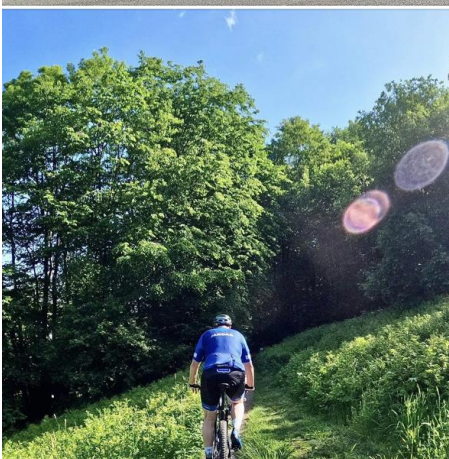
Fra Lund fortsatte vi på noen gamle kjerreveier til Madserud. Her tok vi en rådslagning om vi skulle kjøre ned på Ankerveien eller kjøre sti opp om Sæteren gård. Resultatet ble stisykling og fra Sæteren gård tok vi Murenveien og Ankerveien til Stein gård som vi skulle sykle rundt på sti. Narve var litt bak og synes han så noe

blått forsvinn oppover i lia der vi andre hadde svingt ned mot Gamle Ringeriksvei. Dermed fikk han lagt inn noen ekstra høydemeter, men etter litt telefonringing og venting fortsatte vi samlet på Ankerveien til Kolsåsbakken. Vi syklet litt opp i Kolsåsbakken til en gammel vei som ble anlagt den gangen Natoanlegget på Kolsås ble bygget. Tidligere gikk den gjennom rett opp gjennom skogen fra lokalet (uttales lokkale på lommedalsdialekt) på Bærums verk. Her har mange skiløpere lagt ned tunge intervalløkter opp gjennom årene. I dag er veien en turvei gjennom Toppenhaugfeltet som vi fulgte ned til Baker Hansen på Bærums Verk.

På grunn av varslet nedbør og truende skyer ble det raskeste vei hjem.

Fra naturens side: Ikke noe som gjorde voldsomt inntrykk, men på Sauejordet lå det sauer midt i veien og som ikke hadde tenkt å flytte på seg. Mange hundeeiere som måtte dra inn hundene sine når vi passerte. Småbarnsfamilier som hadde overnattet ute både på stranden nedenfor Kråkebråten og på Sæteren gård.

Jeg logget 42 km.





TourTråkk #08 – Gruppe 3 - 11/6 2022

Gruppe 3, nå på sti

TourTråkk 8 Gruppe 3

Ola var vikar for Kjell som leder for gruppe 3 denne lørdagen og som foreslått i forkant la vi ut på en runde rundt Solli. Av de 25 som var møtt opp ved Jørdarhuset 9 o'clock ble 11, inkludert alle de 4 (!) damene, med Ola. Gruppe tre bestod av Ola, Marianne SB, Betty Jane, Gunnhild (ny), Tore I, Finn, Jon Kåre, Knut, Svein-Erik, Øyvind og undertegnede. Gunnhild var med på TourTråkk for første gang, en ordentlig spreking fra Billingstad og Smøla! Turen mot Solli startet ut Åsløkkveien og deretter ned Kjærlighetsstien. Ola annonserte 4-6 lette stiparti i løpet av turen, men jeg tror ikke Kjærlighetsstien var med i den tellingen. Men vi kom etter hvert inn på den idylliske Knutsstien med en bratt kneik til slutt. I en liten pause på toppen fortalte Ola om diverse landemerker som hadde fått navn etter store og små uhell som har oppstått på TourTråkk opp gjennom årene. Morsomt i etterkant, men alle var enig i at det beste var at vi ikke fikk for mange slike. Men så var det disse lette stisnuttene, da. Etter Asker kirke og bakkene oppover mot golfbanen var det litt sti igjen, der kom Marianne i basketak med noen røtter og en trestamme og var nær ved å føye ett nytt navn til listen. Det ble enighet om at det manglet litt av den nødvendige dramatikken (heldigvis), men mellom noen av oss ble det kommentert om lederen kanskje hadde gått i surr mellom 1 og 3 i dag. Turen gikk videre forbi Asker Golf der det var mye aktivitet tidlig på morgenen og videre langs Gamle Drammensvei. Det vil si at i stedet for Solliveien ble det opp kneikene i Jerpåsveien med skogsvei og noen stipartier. Vi kom etter hvert innpå Solliveien og den for noen av oss mer kjente traséen opp til Solli gård. Like overaskende hver gang er det at det er en bakke til etter gården og da begynner det å røyne på både for bena og hodet. På lørdag var det imidlertid noen fine hester som beitet midt opp i bakken og i og med at TourTråkk handler om å ta inn inntrykk også fra dyrelivet, måtte vi stoppe å klappe dyrene og ta bilder. Vi fikk pusten igjen også og kunne etter hvert komme oss til toppen og starte nedkjøringen til Sandungen – en fin strekning. Nede ved Sandungen så vi en dame vi dro kjensel på. Det var Marianne S som ikke har startet sesongen for fullt ennå, men som hadde syklet opp til Sandungen fra Slepanden. Hun slo følge videre nedover til Furuholmen der de som hadde tid la inn en kaffe/vaffel pause. Som vanlig ble det en hyggelig rast! Været hadde så langt vært strålende, men noen truende skyer kom inn fra vest og turen gikk ganske raskt videre hjemover. Og vi var værvinnere i går, en god time etter avsluttet tur var det greit å ikke være ute i skogen på sykkel. Ola tok mange fine bilder som han la ut i går og som er et godt supplement til referatet. Ha en fortsatt fin søndag 😊!

Mvh Karin



TourTråkk #09 – Gruppe 1/2 - 18/6 2022

Gruppe 1 og 2 «short range»

Også på denne touren var gruppe 1 og 2 slått sammen til en tur med blanding av vei og sti. Erlend hadde annonsert at han ville hoppe av underveis og ta med seg en gjestesyklist på en lengre grusrunde. Vi ble 12 stk: Lise, Erik, Peter, Conni, Finn, Eivind, Narve, Hamid, Joar, Erlend, gjestesyklist (har glemt navnet) og Knut Petter.

Vi kjørte opp til Tanum kirke, over Tanumjordene, forbi Vestmarksetra til Sandungen og ned til Ola T. bua. Her skulle Erlend med gjestesyklist fortsette ned til Sylling, mens vi andre skulle til Asdøltjern. Erlend prøvde å friste med ca. 85 km grus og asfalt med blant annet Lierbanen og gamle Drammensbanen, men det var ingen som bet på så da var vi 10 stk. som fortsatte mot Asdøltjern og Myggheim. Vi kunne også konstatere at oppmuntringene som Bengt malte på bua under innledningen av coronaepidemien holdt seg godt.

Oppe på Myggheim kunne Finn stolt fortelle at det var første gangen han hadde klart å sykle opp hele bakken. Han synes derfor det var litt dårlig gjort at noen måtte fortelle ham at veien ble renoverert i fjor og er betydelig lettere å sykle nå enn den var før.

På Solli begynte Joar å få dårlig tid og tok raskeste vei hjem til volleyballspill. Vi andre tok sti i retning Bøåsen og nedover «den umenneskelige bakken». Midt nede i bakken var det satt opp en ny bom som ikke var så lett å se, men heldigvis ble det ikke noe nytt egennavn på bommen.

Vi svingte over til Rypeveien og tok en runde oppover i retning Bergsmarka før vi kjørte nedover på gressgrodde stier mot Stabekk gård. Siden tunet på Stabekk gård er stengt for gjennomgang er det laget en tursti over jordet, idyllisk å sykle på med kornåker på begge sider.

Vi tok Gamle Drammensvei ned til golfbanen som vi passerte på noen lite brukte stier på baksiden av banen. I bakken opp mot Skaugum stod det 3 politibiler så der var det nok noen prominente gjester på besøk. Vi foretrakk heller Olavstien og Hofstadeikene ned til Holmen senter hvor det ble kaffe og bakst på Godt Brød.



Fra naturen kan vi melde om tømmerhugst rundt omkring som gjør terrenget «ugjenkjennelig» og dessverre noen veier som har fått hard medfart, men vi satser på at de blir utbedret når hugsten er ferdig.

Jeg logget 42 km.

TourTråkk #9 gr. 2 mid. range 🌞🚴🚴🚴🧐

Erlend med gjestesyklist

Ja på denne turen tok jeg med meg en gjestesyklist fra Vestby som Knut Petter nevnte, nemlig Bente Rossing en spreking som syklet 14000km i fjor inkl mye på sti 🏞️ og har bla ledet Vestby sykkelklubb og er fremdeles medlem der nå. Skulle egentlig sykle Styrkeprøven i år, men måtte trekke seg pga ryggproblemer når hun sitter lenge på raceren i høy fart 😞

Hun har sett noen av turene mine og bildene og ville gjerne prøve noen av de fine stiene/grusveiene vi har her på beste vestkant 😊

Som Knut Petter skrev fulgte vi hele hans gruppe 1/2 opp til Vestmarka og ned til Ola T bua som ligger i krysset ned mot Asdølstjern eller Sylling.

Jeg prøvde på nytt der å friste med lengre tur i gruppen, men ingen lot seg friste, mulig to på slik fancy nymotens raske carbon grusracere virket avskrekkende, ikke vet jeg 🤔😊

Meg og Bente suste deretter retning nedover Sylling, dvs jeg suste nedover mens Bente tok det litt mer rolig. Mulig hun ikke leste turbeskrivelsen godt nok, eller den var noe uklar 🤔 men hun valgte grusdekkene som så mer ut som slick dekk fremfor dekk med litt knaster på som hun har på sine andre felger, så hun måtte ta det rolig når det var løs grus nedover 🤔

Uansett flott nedstigning før vi svingte innom Sylling og tok fatt på Lierbanen i all sin prakt 🌞

Gresspartiet, for de som husket det var nyklipt og det var kun 1 av 3 porter som var stengt denne gangen 👍

Passerte «Galskapen Hus» som nå har fått egen hjemmeside, men går under et annet navn nå 🤔

<https://www.ronningenselskapslokale.no/>

Suste videre nedover Lierbanen og utvidet turen til Lierbyen som i fjor med Erlends grusomvei (en omvei på grus med bakker) i landlige omgivelser 🤔

I Lierbyen fikk Bente valgmuligheten og ta en avstikker ned og opp til Drammen på Gamle Drammensbanevei på asfalt som er selve starten på denne historiske strekningen. Jeg skrøt fælt av det strekket og hun beit på 😊👍

Tilbake i Lierbyen tok vi Gamle Drammensbane veien hele veien til Spikkestad og tok en deilig bolle lunsj på Spikkestad cafe. Jeg drakk Pepsi Max og hun vanlig cola, hun var nemlig på avrusning på Pepsi Max som undertegnede også burde vært 😊

Vi fortsatte så igjennom Kjekstadmarka hele veien opp til Lierskogen og fulgte deler av Gamle Drammensvei til Asker og toppet turen med både Olavstien, Hvalstad Kultursti og ikke minst Kjærlighetsstien 👍

Alt i alt en flott tur med hyggelig selskap og fra naturen siden så vi både hester med og uten rytter, lamaer og ikke minst en frosk som rakk akkurat og hoppe over grusveien mens vi kom susene 👍

Noterte meg ellers at gruppe 3 klokket inn på litt over 50km, mens de fleste i gr 1/2 med Knut Petter i spissen fikk litt over 4 mil på Strava ? 🤔

Hva skjer med de ulike gruppene ? 🤔😊

Egentlig skulle jeg stå for gr 2 long range, men etter at Finn slo i bordet med fine 90km 🤔 nedtonet jeg turen vår til gr 2 mid range med skarve 83km

Mvh Erlend



TourTråkk #09 – Gruppe 3 - 18/6 2022

Kobberhaughytta

Ni glade syklistere, Marianne, Tore, Sigrun, Kjell, Merete, Knut, Jon Kåre, Dan Evert og meg selv, Magne, som ble enstemmig utnevnt til referent.

Turen gikk til Kobberhaughytta. Kjell mente Tour Tråkk ikke hadde vært der før, det protesterte jeg på, men har ikke funnet dokumentasjon på at det er riktig. Noen som bidrar? (Tips: 2011 eller 12, tror jeg). Turen gikk gjennom Skytterdalen, videre opp til Anker veien, stopp ved eika «Øst-Preussen» (kommunikasjonspunkt med omverden for Grini fangene), Sørkedalsveien til kirka, så rett til værs til Kobberhaughytta.

Vi ble enige om å slå et slag for hytta, som er vakker, velstelt, og nybakte (skole)boller i ulike versjoner og med variert «toppings», må flere oppleve. Betjeningen bekreftet at de har lite besøk. Husk også, her sparer en ganske mye av stigningen i forhold til å dra helt til Kikut. Kobberhaugtjønna, som ligger like ved, gir også anledning til «self service» på leie av kanoer, og flere overnattingsvarianter ute (og inne) er tilgjengelig.

Det ble også lovet positiv omtale i referatet for den som badet. Jon Kåre var nær ved, men trakk seg i siste liten, og kanskje var det bare et spill for galleriet...? Kudos for seansen er dermed ikke innvilga.

Returen ble tatt samme vei, dog undertegnede dro rake vegen fra Bogstad til FBU.

Fra naturen: Ikke mye å rapportere, bortsett fra mange hester i Sørkedalen. Elles stusset vi over at det var lite folk i marka, kanskje dette var helga for å trekke mot sjøen?

55 km (knut anm.)

Mvh Magne Kjetil





TourTråkk #10 – Gruppe 1/2 - 25/6 2022

Sydentemperatur og bading i Sandungen

Tross sydentemperatur var det mange som møtte opp til etappe 10. Lise B og Narve hadde ansvaret for henholdsvis gruppe 2 og 3, men hadde på forhånd etter korte forhandlinger blitt enige om en felles tur. Felles tur ble det, med gruppene skilte lag etter hvert.

Vi har tar det fra start og starter med dagens deltakere. Eivind Sveen, Lise Bjørnstad, Hamid Besharati, Knut Helgesen, Merete Helgesen, Hans-Jacob Røddø, Sigrunn Kosi Nervold, Kjell Reidar Nervold, Karin Råd, Laurits Valderhaug, Jon Bjerkstrand, Øivind Nullmeyer, Lone Mette Solberg og Narve Holen.

Som annonsert i god tid, var dagens tur lagt mot Solli. Narve ga en kort beskrivelse av løypa som hadde innslag av mange lette, men også noen traseer med noen utfordringer. Vi rullet ut fra klubbhuset, inn på stien ved Åskroken over til Hiltonveien, via Åsløkkveien og ned til Billingstad via Lilleåsveien. I rolig fart krysset vi under Billingstadsletta og fortsatte mot Holmen, via Nesbruveien, opp Årengveien, Nesveien, kort innom Regnbuen barnehage (turleder var opptatt av å prate)...istedenfor å ta inn Nesvangen og ned Nes Terrasse som førte oss forbi Holmen marine. Vi fortsatt så forbi Holmenskjæret hvor noen allerede var i gang med dagens Yoga økt, mens noen var på vei ut på sitt morgenbad.

Etter den kort grus stien opp fra Devikrabben tok vi en kort pause ved Slemmestadveien. Her begynte dagens første frafall. På rekke syklet vi inn i Holmenskogen og tok første sti til høyre, men dessverre mistet vi noen allerede der. Etter å ha passert nedfallstreet kom telefonen fra Lise at vi ikke lenger var en gruppe. Kjell Nervold tok en runde tilbake, men fant ingen, da det viste seg at baktroppen hadde tatt veien rundt til Skeidar, og etter noen telefoner ble vi enige om å møtes der. Alle var enige om at vi stanser og påser at alle er med når vi kommer i veiskiller, enten er det er på vei eller i skogen. Gruppen var igjen samlet og vi tok kjente veier opp Nye Vakås vei, langs E18 og inn på stien som tok oss til Vakås stasjon. Siden noen hadde syklet Knutstien opp for to uker siden, tok vi heller Olavstien opp til Asker kirke. Det tok Lise en avgjørelse at vi skilte lag og gruppa 2B ble etablert som da syklet opp mot Solli langs Solliveien. Lone Mette var i tvil, men etter gode heiarop at turen videre ville hun klare, ble hun med gruppa 2A som da bestod av Laurits, Lone Mette, Eivin, Hamid, Kjell N, Jon og Narve.

Gruppe 2B fortsatte veien ned mot Asker sentrum, men tok ned en sti og stikkvei til Semveien og deretter inn Biterudveien og opp til Solvang skole. Der fulgte den fine jevne stien over til Hogstadveien, videre langs Ånnerudskogen og Hogstavannet til vi var på Asker golfbane. Dagens heltinne var Lone Mette som pushet egne grenser og bestod med glans over dagens stuetfordringer. Vi fortsatte så på oversiden av Brendsrud- og Finnsrudvannet og kom ut på Gamle Drammensvei og videre mot Lierbyen, før vi tok til høyre opp Jerpåsveien. Den bakken tok oss opp til traktorveien og inn i Jerpåsmarka. Etter vi hadde syklet dagens siste lille sti- og sykkelparti, kom vi ut på Solliveien som tok gruppa opp til Solli gård. Selv slet jeg virkelig i varmen den dagen og tok det veldig pent opp til Solli gård, mange...minutter etter de andre. Derfra ble det litt strekk i gruppa, men den ble igjen samlet med gruppe 2B da noen hadde tatt et bad i Sandungen. Fikk beskjed at vi skulle samles ved Furuholmen, men der var det kun Knut og Merete Helgesen og undertegnet som møtte opp. Furuholmen var stengt så vi tok tuen inn til Gupu som var åpen, hvor vi koste oss med brus, vaffelkake og is.

Alt i alt tror jeg de fleste hadde en fin dag på sykkel i stekende varmen. Noen krumspring ble det da vi mistet kontakten, men alle kom seg vel hjem og da er alt bra.

Fra naturen fikk vi se yogadamer og badegjester i utfoldelse, samt mange fribente kjente dyr.

Sykelhilsen Narve

TourTråkk #10 – Gruppe 3 - 25/6 2022

Bading i Sandungen

Dagens tur skulle i utgangspunktet sykle i samlet tropp, via diverse veger og stier, til Solli Gård og avslutte med bad i Sandungen.

Det blir fort krøll når 14 ivrige syklister, på forskjellige nivå, skal holde sammen og ta riktige valg, når kjørereglene ikke overholdes 😊 Så klok av denne erfaring, valgte gruppa å dele seg ved Asker kyrkje. Jamfør eit utfyllende referat fra Narve.



Gruppe 3 besto av Lise, Karin, Merete, Knut, Hans-Jacob, Øivind og undertegnede.

Vi sykla forbi Skaugum, stien over jordet, og videre asfalten opp til Solli Gård. Stoppa der for å vente på gruppe 1/2. Men dei var langt unna. Telefon er eit nyttig hjelpemiddel !

Så da trilla vi videre ned til Sandungen, der fleire av oss tok ein forfriskende dukkert. Valgte vestenden av vatnet, for å unngå alle dei firbeinte som koste seg på den andre siden. Ferdig bada og tørka, klare for heimturen, ankommer gruppe 1/2. Dei står over badinga, og vi sykler samla videre mot Furuholmen. Flesteparten sto over kaffe og bollestopp denne gangen. Av forskjellige grunner.

Lite folk i marka og lite telting ved Sandungen. Frå dyrenes verden var det ingen store overraskelser, kun det kjente og kjære 😊

Logga 36,8 km og 678 moh.

Mvh Sigrunn



TourTråkk #11 – Gruppe 1/2 – 2/7 2022

Gruppeleder med ribbensbrudd

Så var det altså min tur til å ta ansvaret for ei Tour-gruppe, men ikke skjønner jeg hvem som hadde funnet ut at jeg hører hjemme i gruppe 2. Og ser man på hvem som deltok så ser det vel egentlig ut som også gruppe 1 - stigruppa - inngår. Med på hele Touren var nemlig Ola, Erik, Eivind, Øyvind (med "y", dvs. Foyen), Jon Kåre og meg, Finn.

Vant til å stille litt bak i gruppa får man ikke alltid med seg alle krumspringene. Jeg tok derfor utgangspunkt i et spor Ola delte før Birken for kanskje 10 år siden. Jeg regnet derfor med at når jeg ikke klarte å følge sporet 100% oppover i Skuidalen på en testsykling i forkant, så skyldtes det endringer i sti-systemet som følge av alle veiarbeidene i området. Men på selve Touren kom vi ikke langt før de 5 bak ble så stille at jeg forstod at "noe" var galt, dermed tok Ola føringen og stupte gjennom et usynlig hull i et kratt med ørder (det heter "or" utenfor Hedemarken) hvor det straks viste seg å være inngangen til en fin sti! Det gamle sporet var altså fortsatt riktig, den skal Ola ha!



Turen videre oppover til Skoglund gikk uten navigeringsproblemer, og inne på anleggsområdet på Skoglund var det markert sykkel-vei med Tour-de-France-gjerder som gir en god fartsfølelse så vi var snart oppe ved ferista hvor markaveien var som vanlig. Her forsøkte jeg å invitere til fri fart, men ungguttene (de 5 andre i gruppa) insisterte på at vi skulle være samlet. Turen via Svein-Eriks lem, forbi Svartvann og til Nike foregikk på nesten helt tørre stier og gode veien. Hundre meter foran porten til Nike måtte imidlertid jeg gjøre oppmerksom på et stiparti på høyre side av veien, stadig hentet fra det gamle sporet som jeg tror Ola i sin tid utarbeidet på kartet. Etter passering rundt Nike gjorde vi en stopp på Tveiter-setra hvor også DNT har Halvorsen-hytta som markedsføres med "... når du vil ha den beste utsikten". Vi fant imidlertid den store bølingen med storfe,

både ku og kalv, mest interessant, og siden Ola er født på en oksestasjon på Hedemarken, måtte jo hans kunnskaper settes på prøve. Med bare litt hjelp av mobiltelefonen kunne ha fortelle at dette måtte være tysk gråku, eller gråfe. Mobilen kom fram til at rasen heter Tiroler Grauvieh; altså bare en ørliten unøyaktighet. Denne flotte rasen var fra nabolandet Østerrike. På bildet som følger nederst i referatet ser dere kua i midten.

I det vi forlot den hyggelige plassen ble ansvarlig leder velvillig nedstemt av de 5 andre, og turen ble dermed avrundet med ei runde mot klokka (som skøytelempere) rundt Semsvannet, før den som etter planen, gikk traktorveien direkte opp til Gupu. Her ble det uten videre åpnet for fri fart, og jeg kunne derfor ubemerket gå av sykkelen et par ganger i de vanskeligste kneikene (men uten ribbeinsbrudd tror jeg kanskje denne bakken er innenfor hva referenten kan klare uten stopp. Han har i hvert fall tenkt å prøve).

Vel oppe på Gupu måtte jeg imidlertid tåle kritikk for at jeg ikke på forhånd hadde undersøkt om Gupu bød på servering, her har jeg noe viktig å lære! Men jeg hadde heldigvis en pose med 4 boller fra Kiwi som jeg kunne by på, og heldigvis dukket det opp en kvinne og dermed fikk gutta noe annet å tenke på. Marianne S. hadde nemlig tatt seg opp hele den bratte veien fra bygda for å slutte seg til oss på siste etappe på omtrent 5 raske km. Erik forlot oss i første kryss etter Gupu og satte kursen mot hytta i Finnemarka. Vel tilbake på Jardarhuset kunne jeg notere 42 km og 840 høydemeter (noen høyere ?).

Foruten sau og nevnte storfe, må det også nevnes at vi måtte gjennom en flokk på kanskje 10 kjæle hester ved bommen før Semsvannet. Hestene ville svært gjerne være med oss, men det kunne de jo ikke, uten sykler. Noen av oss registrerte også et rådyr i Skuidalen.

Jeg ønsker å takke for turen og håper på fornyet tillit til tross for fadesen på Gupu! Jeg står oppført med ansvar for gruppe 2 den 3.september, og da har jeg planer om ei runde rundt Lillomarka med muligheter for å trene terreng i ei løype som ligger på Langsetløkken ved inngangen til marka fra Kjelsås.

PS til Ola: Har du glemt Jon Kåre i statistikken?

Mvh Finn

TourTråkk #11 – Gruppe 3 – 2/7 2022

Søskenbarntreff

For å være sikre på at vi skulle rekke hjem til middagen dro gruppe 3 av gårde lenge før Finn var ferdig med å gå gjennom gruppe 1/2 sin tur i Vestmarka. Gruppe 3 besto av Elisabeth, Asrun, Sigrunn, Merete, Hans Jacob, undertegnede og etter hvert Frank Selje, søskenbarnet til Merete.

Vi dra strake veien inn til Rådhusplassen, hvor vi møtte nevnte Frank, som for øvrig sykler for Frøy. Etter litt klemming og hilsing dro vi via Operaen til Ekebergparken hvor vi stoppet ved noen nye og gamle skulpturer. Obligatorisk stans ved «skrikplassen», men denne gangen uten noen skrikbilder. Etter en liten feilnavigering tok vi oss raskt inn på løypa igjen og syklet opp langs ei middels flomstor Alnaelv. Flott natur langs elva.

Utenfor Intility Arena hadde vi en kort stopp slik at Frank kunne peke på navnet til en av de største økonomiske støttespillerne til Vålerenga Fotball (se bilde).



Baker Hansen på Fyrstikktorget gikk glipp av litt omsetning denne gangen ettersom Touren gikk til W. B Samson i Vinslottet på Hasle. Fin plass med hyggelig betjening.

Etter litt småprat og fotosjut viste Asrun oss veien til Sinsenkrysset hvorpå hun returnerte hjem til Hasle. Frank fulgte med til Skøyen før han returnerte hjem til Nordstrand. For oss andre ble det strake veien hjem.

Logget 54 km

Mvh Knut



TourTråkk #12 – Gruppe – 9/7 2022

Øyvind på plass igjen

Undertegnede har vært fraværende fra TourTråkk siden før Covid, men etter oppfordring fra Kristina fikk jeg endelig ut fingeren og kom meg opp i ringene igjen. Som følge av «dårlig samvittighet» for å ha vært fjern de siste par årene meldte jeg meg frivillig til å stå for referatet.

10 ryttere stilte forventningsfulle til start i god tid før 09:00. Narve hadde allerede annonsert at han ikke hadde planer om å organisere en «stigruppe», og da sommerferien medførte relativt få fremmøtte, bestemte vi oss for felles tur for hele gruppa.

Dan-Evert med murrende rygg etter maling på hytta, annonserte allerede før start at han ikke kunne tillate seg å komme hjem senere enn 11:30, for å beholde husfreden. Undertegnede påpekte da at det ikke er krise i forholdet før du blir bedt om å gjøre sykkelturen lengre. Så Dan-Evert burde føle seg rimelig trygg på at alt er som det skal være 😊

Kjell tok ansvar for rutevalg, og turen gikk inn mot Sandvika, langs jernbanen forbi Engervannet og på grus og litt sti og asfalt til Sauejordet. På veien kom vi over et tre som hadde blitt «tatt av vinden» og sperret løypa. Da vi alle er glad i dugnad, ble treet effektivt dratt ut av veibanen og forskriftsmessig sikrer med markering av fare (da det fortsatt stakk noen grener opp fra grøfta).

Ved sauejordet prøvde Kjetil å gjøre seg lekker ovenfor søyene ved å breke for full hals. Virket imidlertid som om sauene i Bærum er blaserte og derfor ikke lar seg affisere av en gjeng i lycra.

Turen gikk videre opp til golfbanen og opp brattbakken til Fossum. Derfra på grus inn til den rødmalte hytta langs veien der vi tok ned til høyre og langs Bogstadvannet til Hammerdammen, som forøvrig har sitt navn fra det faktum



at Conrad Clausen i 1788 anla en stangjernhammer drevet av vannets kraft på Bærumssiden av Lysakerelven i området nedenfor dammen.

Vi krysset over dammen og la inn et lite rykk opp bakken (ny PR på noen av oss), før turn gikk til Bogstad Camping og videre ned den fine Mærradalen til Radiumhospitalet. Navnet Mærradalen er en forvanskning av «Maria dale», altså Marias dal. Det var cisterciensermunkene som ga dalen dette navnet etter å ha kjøpt området. Lokalbefolkningen forstod ikke hva munkene sa, og etter hvert festet navnet Mærradalen seg. Her forlot Dan-Evert gruppa for å overholde avtalte frister, mens resten av gjengen fulgte Frognerbekk til Frognerparken der vi fikk en portugiser til å ta gruppebilde av oss foran «sinnataggen».

Fra Frognerparken tok vi turen langs elva ned til Skøyen og videre til Sjølyst der vi fant oss en kafé.

Hjemturen gikk langs E18 og etter Lysakerlokket ble det fattet vedtak om «fri fart» og noen av oss kjørte lagtempo hjem, men andre nøt det fine været (og motvinden) i litt roligere tempo.

Takk for en fin tur

Mvh Øyvind



TourTråkk #13 – Gruppe 1 – 16/7 2022

Krevende tur

Ola N hadde annonsert sti tur inn i Vestmarka og Krokskogen og ved opptelling på lørdag ble gruppen bestående av Kjell Nervold, Narve og Ola N. Kjell anmodet Ola at vi droppet turen opp gjennom Grønnlandsveien og over til Sollihøgda, da han mente at turen uansett ville bli krevende nok. I skrivende stund hadde han helt rett.

Turen gikk langs Isielva, til Sollihøgda hvor vi kunne observere at nye E16 virkelig kunne reiste seg opp. Ved Høymyr tok vi en kort rast, før vi fulgte veien 100 meter opp, før dagen første og letteste stitråkk tok oss ned til Niskinnveien. Fra veien tok vi så opp en "bratt" traktorvei som førte oss inn på sti mot Holmevassbekken. Her hadde ingen av oss syklet før så dette var en ny trasse for oss, men Ola hadde selvsagt full kontroll på hvor vi skulle. Vi tok så førte sti dele til høyre mot Kollen, som var dagens høyeste punkt på 405 moh. Der tok vi dagens rast med fantastisk utsyn mot Skogen gård til høyre, Finnemarka i det fjerne og det meste av Vestmarka. Narve kunne friste med Bamsemums som aldri er feil. Etter å ha fått roet pulsen og tørket svette fortsatte vi videre langs åsryggen overfor Avtjerna hvor vi passerte idylliske hytter. Avtjerna brukes nå i forbindelse med nye E16, men Nasjonal Transportplan i forbindelse med Ringeriksbanen og nye boligprosjekter.



Stien tok oss ned mot Bjørumåsen og mot Brenna, og vi fikk utfordret oss på det tekniske underlaget, stupbratte bakker opp og ned, med fantastiske fine flytstier, gjennom gjengrodde stier med høyt gress, hvor stien nesten ikke var å se. Se bilder fra Ola. Selv måtte jeg flere ganger hente meg igjen og vente på at jeg fikk pulsen tilbake. Tror også Kjell kjente på dette. Noe gåing ble det i de bratteste bakkene opp og ned, hvor til og med Ola måtte av sykkelen. Etter hvert kom vi inn på en grusvei ved Brenna og etter et Ola hadde blitt enig med sin Garmin hvor vi skulle, tok vi til venstre opp og inn på stien som tok oss over Bjørumåsen og ned noen hundre meter overfor Bjørumsaga. Derfra bar det hjem og jeg sa farvel til Kjell og Ola når de skulle innom Monter ved ovenfor Vøyenenga.

Kjell hadde rett i sin anmodning om å droppe Vestmarka. Turen i seg selv var nok for meg og Kjell denne dagen. Ola er i toppslag og da mannen er jo uredd. Både jeg og Kjell tok fornuften til i de aller bratteste stiene nedover. Ola spurte om stupet ned over Bjørumåsen var kjørbar, sa jeg Nja...kanskje for deg, og med rompa bak sete, full trykk på bakkbremsen kom Ola ned så lett som det. Kudos...

Alt i alt var dette en fantastisk stitur som må på programmet til neste år også. Turen var tung, men gjennomførbar for alle som liker stier og som har fulldemper som er en must. Stor takk til Ola for valg av trase og stor takk til Kjell som ventet på meg ved flere anledninger.

Fra Naturen: Så ikke mye dyreliv, men når vi så og si er alene i den frodige skogen kan det nesten ikke blir bedre.

Mvh Narve



TourTråkk #13 – Gruppe 2 – 16/7 2022

Referat mangler

TourTråkk #13 – Gruppe 2b – 16/7 2022

Tor og Knut Petter

Jeg har ventet på et referat fra gruppe 2 som jeg kunne hvor jeg kunne legge til et lite referat fra gruppe 2b. Men siden det ikke har kommet noe referat enda legger jeg ut et eget referat fra gruppe 2b.



Gruppe 2 ble raskt redusert fra 7 til 6 etter at Øyvind meldte om tunge bein. Hamid, Svein Erik, Einar, Kjetil, Tor og Knut Petter fulgte turveiene forbi Engervannet, Nadderud, Øvrevoll til Bogstad før vi tok Zinoberveien innover i Sørkedalen. Eneste opplevelsen på turen Kjetils forsøk på diplomati med en dame som mente at syklistene ikke hadde lov til å sykle ved siden av hverandre og ha en hyggelig prat på gangveier. Den gleden skulle visstnok være forbeholdt fotgjengere. Siden riksmeglerne var opptatt på annet hold ble forsøk på å komme fram til enighet raskt oppgitt.

Før bakkene til Kikut startet snudde Tor og Knut Petter mot andre gjøremål hjemme og dannet dermed gruppe 2b. Vi kjørte ned Sørkedalen, Merradalen og småveier ned til Maritim hvor vi tok kyststien langs Vækerø. Fra Lysaker skrådde vi oppover langs småveier, gangveier og stier over Stabæk, Ballerud, Kokkerud til Engerjordet og Sandvika før vi dro hver til vårt.

Jeg kan berolige med at all knirking på lørdag ikke kom fra hverken knær eller hofter. Etter å ha demontert og smurte kranken og det fremdeles knirket var det selvfølgelig grunn til en viss usikkerhet, men etter at bakhjulet ble tatt av og satt på igjen forvant knirkingen. Det var godt det sykkelen denne gangen også.

Min tur ble akkurat 50 km.

Mvh Knut Petter

TourTråkk #13 – Gruppe 2c – 16/7 2022

Solotour i fantastisk sommervær 😎

Ble fristet av Kjetils forslag om Kikut, men kjente fort at det var best å roe helt ned. Dermed ble jeg min egen gruppe og slapp diskusjon om referent. Kom til Fossum via kjente turveier. Fant veien over Lønnåsen til Landhandelen. Godt med alle bakker man ikke husker og gode boller man husker.

Lurte litt på veivalg etter bollestopp. Valgte inn dalen og Gamle Heggelivei mot Lysedammene. Bra valg selv om bakkene ble drøye. I bakkene på oversiden av Lysedammene løp en lettbeint slank kvinne forbi meg. Jeg hadde nok med å holde styrefart på letteste gir uten sjanse til å følge.

Gråseterveien ned til Storebekkhytta og veivalg mot Lommedalen. Over Kampen er kortest, men bakken ned mot Tobonn liker jeg dårlig. Dermed ble det Dammyrdalen, By og hjem.

Langt nok og bakker nok.

Mvh Øivind



TourTråkk #13 – Gruppe 3 – 16/7 2022

Hengekøyer, kuer og sauer

Lørdagens gruppe 3 bestod av Karin Råd og undertegnede. Gruppe 1 med stitur og gruppe 2 med langtur til Kikut, var ikkje aktuelle for oss denne gangen. Karin med post covid i kroppen, og undertegnede med nakkeproblemer, blei enige om å ta ein kort og rooooolig tur. Så vi sykla i pratetempo opp til Sandungen, og vidare til Solli. Da vi kom til grinden rett før Solli Gård, møtte vi ein einsleg kjekk syklist, som både åpnet og lukket grinden for oss. Kudos til han. Videre trilla vi asfalten i fin og kontrollert fart ned til Sem, forbi Skaugum, og ned til Hvalstad stasjon. Opp Kjærlighetstien og heimover via Rugdefaret. Ingen kaffe- og bollestopp.

Som vanlig var det litt telting og hengekøyer på vestsida av Sandungen. Ellers lite folk å sjå denne fine juli formiddagen. Men nok kuer og sauer!! Hyggelig det også 😊

Takk for ein kjempefin tur, og takk for praten, Karin 😊

Logget 33 km og 629 hm.

Sigrunn

TourTråkk #14 – Gruppe alle – 23/7 2022

Ferietid

HVEM: Hamid, Kjell K (Guide fram til Bogstad), Svein-Erik. Øivind N møtte opp men syklet hjem igjen for å ta vare på helsa

HVOR: Skytterdalen fram til Løkeberg skole. Haslum og Sauejordet, Griniveien og Ankerveien mot Fossum.

For å litt mer sti syklet vi ned til Griniveien igjen for å sykle på høyre side av elven opp til golfbanen. Etter 17 km valgte Hamid og Kjell K en runde mot Fossum idrettsanlegg og så hjem.

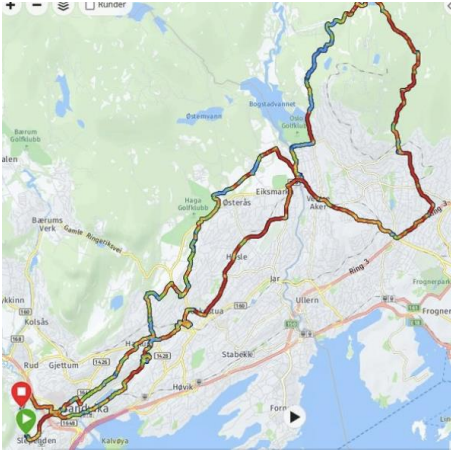


Jeg fortsatte mor Sørkedalen og tok Byveien og opp til Tryvann. Videre mot Midtstubakken og en liten rast. Her var det litt for mange stier og veier så jeg havnet på Slemdal før jeg dro mot Røa, Bekkestua og Engervannel og så strake veien hjem.

LENGDE: 50 km på 3:29

NATUR: En andefamilie i Skytterdalen (Foto kommer fra de øvrige.)

Mvh Svein Erik



TourTråkk #15 – Gruppe 1/2 – 30/7 2022

Et besøk i Finnemarka

Pga uregelmessigheter fra Vy/Jernbaneverket hadde Ola annonsert at terminfestet Hokksund-hjem tour denne dagen er utsatt, men han hadde foreslått et godt alternativ som likevel innebar å «avlegge fine Finnemarka et besøk».

Blant de frammøtte 9 o'clock, var det disse spreke herremennene som lot seg friste, og det ble dermed en rein guttetur.

Dan-Evert Brekke, Dick Peters, Eivind Sveen, Erlend Bjørge, Ola Nyhus, Olav Tungesvik, Stein Kristoffersen, Svein-Erik Skjelbred, Tor Hallvard Staff

Kortversjonen av ruta ble V.setra – Sandungen - Sylling – Kanada – Fallet - Nordsneisa – Kanada og samme vei hjem gjennom Vestmarka.

Tor hadde ikke mer en 1,5 time til rådighet og måtte snu mens vi enda var i Vestmarka. Ved krysset/brua mellom Fallet og Kringlehølen måtte Dick snu bukkestyret sitt hjemover for å rekke Bukkene Bruse på ettermiddagen. Da vi kom tilbake til veien ved Kanada valgte Erlend å si farvel, trolig for å legge på 4-5 ekstra mil i forhold til den stipulerte rute, evt tangere ett eller annet magisk tall på strava økta 🤔

Hovedpause ble i gapahuken v Nordneisa. Der satt allerde en håndfull drammensere med campingstoler og fiskestang (de fisket ikke). Dan-Evert bestilte intuitivt fisk til oss alle, en bestilling som ble mottatt med stor munterhet. Da vi etter endt matpakke-lunch 20 min senere reiste oss for å dra og fiskestengene fremdeles ikke var i bruk, utbrøt Dan idet han reiste seg: «Ja-ja. Takk for fisken !»

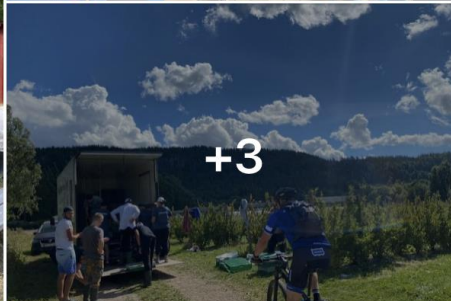
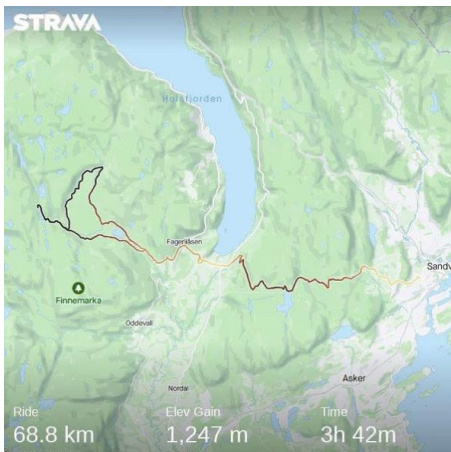


Fra naturens verden: De ble altså ingen fisk, men derimot observerte vi under lunch pausen en hvalross som fløt nesten helt stillestående ca 80 meter fra oss på Nordsneisa. Noen mente hvalross enda ikke har trukket så langt inn i marka. Det kan i så fall ha vært flodhest....

Forøvrig konstaterte vi at kyrne i Finnemarka har vesentlig mer kjøtt på beinet enn de spinkle kvigene i Vestmarka.

Takk alle mann, for en flott tour !

Mvh Olav



Det referatet fra Olav T ikke tok med var at undertegnende, Dick og Eivind hadde en liten spurt opp til Store Sandungen, hvor 2 og 3 plass ble delegert til meg Eivind 🤔 og bonusen var småsure bein allerede ganske tidlig i dagens TourTråkk for min del 🤔😅

Etter at lunsjen i gapahuken i Finnemarka var inntatt og vi fortsatte i ganske bra tempo ned mot Kanada (se video) sa jeg takk for meg og lot de andre gutta ta raskeste vei hjem, mens jeg tenkte meg retning Sjøstad 👍

Den lure planen var og sykle opp igjen i Finnemarka 🙈 ved Sjøstad for der har jeg ikke syklet før og rundt Garsjøen og ned til Egge 🙈🙈

Men litt før Sjøstad fant jeg en snarvei opp i Finnemarka igjen via Gifstad 👍😄

Det var en fin fin jordsti oppover, men kom til slutt til et hogsfelt hvor jeg måtte gå ca 100m pga av mye røtter som endte i en grusvei som igjen førte til grusveien jeg tok en snarvei til 😊

Men der oppdaget jeg at var kommet ut på veien til Lurtoppen som jeg har studert på kartet før 🤔

Etter en rask vurdering ble det Lurtoppen og ikke Garsjøen 👍

Det viste seg muligens at det ikke var en så lur beslutning likevel 😅

Begynte bra, men ble brattere og brattere og temperaturen på computeren steg og steg, som viste til slutt på rundt 29 grader og når samme klokke viste ca 18% stigning gikk jeg bokstavelig talt i kjelleren og enda litt til 🤯🌀🤔

Hvilken luring hadde foreslått denne turen ble tatt opp med toppledelsen 😅

Lenge siden jeg har følt meg så sliten, beina var helt tom etter spurten mot Dick og Eivind og der og da skulle jeg gjerne hatt noen lettere gir på gravel sykkelen, måtte stoppe for en pause ganske ofte oppover 🌞🤔😅

På et tidspunkt holdt jeg på og svime av og svettet som en gris 🌀😅🌀😅

Men opp skulle jeg og opp kom jeg til der hvor antennen er, nedturen som var en opptur gikk derimot som en lek i forhold 😅

Vell nede på asfalten og litt til etter 63km kom krampen i begge beina 🦵🦵 samtidig, det var full stopp 🙈



Litt tøy og bøy, kom meg videre i rolig tempo og slukket tørsten med 1 liter med sjokolademelk i Lierbyen, som i følge langdistanse syklisten Lael Wilcox skulle hjelpe for lårene 🤏👤

Fortsatte videre på Gamle Drammensbanevei til Spikkestad og melken kikket inn da jeg tok fatt på

Kjekstadmarka på vei hjemover etter enda mer påfyll av drikke i Spikkestad 🍷😄

Deretter en rolig tur hjem via Sandvika 👍😄

Kjempeflott tur med Jardar gutta og en noe slitsom ekstra tur alene resten av dagen 😂😄👍

Turen endte på ca 113km og 1887hm i varmen 🥵☀️🚴😄

Mvh Erlend



TourTråkk #15 – Gruppe 3 – 30/7 2022

Lykkelige kuer

Hovedtur var planlagt til Finnemarka. Undertegnede ønsket kortere tur i nærområdet og antydte runden Lommedalen, Byvann, Sørkedalen. Med på dette ble Bente (Arnesen) som var debutant på TourTråkk, men som hadde syklet med Jardar på Mallorca på våren, Bengt og Finn. Vi ble dermed dagens gruppe 3.

Vi tok asfalten til Tangen og turveien derfra via Vøyen og Spikerbruksfallet, Lommedalsveien til By, videre til Jordbærhaugen og endelig i marka. Videre kjente veier og bakker forbi Småvannene til Byvann hvor det ble en kort stopp for å fylle på litt væske og energi. Videre flere bakker til min Garmin viste 475 moh. Derfra lang og fin trilling ned til Storebekkhytta, løs grus i noen svinger. Vi valgte veien på nordsiden av elva forbi Øvre Lyse ned til Skansebakken og videre til stopp for inntak av boller, vafler og kaffe på Sørkedalen Landhandel.

Etter bollestoppen ble det brudd i gruppa. Bente valgte raskeste vei ut dalen og hjem til Fornebu, Bengt vil hjem i eget tempo (raskere) til andre gjøremål. Finn og undertegnede tok Zinoverveien mot Bogstad og Ankerveien videre til Finn tok av mot Øverland og undertegnede valgte veien over Steinshøgda. Trygt hjem kom vi nok alle etter hvert.



Fra dyrenes verden kan vi rapportere om lykkelige kuer ved Jordbærhaugen som koste seg i havreåkeren. Ellers ikke mye av folk eller dyr, men en fin tur ble det i det fantastiske sommerværet.

Jeg noterte ca 62 km.

Øivind

TourTråkk #16 – Gruppe 1/2 – 6/8 2022

Sent men godt

Her kommer referatet for gruppe 2 forrige lørdag. Veldig sent, men til gjengjeld så er det kort.

Turen denne lørdagen gikk til Kikut for å sjekke kvalitet på vafler og bakst etter at nye drivere har overtatt.

Det ble bråstopp allerede etter noen hundre meter da denne uerfarne gruppelederen glemte både opptelling og tildeling av rolle som bakerste mann i iveren etter å komme avgårde.

De 11 klatresugne Jardarguttene som ble opptalt var Stein, Ola, Hamid, Erlend, Øivind, Finn, Svein-Erik, Knut Petter, Dick, Jon Kåre og Rune.

Turen gikk mot Wyller via Engervannet, nedre del av Øverlandselva, Hoslebekken og under Griniveien ved Hosletoppen. En liten feilnavigering ved Ankerveien før vi trillet gjennom Bogstad Camping og tok fatt på bakkene opp mot Tryvannshøgda. Hamid og Ola nådde toppen først, mens vi andre fulgte på rad og rekke etter hvert.

Bakken var både lengre og tyngre enn sist 🤔

Vi fulgte grusveien ned til Tryvannsstua, over Skjennungsåsen til Ullevålsseter, Skjær sjøen, Bjørnholt og endelig Kikut. Klart for bolle og/eller vaffel! Undertegnede hadde skippet frokosten denne morgenen for å kunne unne seg begge deler, og det smakte utmerket. Godkjent!

Veien tilbake gikk på Sakariasveien til Sørkedalen og videre på Zinoverveien og Ankerveien frem til Øverland Gård, Øverlandselva og Skytterdalen.

Det ble logget alt fra 70 til 100 km og 1300-1800 høydemeter på turen, og de fleste kjente det nok bittelitt i beina på lørdag kveld

Mvh Rune

Jeg har ventet på et referat fra gruppe 2 som jeg kunne hvor jeg kunne legge til et lite referat fra gruppe 2b. Men siden det ikke har kommet noe referat enda legger jeg ut et eget referat fra gruppe 2b.

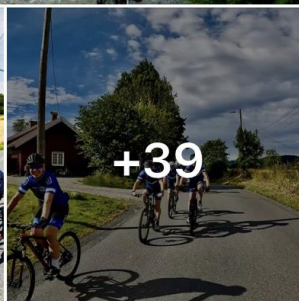
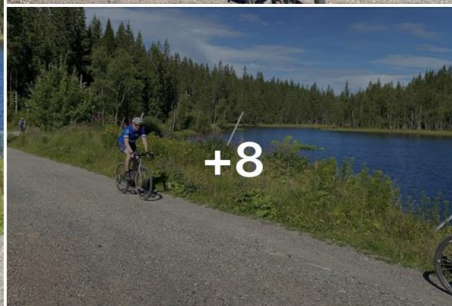
Gruppe 2 ble raskt redusert fra 7 til 6 etter at Øyvind meldte om tunge bein. Hamid, Svein Erik, Einar, Kjetil, Tor og Knut Petter fulgte turveiene forbi Engervannet, Nadderud, Øvrevoll til Bogstad før vi tok Zinoverveien innover i Sørkedalen. Eneste opplevelsen på turen Kjetils forsøk på diplomati med en dame som mente at syklistene ikke hadde lov til å sykle ved siden av hverandre og ha en hyggelig prat på gangveier. Den gleden skulle visstnok være forbeholdt fotgjengere. Siden riksmeglerne var opptatt på annet hold ble forsøk på å komme fram til enighet raskt oppgitt.

Før bakkene til Kikut startet snudde Tor og Knut Petter mot andre gjøremål hjemme og dannet dermed gruppe 2b. Vi kjørte ned Sørkedalen, Merradalen og småveier ned til Maritim hvor vi tok kyststien langs Vækerø. Fra Lysaker skrådde vi oppover langs småveier, gangveier og stier over Stabæk, Ballerud, Kokkerud til Engerjordet og Sandvika før vi dro hver til vårt.

Jeg kan berolige med at all knirking på lørdag ikke kom fra hverken knær eller hofter. Etter å ha demontert og smurte kranken og det fremdeles knirket var det selvfølgelig grunn til en viss usikkerhet, men etter at bakhjulet ble tatt av og satt på igjen forvant knirkingen. Det var godt det sykkelene denne gangen også.

Min tur ble akkurat 50 km.

Mvh Kjell





TourTråkk #16 – Gruppe 3 – 6/8 2022

Greveling-Grevelang

De syklet i bakker og svinger

To dyr over veien, de springer

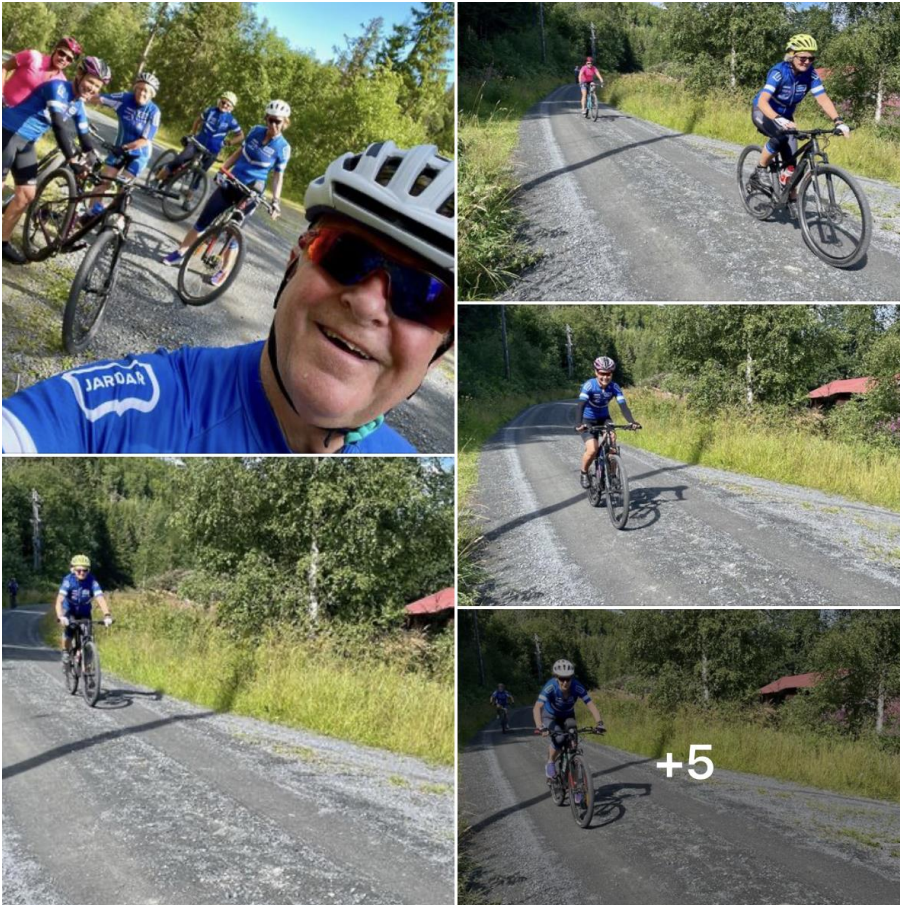
Hva kunne det være

De var jo så svære

Det var bare to greve-linger

Gruppe 3 besto av Sigrunn, Merete, Marianne S.B., Marianne N., Eva K. og underretgnede. Turen gikk til Tverrelva, opp på østsiden og ned på vestsiden. Obligatorisk bollestopp hos Baker Hansen på Bærums Verk. Grevlingene er nevnt ovenfor og turen gikk fint, stort sett i passe tempo og i samlet flokk. Logget 42 km.

Mvh Knut



TourTråkk #17 – 13/8 2022

Referat kom ikke



TourTråkk #18 – Gruppe 1 – 20/8 2022

Blåsti i Vestmarka

Også et kort referat fra gruppe 1, som suste ut på sti klokka ni. Totalt tre stk , blide som sola og morgenfriske som Ola, la i vei, uten hue på snei.

Fra Jardarhuset bar det rett opp mot Groseth gård og inn på blåsti til Vestmarksetra. Tenk at Bengt aldri hadde syklet opp der før , det er jo tross alt inngangen til pulstoppenes dør. Ja for blåsti i Vestmarka skal ingen kimse av , det krever både sin mann og kvinne å holde ut med høydemetere, glatte steiner og ulendt terreng. Knut Petter hadde vært oppover disse blåstiene før , uten spesiell god erfaring , men i dag var det ingen knall og fall eller ødelagt sykkel å referere om.

Med makspuls på Vestmarksetra kunne undertegnede melde om asfalt frem til Furuholmen, og blåsti videre deretter. Den stien blir kalt for Skogens konge , eller som Dan Evert pleier å si , Skogens kongle. Stien ble forsert , nesten uten akrobatiske øvelser. Det ble aldri sett fra min side , men Bengt hadde visstnok en overstyrelegansemanøver. Tilsynelatende uten varige men, ettersom at han ivrig fortalte om det ved Persbonn. Videre mot Sandungen ble det observert for store nedfallstrær til at undertegnede og Bengt tok opp BIGBOYSagene , ja for er vi på stitur så kan vi like så gjerne rydde hvis vi kan, men denne gangen ble det kun selvsagt om hvilke trær vi tidligere HAR ryddet bort. Skogens konge avsluttes rett nedenfor Haveråsen , det var aldri et mål å komme opp der , men for damen på turen var det et mål å ta et bad. Blåstien som går på østsiden av Sandungen tar oss til det jeg mener er det vakreste stedet langs Sandungen, der ble det en hvil for gutta og verdensrekord i å skifte til badetøy (burde badet i nettoen, men feiga ut) og å nyte Sandungens rene og klare vann. Noen minutter etter badet var vi klare igjen , denne gangen i retning Tveitersetra , fortsatt på blåsti. Enda en gang ble makspuls nådd og fem vakre hester + et ekorn ble observert. Bengt ble ikke overrasket da jeg pekte på bakken vi skulle opp , ettersom at han naturligvis lurte på veivalget videre. Bakken går rett opp mot og rundt Rustan leir. Her kunne Knut Petter fortelle om at vi skulle passere Mariannes sprekk. Det er selvsagt flere måter å tolke Mariannes sprekk på , men det hang visst sammen med Svein Eriks lem (som da er et helt annet sted i Vestmarka). For å ikke gå for detaljert inn i tidligere detaljer , så lar vi Mariannes sprekk og Svein Eriks lem henge litt i luften uten videre forklaring. Rundt og ned forbi Rustan leir har vi nå kommet i downhillhumør, et humør vi bevarer helt ned til FLøyta. Ja for hva er mer morsomt enn å kjøre blåsti fra Sandungen , under høyspentmastene og ned til Fløyta bru, jeg har ikke svaret..... Fra Fløyta går det videre sti til Furuholmen , som til tider er svært krevende , i dag var det helt middels krevende , og da også ganske så moro! Siste krevende parti nå var blåsti opp mot Gupu , en krevende sak som alle måtte gå, men neste gang Ola... da lover jeg at vi prøver på nytt. For øvelse gjør mester. Blåstien fulgte vi helt ned til Franskleiv p-plass og her takket vi også for turen , ettersom at Bengt skulle knekke av mot Ringi gård og dundre hjem under enda flere høyspentmaster.

Fra naturens verden ble det observert 3 rådyr , sauer , fe , ekorn og hester.

Bengt , Knut Petter og undertegnede (Kristina, som for øvrig var på årsdebut for TT) logget 25 km og 600 høydemeter fra Jardarhuset !



TourTråkk #18 – Gruppe 2 – 20/8 2022

Tur til Oppkuven

Ingen hadde meldt turforslag for gruppe 2. Undertegnede hadde tidligere antydnet at det kunne passe med en tur til Oppkuven og måtte stå ved det. Turen ble forklart i grove trekk med at mye av traseen var kjent, men at det også var deler som var utforsket. Det ble lovet en lang og utfordrende tur på sykkel og siste del til fots til toppen på 704 moh. Dette til tross ble det en fin gruppe, Einar, Kjetil, Klaus, Tor, Rune H, Ole Johan og forslagstiller. Finn slo følge til Bogstad og hadde egne planer derfra og hjem til sitt.

Det ble raskeste og letteste vei til Sørkedalen via klemte mellom, Nadderud, Eikeli og bakken som er for bratt til Bogstad og takk for følget til Finn. Videre inn Sørkedalen på dels ny asfalt og bollestopp på Landhandelen.

Inn i marka tok vi gamle Heggelivei fra Nedre Lyse, forbi nedre og midtre lysedammer og Smedmyrkoia før vi kom inn på en grovere kjerrevei. Herfra tok vi av på stien over til Heggeliveien som vi fulgte til vi kunne sving inn på den idylliske veien inn Stuevassdalen. Det ble en kort fotostopp ved det vakre Stuvannet. Der veien slutter var vi over i ukjent terreng. Ola og undertegnede hadde tidligere tatt stien til høyre som går ned til Kringla. Planen var nå å ta motsatt vei og følge stien inn Smeddalen til vi traff på veien opp mot Oppkuven. Planen ble gjennomført, men stien som er ca 1 km viste seg å være krevende, dels vått, bratt og ulendt, trevelt, mer bære- enn trillesti. Men vi kom fram og fant veien som viste seg å være veldig fin godt vedlikeholdt og nyklipt, og som vi fulgte til vi fant blåstien mot toppen. Her så Rune og Ole Johan på klokka og valgt å avbryt og finne veien hjem.

Da var vi fem som tok stien den siste kilometeren og 100 høydemeterne til toppen og opp i tårnet. Belønningen var flott utsikt til alle kanter.

Nede igjen ved syklene tok vi veien over til Heggelia og Gråsetervein ned til Storebekkhytta. Etter en kort diskusjon valgt vi veien over Kampen, Tobonn og Lommedalen med stopp på Baker Hansen for bolle og kaffe. Første gang jeg har opplevd to bollestopp på samme tur.

Det var en fantastisk tur i flott sommervær og med god stemning som vanlig.



Min Garmin sviktet litt, men det ble ca 75 km og ca. 1200 høydemeter pluss fottur.

Noen flere enn oss var på Oppkuven, eller lite folk og dyreliv.

Øivind





TourTråkk #18 – Gruppe solo – 20/8 2022

Solo-og maletur

Litt usikker på om jeg får turen godkjent. Referat hjelper kanskje? Sykklet forbi Jardar-huset klokken 08:30 i dag med nyvasket sykkel og rene tannhjul 😊😊 Kjell hadde justert de, da kjedet falt av når jeg var på letteste gir. Kryssa fingra for at det fungerte. Skulle på hytta på Filtvet for å beise/jobbe. Kjell hadde vært der på hjemmekontor siden torsdag. Sykklet Billingstad, Vollen og mot Slemmestadbakkene. De lette gira fungerte og beina likeså!! Problemet var nå at kjedet hoppet på de tyngre gira. Turen gikk videre til Nærnes, Ramton, Bådstø, Åros, Storsand, Filtvet og bakkene oppover og mot vingården. Dette kommer ikke til å gå tenkte jeg uten litt "El-overføring" fra Hamid 😊 Men så husket jeg Marianne S. fra TT 14 dager tilbake Jeg spurte henne om vi ikke skulle gå opp en bakke. Det skulle hun så visst IKKE gjøre 👍 Det skulle så visst IKKE jeg i dag heller!! Jeg kom opp uten å gå!! Vel fremme på hytta ventet Kjell med malepensler 😊 Kunne fortelle meg at jeg hadde 12 tannhjul og 11 gir på styret. Forstå det den som kan. Ikke rart det humper og går. En fin tur. Logget 51 km og 834 høydemeter.

Mvh Eva



TourTråkk #19 – Gruppe 2 – 27/8 2022

To damer og en mann

Tre stk dro igjen avgårde på sti klokka ni. Denne gang to damer og en mann. Brite, Kristina og Bengt varmet opp på den nye pumptracken på LYN-banen før pulsen og hjertet nådde nye høyder opp til Semsvannet via blåstien som er klemt mellom Skaugumsåsen og Hvalstad. Alle var enige om at det var SYKT sleipt og til tider ufint glatt. Det ble derfor om dirigert løypevalg fra blåsti før Tveiter gård til grusvei opp til Tveitersetra. Trygt og godt, men



nokså andpusten igjen, sto vi på Tveitersetra og leste av pulsmåler, avstandsmåler og høydemåler. Vi nærmet oss 500 høydemetre etter 11 km sykling. Puh 😊

Igjen satte vi kursen rett opp mot Rustan leir. Her syklet vi rundt på blåsti og fulgte den ned til Sandungen. Derfra var alle enige om at det hadde vært gøy med litt fart også, så da

ble det full gass til Furuholmen, hvor ny blåsti ned til Fanskleiv p.plass ble forsert.

Brite prøvde å invitere til kaffe, men både Bengt og undertegnede hadde dessverre andre planer. Kaffe, bolle og mat ble derfor fortært utenfor touren.

Tusen takk for en fin tur, totalt 22 km.

Fra dyrenes verden, ble det kun observert EN hest på Tveitersetra denne gangen.

Mvh Kristina

TourTråkk #19 – Gruppe 2 – 27/8 2022

Kjappe hoderegninger

Det ble en sen ankomst for undertegnende til lørdagens TT, det skulle vise seg fikk konsekvenser.

For å lage en kort historie enda kortere endte jeg opp som gruppe 2 ansvarlig i går.

Ut fra en kjapp hoderegning tenkte vi kunne ta turen via Vestmarka over Solli gård «høgda» inn i Bergsmarka og svinge innom Kjekstadmarka og hjemover.

Estimert til ca 60-70 km av meg og Kjell N.

Jubelen medførte ikke at taket på Jardar huset løftet seg noe særlig, så her må vi korte ned slo det meg.

De som ble med var de tøffeste av de tøffeste nemlig Tor Håbrekke, Ole-Johan Sundsvold og Klaus Horne.

Vi tok rake veien oppover og etter kjapp avstemming tok vi runden via Tanum kirke og videre oppover på grusveien Gamle Gupuvei, vi var jo tross alt grus gruppen.

I fint driv oppover og så rundet vi Store Sandungen før vi tok fatt «trillestien» oppover.

Her gikk det fra kosetur til noe som lignet første man opp vinner Birken.

Jeg slapp frem de 2 sprekingene Klaus og Tor for å filme litt, det skulle vise og være en liten tabbe, tempoet ble merkbart høyere og før jeg viste ordet av forsvant de ut av fokus og videoen Sjekk videoen som ligger vedlagt.

Vi suste så ned til Bergsmarka Ressurssenteret og tok en skikkelig fin runde der på kryss og tvers etter inspirasjon av tidligere bragder og Knut Petters eminente TT for noen uker siden, der jeg ikke var med, men måtte prøve sykles i etterkant.

Kun Klaus hadde syklet noe av dette før og Ole-Johan lurte på om vi faktisk hadde passert samme vei flere ganger, men alle var enige om at her var det skikkelig fint.

Bergsmarka er undervurdert dvs. lite utforsket av undertegnende så her må det sykles mer, helt klart nå med ny fulldemper.

Da vi nærmet oss ferdig med Bergsmarka var det noen i gruppen som begynte og bli sulten, les Tor så vi tok en kjapp og liten matbit, vi ville jo unngå at Tor fikk hammeren.

De best forberedte hadde matpakke med, mens Klaus burde vært på Birken da han stilte med kun 2 utgåtte gels, mens Ole-Johan stilte kun med kredittkort.

Etter litt mat og Ole-Johan fikk en bar suste vi nedover mot Asker på Gamle Drammensvei.

3 i gruppen var nå kaffetørst og 4 stk. som var bolle sugne, så vi svingte inn i Asker sentrum og rappet et fint 4 mannsbord foran 2 damer på Kaffebrønneriet som måtte slukøret finne seg en annen plass.

Her løste vi energikrisen ++ og alle var enige om alt var bedre før de nye strømkablene, Covid og krigen i Ukraina.

På nytt ble det avstemning om rutevalget hjemover, jeg foreslo Olavstien eller Øvre vaktpost på Skaugum Gård.

De fleste i gruppen har abo på Se og Hør så vi tok runden via Skaugum Gård, men heller ikke denne gangen så vi noen med Jardar fargen i blodårene.



Vi toppet turen med litt kultur på Hvalstad kultursti og snarveien på Kjærlighetstien.

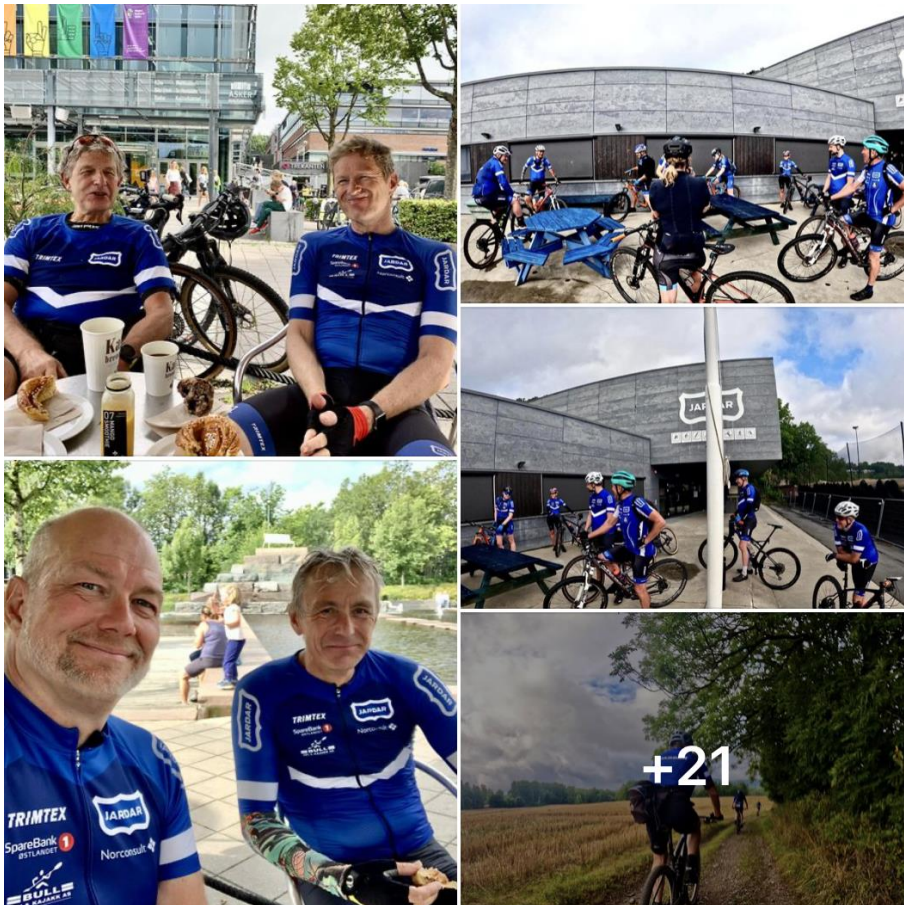
Alle i gruppe fulgte turleder til døren før gruppen ble splittet og turen ble på ca 41km for undertegnende.

Leser med interesse at gruppe 3 tikket inn på 50-60km, I rest my case.

Fra dyreriket en del sauer og 2 hester som stod pent og pyntelig og ventet på oss på en av stiene i Bergsmarka og passerte oss da vi gikk til side.

Takk for en fin fin TT 🚴 🚴 🚴 🚴

Mvh Erlend



TourTråkk #19 – Gruppe 3 – 27/8 2022

Smakebit av byfest

Kjell N tok på seg lederansvaret for gruppe 3 i dag, som besto av Knut H, Øivind N, Rune H, Dick P, Kjell N og Sigrunn.

Vi starta turen med ein runde i Sandvika, for å få ein smakebit av Byfesten. Så trilla vi rolig og kontrollert langs den inneklemt stien ved Engervannet. Ein kort stopp for å beskue det rike fuglelivet. Videre til Haslum, over Steinhøgda, ned til Helset og forbi Grorudhaugen, og etterkvart innpå Lommedalsveien til By. Her snudde Knut, som hadde mykje på programmet denne dagen. Litt fartsdrag på nokon av oss inn til Tverrelva. Deriblant Dick, som hadde mykje krutt i beina. Og han er ikkje like kjent på alle veivalg enno, er ganske fersk i gruppa vår. Så han fortsatte rett fram ved brua, retning Løvlia. Men snudde etter kvart, når det var ingen blåkledd å sjå.

Vestsida tilbake til Bærums Verk, der den viktige og obligatoriske kaffe-og bollestoppen er. Og det visste tydeligvis Dick også, så da var vi samla heile gruppa igjen. Pent og pyntelig langs elva heimover, ingen fleire fartsdrag på Dick.

Ingen overraskelser frå dyreverden.



Logga 49 km og 716 hm.

Takk for ein fin tur i fortreffelig sykkelvær 🌞🚴

Sigrunn



TourTråkk #20 – Gruppe 1/2 – 3/9 2022

Finn fant fantastisk fin rute !!!

Dette innlegget må vel kunne gå som et referat fra dagen tur rundt Lillomarka hvis jeg gjør noen tilføyelser. Antall deltakere var i alt 13 når vi tar med at Erlend møtte oss på vei opp til Sognsvann. Da hadde Peters sykkel allerede satt en stopper for hans Tour i dag; vi var altså 12 helt til Movatn hvor Olav måtte gjøre retur av festlige grunner. De som var med: Knut Petter, Eivind, Øivind N., Hamid, Joar, Erlend (på ny sykkel med demping og flatt styre!), Ola T, Ola N (til tross for vond rygg), Dan-Evert (som ville ta ordentlig avskjed med den gamle sykkel og lot den nye stå (kanskje ingeniøren ikke fikk den av sykkelstativet på bilen?), Øyvind Foyn, Olav T, (som ga seg halvveis), Peter (som fikk problemer med sykkel) og til slutt meg sjøl Finn N.

Etter litt rådslagning før start ble vi enige om å gå enkleste vei til Rikshospitalet hvor vi tok stien opp langs elva hvor vi ganske snart møtte Erlend. Vi gjorde en liten stopp utenfor kiosken på Sognsvann før turen gikk over Kringsjå til Brekke og så over til utløpet fra Maridalsvannet. Der startet runden rundt Lillomarka. Først opp til Movatn hvor vi svingte østover inn i Nittedal kommune hvor det ventet oss både lysløype og fine stier og veier. En demokratisk avgjørelse ovenfor Sagtomta medførte at vi valgte korteste vei til Lilloseter selv om det medførte noen hundre meter trilling (for flere). Vel framme på Lilloseter kom det mange spørsmål om hvor langt det nå var til byen, og om det var motbakker. Jeg kunne trøste med at vi ikke skulle høyere, og ikke var det langt. Alle tok seg sikkert ned til Langsetløkka via Solemskogen. Derfra fulgte vi gangveien langs Akerselva ned til Nydalen hvor gruppa tok Ring 3 hjemover. Jeg ble dimittert for å sykle korteste vei hjem, da jeg allerede hadde syklet Oslo - Slepden på morgenen. Vel hjemme noterte jeg 80,5 km, omtrent som de andre.

Jeg så ingen dyr på turen bortsett fra hunder, og været var fint for en høstdag med glimt av sol. Tusen takk for turen og for at dere slettes ikke klagde på veivalget, tvert om.



Mvh Finn

Takk for arbeidet og 'research'en' du har lagt ned på forhånd, Finn Nybakke, for at vi TourTråkkere skulle få en helt ny opplevelse med ukjent grus og sti - og partier med reale utfordringer på blåe tråkk. Når selv Ola må nerri med foten, er vanskelighetsgraden høy nok. Helt til Nittedal tok Finn oss i dag. Siste ti kilometerne tok vi korteste vei, så tripptelleren min viste kun 78 km ved ankomst, «kun» fordi Finn hadde estimert 80 km tilbake til Jardarhuset.

Vi startet ut som 12 TourTråkkere, Peter Svelander måtte gi seg på andre siden av Oslo etter slark i ramma på sin fulldempede herlighet og et besøk innom Unaas-brødrene, med diagnosen «utslitt kranklager++», mens Olav Tungesvik snudde etter 35 km for å rekke et 60-årslag. Resten ble med rundt. Finn fulgte oss til Ring 3 før han syklet hjem, mens vi forlot Dan Evert rett etter Smestad på tur hjem, for han ville fikse punkteringen alene. Vår sykkel-CEO, Øivind Nullmeyer, tok imidlertid sjefsansvar og ble hos den havarete.

God tur til Italia, Finn - og igjen, takk for lommekjent guiding i DIN bakgård siden 2002!

MVh Joar

Det ble en skikkelig fin Lillomarka tur som Finn hadde snekret i stand i går på TT #20, inkl et fint stiparti hvor min nye fulldemper kom til sin rett 😊👍

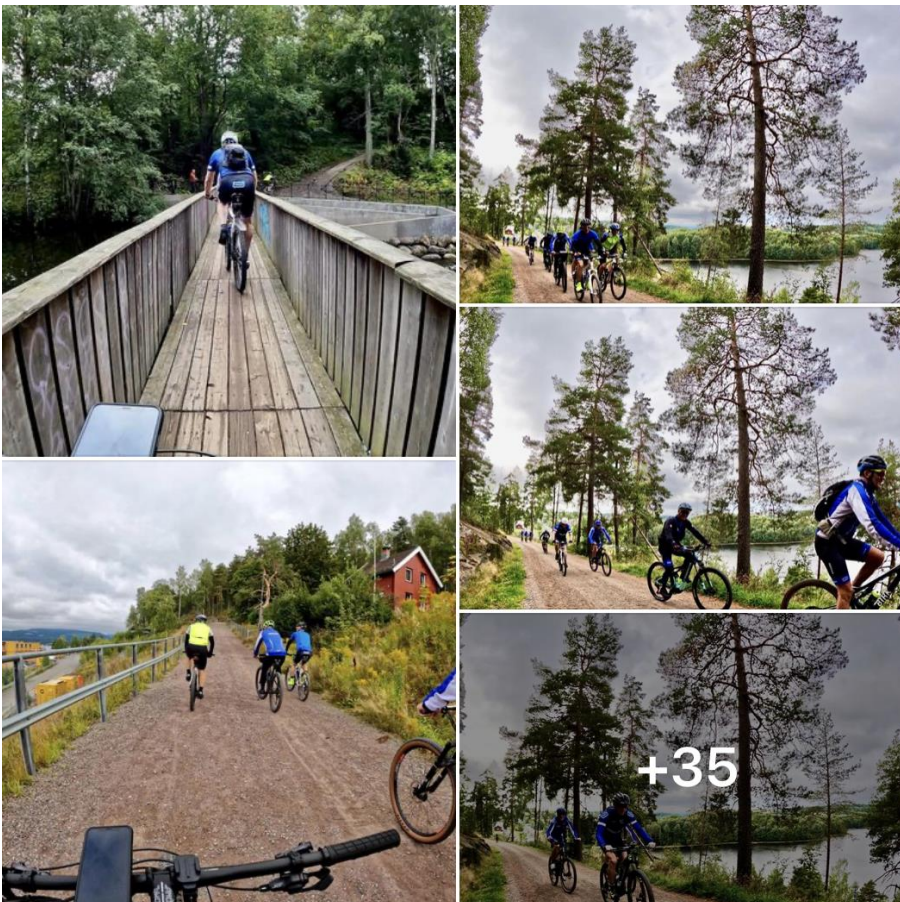
Jeg måtte kjøre guttungen på squash regionsamling på Sagene og måtte møte resten av gjengen ved Sognsvann som kom syklende fra Jardarhuset.

Ble en kort tur på meg bare litt over 50km 🤔 men tok meg en liten ekstra runde da jeg nærmet meg Sognsvann igjen, via Ullevålseter og Oslo's midtpunkt 😊

Kjekt og være tilbake på gamle trakter etter og ha bodde ca 9 år på Sandaker 👍

Her er noen bilder og noen videosnutter fra turen. Ja skulle hatt kamera'et på brystet litt høyere.

Mvh Erlend





TourTråkk #20 – Gruppe 3 – 3/9 2022

Fire flotte damer

Beklager sent referat, skylder på et 60 års lag.

Marianne S, Betty, Marianne B og meg, dannet gruppe 3, da vi fort fant ut at turen til Lillomarka ble litt i overkant, Marianne var litt usikker på om Betty og Marianne B skulle få være med, men ga seg da de lovet å ikke skru opp tempoet. Hyggelig med litt flere enn bare to.

Vi begynte opp Skytterdalen opp til Øverland og fulgte Ankerveien et stykke innover. Her snudde Marianne for å kjøre sitt eget tempo tilbake til Bærums Verk, hvor hun lovet å vente så vi kunne en felles kaffestopp. Betty førte an vider bort langs golfbanen hvor vi tok en runde rundt og ned mot Griniveien. Deretter gikk turen til Steinshøgda og ned til Bærums Verk. Her ventet Marianne som avtalt og det var stor gjensynsglede. Vi fikk en lokal gjest til å ta bilde og han skrøt av hvor fine vi var.

Betty syklet strake veien hjem, oss andre tok vanlige veien hjem, ned til mølla og fulgte Sandvikselven. Rett før Birk, hadde Marianne et lite uhell. De har lagt på ny grus på steder av strekningen, her var det humpete med hauger med grus, lite sykkel vennlig. Det ble velt. Hun kom seg opp og følte seg hel, etter at hun fikk kjent om hofte og kne fortsatt var på plass.

En fin tur og ikke minst hyggelig med TourTråkk sammen med andre for oss som har vært litt lenge fraværene. Takk for turen

Mvh Helle





TourTråkk #21 – Gruppe 1/2 – 10/9 2022

Ingen hadde lyst på kaffestopp

Overraskende oppmøte med tanke på værmeldingen denne lørdagen. Vi var 17 stk som trosset regnet og temperaturen, som minnet oss på at høsten nå for alvor har tatt taket.

Turen gikk via Sopelimskroken og forbi Ringi opp til Vestmarksetra. Der takket Kristina for følget, mens vi andre tråkket videre til Sandungen hvor det ble en kort stopp. Rune hadde ansvaret bakerst i feltet på hele turen, og utrolig nok var dette hans aller første sykkelturn med regn i år. Mao har det vært en fin fin sommer. Joar hadde definitivt ikke følelse av sommer, for han frøs på fingrene som om det skulle være midtvinters, så det ble gitt klar beskjed om korte stopper!

Jeg var veldig spent på stien fra Engersetra mot Lindeberget, som normalt er veldig krevende i starten, og spesielt når det er vått. Men hva møtte oss?

Jo, her var det anlagt en bred og fin grusvei. Tømmeret må jo frem!

Marka er jo helt forandret mange steder etter all hogsten, men vi fant frem til dagens utfordring- klatrestien opp til Lindeberget. Litt skuffende at ingen måtte av sykkel her, så ferdighetene og formen er det ingen ting å si på.

Det ble en kort rast på Lindeberget hvor vi gamle fortalte litt om hvordan denne markastuen fungerte, før det kom nye eiere for noen år siden. "Alt var bedre før" står seg i hvertfall hva gjelder denne plassen.

Joar frøs så mye at stoppen på Burås ble droppet - og mer så vi ikke til ham.

Vi andre, minus Jon Kåre og Rune H som tok snarveien via Grønlandsveien hjem, fortsatte puljevis ned til Skoglund og Ringeriksvelen. Her var det noen som hadde behov for å vise kjørestyrke, så avslutningen av turen ble preget av "spredt orden" og ingen hadde lyst på kaffestopp, gjennomvåte som vi var.

Følgende deltok: Knut G, Svein-Erik, Erik, Lise, Rune J, Rune H, Jon Kåre, Hamid, Tor H, Peter, Joar, Øivind, Eivind, Laurits, Einar, Kristina og Kjell

Det ble logført 36,5 km, 618 hm, og sykkeltid på 2 t 13 min.

Ikke mye å berette fra dyreverdenen denne gang dessverre!

Sportslig hilsen Kjell

TourTråkk #21 – Gruppe 3 – 10/9 2022

Knutstien og Brønnøya

Med Sigrunn i tet dro gruppe 3, som i tillegg til Sigrunn besto av Karin, Marianne St., Tore og undertegnede, via Kjærlighetsstien, Asker Museum, Knutstien, Holmen, rundt Brønnøya og Nesøya før retur til varm dusj. Sigrunn, som er i god form hold god fart med powertråkk opp alle motbakker, og i dalen forbi Asker museum vurderte jeg om det ikke snart var på tide med å etablere gruppe 4. Med høy puls tok jeg igjen gruppa ved Jansløkka skole, hvorfra jeg la meg i tet ned Knutstien. Tore forlot gruppa ved Holmen og dermed var jeg eneste hane i kurven som fortsatte til Brønnøya. På tur ut Pilodden observerte vi et rådyr i fullt firsprang. Sigrunn ville ha en stopp med fotoshoot på odden i enden av Furuholmsveien. Før vi kunne entre kabelferga bar vi litt bygningsmateriale fra ferga og i land, til stor glede for de som skulle bygge et eller annet ute på øya, forhåpentligvis forhåndsgodkjent av rette instanser i Asker kommune.

Opp bakken fra ferga fikk undertegnede kudos og stor applaus for å sykle hele veien opp. Etter en runde rundt Nesøya syklet vi strake veien hjem. Våte og litt kalde fristet det ikke med bollestopp denne gangen. Takk for fint tourvalg.

Logget 33 km

Mvh Knut



TourTråkk #22 – Gruppe 1 – 17/9 2022

Full konsentrasjon og mye mestring!

Fra dagens stitur i Tanumskogen-Svartoråsen-Trollmyrstien. Full konsentrasjon og mye mestring! Fine forhold i skogen, både høy og lav puls, en og annen kollbøtte, litt bannskap, mange smil, en bloddråpe eller to, litt gjørme, et par forsiktige hopp, en blindvei, grove og ikke fullt så grove dekk, terping på bruk av senkesetepinne, høstløv, bjeffende, men ufarlig hund, mor og datter på joggetur pluss litt Jardardag! Det var vel kort oppsummert hva Kjell, Knut Petter, Dan-Evert, Hamid, Tor, Kristina og Ola opplevde i dag! Mange tråkk, få kilometre

Mvh Ola



TourTråkk #22 – Gruppe 3 – 17/9 2022

Narve - back on track 😊

Jon Kåre kupperte rutevalgpresentasjonen og ba gruppe 3 umiddelbart stille på 7 rekker for her skulle vi avgjøre først slik at vi slapp å se hvor skrint det ville bli med deltakere i gruppe 1 og 2 😊.

Vi var 12 stk og det var Marianne SB, Karin, Sigrunn, Tore, Ole, Anne-Lene, Narve, Jon-Kåre, Marianne S, Øivind, Knut og undertegnede.

Etter et par måneders fravær var det gledelig å se Narve tilbake på sykkelsetet, med kontinuerlig overføring av næring fra sekk til syklist. Det funka utmerket, han tok de bratteste kneiker i kjent stil.

Touren skulle gå østover mellom jernbanen og Engervannet, forbi golfere på Ballerud og til Lysaker stasjon hvor Narve ble borte (signalfeil...?), rundt Lysaker brygge og videre rundt Fornebu hvor Jon Kåre ga en grundig orientering og den nye vannledningen som de fiine Snarøenfruer snart kan nyte godt av når Kjell Støtta blir ferdig med prosjektet sitt.

Jon Kåre hadde delegert til Knut å være i sjef i tet og finne riktig løype. Selv startet han også i front men etterhvert slapp han seg sakte men sikkert bakover i feltet - mens han konverserte vel og lenge med hver og en helt til han kom til baktroppen (som var meg og som jeg frivillig hadde påtatt meg ansvaret for) og sa at DU skriver referat! (slik er det altså å være gruppeleder...).

I statuttene står det at gruppe 3 SKAL ha bollestopp. Selv om det var Jardardag med oppmøte 11:30 på Bjørnegård så var ikke general Kristina så sharp på dette tidspunktet - så da ble det kaffe og boller og mere til på Sjøholmen - i nydelig nesten sommervær.

For øvrig kan nevnes at Marianne S stilte med helt ny el-sykkel av ypperste merke - California design og Swiss engineered må vite - gullende ren og blank i lakken - og med lys både framme og bak - som til gubbens bekymring ikke gikk an å slå av (!) - får håpe de får strømstøtte 😊



Fra naturens verden: På Fornebu observerte vi flere homo sapiens som kappsvømte med hver sin Baywatch livbøye - det så ut til at alle vant med samme margin.

Pga. løypeleders ørlille tvil i et kryss på Strand gjennomførte Tore en kontrollert velt, heldigvis ingen skade 😊

Logget 30 km

Mvh Per Kristian



TourTråkk #23 – Gruppe 1/2/3 – 24/9 2022

Duo på tur.

Siden resten av tourtråkk var på høydeopphold i Gomobu, tok Hans-Jacob og Narve ansvar for at det ble tourtråkk også i lavlandet. Siden Hans-Jacob tok ansvar for veivalget, var det naturlig at jeg skrev referat.

Vi var ute i god tid på en fin høstdag, med sol fra nesten skyfri himmel og da klokken passerte 09:03, var det klart at vi i dag ble en duo på tur. Hans-Jacob lovet en rolig tur og det ble det også nesten for min del. Veivalget i dag var enkel. Asfalt hele veien opp til Skoglund. Så for vi syklet oppover kjente jeg at formen er dårlig. Ved Skoglund kunne vi se at den nye veien skrider fremover. Hans-Jacob undret på hvorfor ikke veien var lagt i tunnel til Sundvollen, som burde vært bedre, men det svaret hadde ikke jeg.

Hans-Jacob fikk lov til å øke tempo for min fart var som en skilpadde og måtte bare ta det med ro, men jeg kunne da observere den fargerike naturen på veien opp. Etter en kort pause syklet vi videre og over stien mot Grønlandsveien og uten uhell. Som lokalkjent (hehe) kunne jeg fortelle Hans-Jacob hvor skiløypa går om vinteren. Oppe på Grønlandsveien ventet Hans-Jacob på meg, som igjen brukte alle krabbegir for å nå toppen. På veien ned kunne vi observere at skogeieren har felt mye trær og terrenget er nå mer åpnet opp enn tidligere.

På veien ned mot Bjørnegård, fikk jeg øye på min kjære May Bente som kom ut fra skogen. Da hadde hun gått fra Rud mot og opp Skuibakken, gjennom Svartoråsen over til Jordbru og over Ringiåsen til Vestmarkveien på vei til Sandvika. Etter å ha ønsket min kjære god tur videre tok Hans-Jacob og jeg farvel ved Bjørnegård.



Turen ble på nesten 34 km på meg og har brukt dagen godt til å slappe av. Sier tusen takk for en fin tur til Hans-Jacob. Fra naturens verden kan nevnes at høsten er over oss med nydelig skue i all slags farger.

TourTråkk #23 – Gruppe Gomobu – 24/9 2022

Årets høsttur

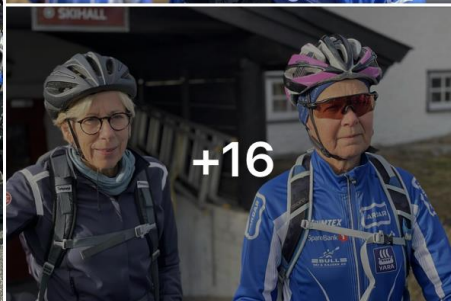
Helga 23-25 september gikk årets høst-tur til Gomobu i Valdres av stabelen. Samtlige 28 kom opp i løpet av ettermiddagen på fredagen. Noen var så tidlig på plass at de rakk en 3-4 mils tur i pent høstvær før samling til middag utpå kvelden.

Lørdag var det også pent vær, dog litt mer overskyet enn dagen før. Vi slapp så vidt unna litt regn som vi kunne observere i fjellene mot Hemsedal. Vi delte oss i to grupper; en som syklet sti og en som syklet hovedsakelig grus. Begge grupper møttes til felles lunch ved Syndinstøga før retur til hotellet og logging av 4-5 mil..

Lørdag kveld var det viltaften på Gomobu, og vi fikk servert elg, rein hjort og diverse andre delikatesser fra naturen. Alle kom seg i seng i rimelig tid og våket til flott høstvær på søndag. Vi delte oss i tre grupper; sti, grus og fot-tur. Sykkelgruppene dro vestover i retning Storfjorden og Tiseleifjorden.

Glade og fornøyde satt i kursen hjemover. Lise la inn bestilling til samme tid neste år, så da er det bare å legge 22-24 september 2023 inn i kalenderen.

Takk til arrangementskomitéen for et flott opplegg.





TourTråkk #24 – Gruppe 1/2/3 – 1/10 2022

Høsten er kommet

Gårsdagens TourTråkk var det ikke mange som lot seg friste av. Mulig det var av manglende annonsering av turene som gjorde utslaget, noen av turlederen hadde tom evakuert til sydligere breddegrader. Uansett grunn så stilte 3 mannsterke opp nede ved Jardarhuset med 4 påmeldte, vil anta at det var de tøffeste av de tøffe i Jardar som stilte der.

De 3 ble enige om en tur opp gjennom Lommedalen og rundturen Tverrelva på denne fine høstdagen. De sjekket klokken og den hadde passert kl 09, så her var det ingen tid og miste, ut på tur aldri sur. Noe slukøret kom fjerde mann syklene de i møte allerede i første sving med dårlige unnskyldninger, han hadde i grunn fortjent en dårligere start på dagen, f.eks. måtte ha syklet alene denne dagen.

Men de 3 tok han inn i varmen og nå stemte Spond med gruppens deltakere. Det interessante var at vi kunne telle ca 0 kvinnelige deltakere på dagens TourTråkk, mulig sesongen er på hell, ikke godt å si.

Vi startet rolig oppover mot Skuidalen og det ble enstemmig vedtatt at vi tok grusveien oppover langs Lomma. Etter kort tid viste det seg at låret/den ene skinken til Øyvind ikke var helt klar for TourTråkk og ville snu. Det var ikke de 7 andre skinkene helt enig i, så vi ble enige og ta det litt roligere så problemskinken fikk varmet seg opp litt mer. Siden hørte vi ikke mer fra den kanten.

Fortsatte i fint driv oppover mot Bærums Verk og alle var enige at dette var faktisk en veldig fin tur tross alt, nå kunne de andre angre. Se videoen i på slutten av alle bildene hvor bra stemning det var.

Det gikk i kontrollert fart oppover, ingen grunn til og bli like våt på innsiden som utsiden og vi tok østsiden av Tverrelva oppover og vestsiden nedover igjen med et aldri så lite stopp ved broen der man krysser elven og snur nedover. Vi tok gamleveien nedover igjen mot Bærums Verk, men før vi kom så langt dro Øivind til skogs retning Rykkin og vi takket for et hyggelig følge.

Vell nede igjen ved Bærums Verk og Baker Hansen vurderte vi et bollestopp et kort øyeblikk, men Rune hadde Bit kanelboller i fryseren som han gledet seg til, så det ble med tanken. Ved Emma Hjort tok Eivind av og vi takket for et nytt hyggelig turfølgje, Rune og jeg fulgte hverandre til Bjørnegård hvor han skulle litt kald og mye våt inni bilen sin, mens jeg syklet hjem og inn i en varm dusj og fyr på peisen.

Rune hadde på denne turen testet ut en av Jardar jakkene som skulle være water resistant, han kunne avbekrefte det etter kort tid i dag at det var den ikke, må nok få seg en ny jakke når det regner litt.

Fra dyreriket som hadde våget seg ut, dvs kastet ut av stallen sin, var en del hester som stod og småfrøs ved noen av gårdene inne i Lommedalen ... så ikke veldig fornøyd ut der de sto.

TourTråkk hilsen fra Øivind, Eivind, Rune og Erlend

Ble ca. 42km på meg.



TourTråkk #25 – Gruppe 1 – 8/10 2022

Ikke referat

TourTråkk #25 – Gruppe 2 – 8/10 2022

Gran Fondo

Deltakere: Peter, Olav, Rune, Erlend, Jon Kåre, Eric, Dick

Dagen startet med litt diskusjon om hvor vi skulle i dag, fordi noen ville (eller måtte) være hjem tidlig, men Erlend overbeviste alle at «Ring 5» var en god ide og ikke alt for langt heller. Derfor gikk turen til Kikut, men med en laaaaaang omvei via den seige Langliveien. På grunn av det nydelige høstværet ble det ikke noe problem for oss! For min del ble det årets vakreste sykkelturn.

Vi startet turen på småveier og -stier i Bærum og syklet via den kjente Ankerveien til Lysakerelva. Da var broen over elven stengt og måtte vi ta en liten omvei til Griniveien og fortsatte vi turen nordover til Sørkedalen. Det var litt snakk om en bratt bakke og feil sykkel for noen, men alle var enige at bakken var veldig bratt. Vi syklet rolig videre inn i Sørkedalen og tok Langliveien opp. Her visste det seg at feil sykkel kunne være rikte sykkel allikevel 😊

Omtrent halvveis trengte vi alle en liten matpause. Vi snakket om bananer, mat og den lange bakken. Her traff vi noen geiter som var imponert over Olav sine naturlige trekk. Uten utvidelse fortsatte vi turen til den store elgen hvor vi måtte ta masse fine bilder. Turen langs Store Sandungen og Hakkloa var en av de aller vakreste og det var synd at det gikk så raskt nedover til Kikut.



Nå var alle ordentlig sulten igjen og det visste seg at «dobbel bolle» var en ny standard. Vi spiste godt og koste oss i solen. Etter en liten stund ble vi kalde og tiden var inne for å bestemme veien hjem. Erlend, Rune, Eric og Jon Kåre hadde god tid og lyst på en litt lengre tur, mens Peter, Olav og jeg ville gjerne rask hjem og suste nedover inn i Sørkedalen og til Sandvika over asfalterte veier.

Tusen takk til alle for en deilig høsttur!

Jeg registrerte 87.31km, 1.329hm og 4t10m.

PS. Beklager skrivefeil (rettet red. anm.) og venter på bilder fra Erlend Bjørge

Mvh Dick

Her kommer «noen få» bilder fra den skikkelig fine høstturen som Dick så fint beskrev fra TourTråkk #25 - 8 oktober. Jeg hadde slengt ut Ring 5 på forhånd, tenkte det sikkert var i overkant så jeg ble veldig positivt overrasket at vi 7 stykker på den turen.

At Olav T trodde vi skulle på Ring 4, gjorde dagen enda bedre da vi var i Sørkedalen. Ved Kikut ble det diskutert litt og det så ut som det ville bli Sørkedalen og hjem, igjen ble dagen enda litt bedre da Rune, Jon Kåre og Erik var klar utnytte dagen til det fulle og vi ble enige om Maridalen .. og jammen tok vi ikke rundt Maridalsvannet også.

Nytt forslag kom på bordet, kaffe i Nydalen, Jon Kåre synes det var spesielt bra forslag for der jobber jo han, men ergret seg at han ikke hadde med ansatt kortet sitt så han kunne vist oss litt. Vel nede etter nok et flott stykke norsk høst natur var det tid kaffe for noen, kakao og en bolle til bollefyren som har som hovedregel 1 bolle pr 50km.

Det viste seg at Jon Kåre er veldig god på hoderegning han hadde nemlig notert seg 1 bolle og en vaffel (= bolle) på bollefyren, så da han spurte pent om 1 bolle til i Nydalen, skulle det jaggu meg syklus minst 150km den dagen. Men det finnes jo alltid et unntak, og det er det i dette tilfelle, om man kan ta de siste 50km dagen etter er det helt innafor.

Etter hyggelig stund tok vi jobbveien til både Jon Kåre og deler av Erik sin hjemover .. delvis langs Ring 3, veldig fin tur avslutning på denne fine dagen. Ellers måtte bollefyren ut på Kalvøya for å få regnestykket til å gå opp og tikkert inn på deilige 103km, kun most av Rune på pene 104km, mens jobbsyklisten Jon Kåre på fulldemper (spreking !!) klarte akkurat så vidt 100km.

Erik ? Han driver ikke med sånn fin regning og synes Strava har utspilt sin rolle eller noe.

Mvh Erlend



TourTråkk #25 – Gruppe 3 – 8/10 2022

Historiske innslag rundt kvadraturen og Akershus festning.

Deltakere: Sigrunn, Knut, Øyvind, Narve, Marianne Step, Lise, Tore, Helle, Kjell og Hans-Jacob.

Som ansvarlig for gruppe 3 denne dagen tenkte jeg å kombinere sykkelturen med historiske innslag rundt kvadraturen og Akershus festning. Samtidig så tok jeg høyde for at turen skulle inneholde ulike underlag og obligatorisk bollestopp.

Gruppen startet etter en kort orientering om dagens opplegg fra Jardarhuset og tok «den inneklemt» ut fra Sandvika – dermed hadde vi vært både på grus og sti og vi fortsatte mot Oslo på asfalt. Helle meldte underveis at hun ville ta en egen tur og dermed var vi 8 som kom til første stopp på dagen.

Dette var statuen av Franklin D Roosevelt (FDR) på rådhusplassen. FDR var USAs 32. president og satt i denne funksjon før 2 verdenskrig startet og frem til han døde 12 april 1945. Han er den lengst sittende president i USA og er kanskje mest kjent for sitt «New Deal» program som fikk USA ut av depresjon på 30 tallet og fikk fart på økonomien igjen gjennom store offentlig finansierte infrastruktur utbygginger.

Han fikk ett nært forhold til Norge gjennom vennskapet med den norske kongefamilien, i særdeleshet kronprinsessen og barna som oppholdt seg i USA under okkupasjonsårene. Monumentet er en takk for hans støtte til Norge gjennom krigsårene og ble satt opp i 1950.

Dagens andre stopp var Myntgaten 3. Dette bygget huser Oslo Militære Samfund som er en forening for offiserer fra alle forsvarsgrener etablert i 1825. Formålet var å utvikle akademisk militær debatt samt etablere bibliotek. Medlemskapet er begrenset til offiserer og spesialistbefal, samt sivile tjenestepersoner med tilknytning til forsvaret. Fra oktober til mai arrangeres ukentlige foredragskvelder. Bygningen ble reist i 1878.



Dagens tredje stopp var Tollbugaten 10 eller T-10 som den også kalles. T-10 var opprinnelig en del av Christiania bebyggelsen og man antar at bygget ble oppført på 1630 tallet – da i 2 etasjer. Bernt Anker ble eier av T-10 rundt 1800. Bernt Anker var forretningsmann, skipsreder, skogeier, trelasteksportør, godseier og i sin tid Norges rikeste mann med rundt 20000 ansatte i ulike virksomheter. I 1802 forærte han T-10 til Krigsskolen i ett gavebrev og undervisningen kom i gang i bygget fra desember 1803.

Etter andre verdenskrig ble bygget brukt som forlegning for krigsskolens kadetter, mens mye av undervisningen foregikk inne på festningen. Dette varte frem til 1969 da Krigsskolen flyttet inn på Linderud. Etter at skolen flyttet så var T-10 flittig brukt av KS til både undervisning og sosiale arrangementer. I dag brukes bygget som møtelokaler og selskapslokaler og Institutt for Forsvarsstudier har sine kontorer her.

Bygget ble fredet i 2004 og forvaltes i dag av en stiftelse med utspring fra Krigsskolens venner – tidligere elever og instruktører på KS.

Dagens fjerde stopp var militærhospitalet som i dag står på Grev Wedels plass. Dette er en laftet tømmer bygning med panel som ble oppført i 1807 på Damløkken/ Akersgaten 44. Behovet for hospitalet var at det var mange syke og sårede soldater på Akershus festning og det utgjorde ett sikkerhetsproblem for området. Da Norge fikk sin uavhengighet kom behovet for ett eget Rikshospital og Militærhospitalet ble en del av dette fra 1826 til 1883 da RH flyttet til Pilestredet. I 1962 ble militærhospitalet revet, merket og lagret på Norsk Folkemuseum frem til det på nytt ble oppført i 1983 her på Grev Wedels plass. I de påfølgende år har ulike etater hatt sitt tilhold i bygget, men siden 2016 så er det etaten Forsvarsmateriell som disponerer bygget.



Dagens siste stopp var en runde på Akershus festning. Vi syklet inn på festningsområdet gjennom gang porten på sjøsiden og hadde første stopp ved statuen av Max Manus. Max Manus var en motstandsmann som deltok både under den finske vinterkrigen og felttoget i Norge. Senere begynte han med motstandsarbeid før han måtte flykte og brukte 7 måneder på å komme seg over til England hvor han fikk ytterligere militær trening før han ble sendt tilbake til Norge og sluppet ned i fallskjerm. Deretter var han med på flere større sabotasje aksjoner mot tyskerne.

Akershus festning er en av de mest betydningsfulle festninger i Norges historien – opprinnelig bygget som en middelalder kongeborg på 1200. På 1600 tallet ble det ombygget til ett renessanse slott omgitt av en bastionfestning.

I 1815 ble Akershus nedlagt som militært anlegg men ble re etablert 1820 – 1850 for deretter å gå ut av den operative driften. Festningen ble da brukt som hovedkvarter, skoledrift, depot og som forlegningsområde. Det ble også brukt som fengsel fra 1820.

I dag er området fortsatt en militær festning med egen kommandant og kommandantskap som tar seg av vakthold og sikring. Her er også Forsvarets integrerte ledelse, med FMIN og FSJ i spissen. Etter 22 juli 2011 så har også statsministeren sitt kontor her i påvente av nytt regjerings kvartal.

Ellers finner man Forsvarets Skolesenter, Forsvarsmuseet, Hjemmefront museet, Statens representasjonslokaler samt andre avdelinger her. På paradeplassen står Norges nasjonalmonument. Dette er ett minne om norske falne under 2 verdenskrig. Det ble avduket på frigjøringsdagen 8 mai 1970 av den gang Kronprins Harald.

Det er vanlig med høytidelige bekransninger på nasjonaldagen og i forbindelse med utenlandske statsbesøk.

Siste stopp på festningsområdet var på retterstedet ved Hjemmefrontmuseet. Herfra gikk turen tilbake mot Sjøholmen for bollestopp. Her oppsto ett snev av nervøsitet i gruppen etter at vi hadde parkert syklene utenfor Sjøholmen og oppdaget at døren til restauranten var stengt, men Narve iverksatte en rask sjekk av andre dører, oppnådde kontakt med personalet og plutselig ble det både kaffe og boller som kunne nytes i strålende høstsol.

Etter kaffestunden avrundet vi turen og dro hver til vårt etter 36 km.

mvh Hans-Jacob



TourTråkk #26 – Gruppe 1/2 – 15/10 2022

Løvli i flott høstvær

Gårsdagen i går var en av de største overraskelsene dette året sånn værmessig. Hele uken var det meldt, regn, regn og vind denne lørdagen, liksom hele dagen ☁☁☁ Siste sjekk av Yr var rundt kl. 16 dagen før ... her var det bare til å ståls sette seg og forberede seg til det verste.

Overraskelse var desto større da Yr ble sjekket på Tour day. Bare ☀ hele dagen. Hææ er det mulig liksom, her må det være feil med Yr appen, men det så da ut som det lettet ut da en tittet ut. Været hadde fullstendig snudd til det beste høstværet en kunne tenke seg.

Det var en stor gjeng som var samlet ved Jardarhuset og vi syklet i samlet flokk oppover Lomma til Bærums Verk hvor klinten ble skilt fra klinten.

Gruppe 2 bestod nå av Ola N. som selvutnevnt hærfører, Rune, Øivind, Svein-Erik, Peter, Klaus, Einar og Erlend.

Vi tok den Gamle Kongeveien fra Bærums Verk og allerede i først sving mistet vi 2 stk (Klaus og ?) som lå i front og tok ikke imot ordre fra hvem helst, dvs. fra den selvutnevnte hærfører som ville holde til venstre da veien delte seg oppe i bakken.

Vi møttes heldigvis igjen noen minutter senere, men de fikk seg en lekse de forhåpentligvis lærte noe av.

Vi fortsatte i fint driv oppover gamleveien i Lommedalen. Peter som fikk seg en tur han sent glemmer forrige helg, syntes tempo'et denne dagen var mye bedre. Siden flere var med denne dagen, må det ha vært at Dick ikke var med denne gangen at tempoet var bedre tilpasset deltakerne.

Ola hadde valgt «veien» oppover Tverrelva, ikke alle skjønnte hvilken vei det skulle bli, men det er altså den vestlige veien av Tverrelva, dvs. den raskeste og beste veien retning Damtjern, hvor vi skulle



Fint føre oppover, ikke mye grusstøv å se.. tidvis mye rennende vann langs sidene og enkelte ganger på grusveien også.

Det er mye oppover mot Damtjern og flere synes det er helt meningsløst at det går så mye nedover igjen før enda mer oppover til en kommer til dagens delmål 1, nemlig flotte Damtjern i høstdrakt.

Mens 7 av 8 tok retningen Damtjern i krysset mot Løvli, benyttet Øivind muligheten for en søndagstur på en lørdag alene mot Løvli hvor bollene og vaflene ventet. Mulig han var redd det ikke skulle bli noen boller igjen på han siden bollefyren var med i gruppen.

Etter og ha tatt en titt på Damtjern tok tempoet seg opp mot Løvli betraktelig, da det var muligens flere som var redd for at det skulle gå tomt for boller.

Mens det ble pustet og svette oppover for noen med puls godt over 140 (hør video'en vedlagt) var det andre som småpratet oppover bakkene ... opp der er det flere bakker enn du husker.

Bollefyren kom seg opp til slutt han også i ledergruppen, men ikke uten anstrengelser, mens flere kunne ta seg en velfortjent bolle burde ikke alle ha gjort det, men gjorde det likevel.

Ikke mange besøkene da vi var der så tidlig, men både boller og vafler gled ned med den største selvfølgelig av alle sammen.

Etter at nesten alle var gode og mette skulle vi ta trillestien ned til grusveien vi hadde passert for 10-12km siden 👍 Men nå var det bare ca. 2,5km som kunne trilles ned med boller i magen.

Trilles og trilles, tidvis svømming kunne det virke som, mye bløtt men steinene var ikke særlig glatte og når tom han på grusracer kom seg ned uten å gå ned i bakken eller trille sykkelen må det være en av de letteste trillestiene vi har her til lands.

Hør video av gledes utbruddet da han kom seg ned det vanskeligste og bratteste partiet på egenhånd.

Vel nede syntes Peter det var en god anledning og fortelle at her hadde fulldemperen gjort seg, jo enig i det, men 2,5 km av 70km tur?

Nå fikk vi lønn for strevet når vi skulle ned mot Lommedalen, vi suste nedover .. men hvor lenge var Adam i paradiset, jo nøyaktig noen km nede i bakkene ... der kom turens første og siste punktering med han med de tynneste dekkene og tyngste girene.

Ikke alle fikk med seg dette, Klaus som ble skreket til, PUNKTERING, vendte det andre øret til og forsvant for gruppen.

Her var det bare til å sette i gang, men det gikk noe seint synes Ola og tok føringen ganske raskt selv den uheldige hadde gjort dette mange ganger selv, dog ikke på denne sykkelen, men her ble man minnet på at terrengsyklisten Høydal har klart en punktering på ca. 20 sek.

Bakdekket var av den vanskelige sorten, dekkspakene knakk som fyrstikker og Ola måtte dra frem sine monster spaker som funket mye bedre enn standard spaker.

Dekket ble løsnet etter i herdig innsats av Ola og hullet ble funnet med en skikkelig spiss liten stein på 2 mm, dekket hadde ikke en sjanse på den der.

Dekket kom på igjen men Ola var heller ikke særlig imponert over pumpen som ble forelagt til jobben, så Øivind sin kubbe av en pumpe funket helt supert og 3 stk. måtte pumpe det de var gode for at det skulle bli nok trøkk i dekket.

Resten av turen foregikk ganske så knirkefritt nedover til By med 1 mann mindre som trodde vi hadde tatt en annen vei nedover, bortsett fra lyden fra Einar's sykkel, den må på service !!!

Vi tok hovedveien nedover Lommedalen, dvs. asfalt veien sneiet Baker Hansen på Bærums Verk uten at noen "måtte" stoppe der, og etter det falt 1 etter 1 fra på vei videre nedover, til vi var 3 igjen ved Kiwi'en og alle dro til sitt.

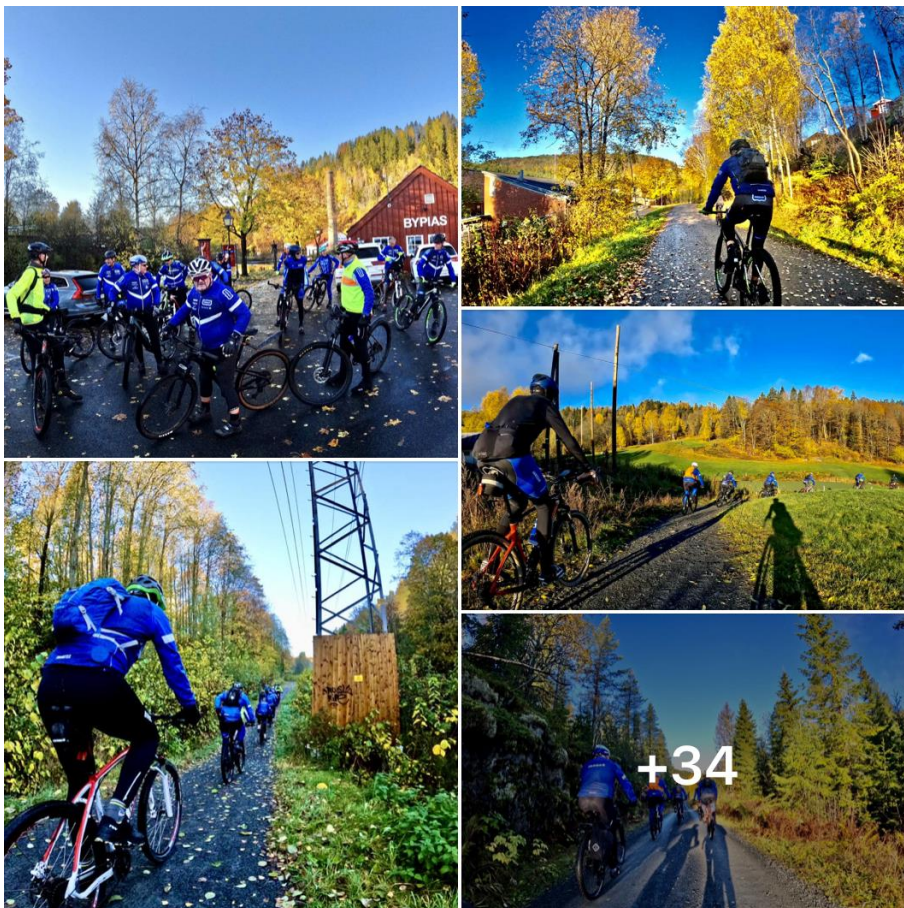
Så knapt noe dyr ute, ikke mye å skryte av.

—

Tusen takk for en ny kjempeflott TourTråkk i strålende høstvær. Og tusen takk for hjelpen Ola med punkteringen, uten deg og dekkspakene dine hadde jeg sikkert stått der enda.

Jeg tikket inn på fine 72km, dvs. kun 1 bolle på meg denne dagen.

Mvh Erlend



TourTråkk #26 – Gruppe 3 – 15/10 2022

Tverrelva i flott høstvær

Deltagere: Jon Kåre, Hans Jacob, Rune, Narve, Marianne S., Sigrunn, Kjell og Tore.

Undertegnede hadde fulgt med på yr hele uken, og var litt skeptisk om regnværet som var meldt tidligere i uka skulle gjøre turen til en våt og kald opplevelse. Oppmøte på Jørdarhuset viste klart at den bekymringen kunne jeg spart meg for.

Ved oppmøte viste det seg at noen av gruppene manglet ansvarlig, men Jon Kåre som hadde ansvaret for gruppe 3 sto klar med en flott rundtur i solskinet.

Vi syklet til Vøyenenga. Så oppover langs Lomma hvor det tidvis var vått og mye løv. Kjente et par ganger at bakhjulet skled litt, men alle kom seg flott opp til Bærums Verk. Der skilte vi lag med gruppe 2 og fortsatte oppover Lommedalen i fint driv.

Vi tok en tur nedom Lommedalen Kapell, hvor Jon Kåre fortalte en god historie fra 30 år tilbake om hunden sin Thorvald .

Ferden gikk videre oppover Lommedalen til By, hvor Rune måtte snu. Da han hadde en annen avtale.

Vi syklet oppover langs elva i det nydelige været. Duggfriskt i gresset og solen som skinte i elven ga et bilde av hvordan en kan ha en fantastisk sykkelstur om høsten.

Ved brua på Tverrelva ble det en liten stopp for å samle troppene. Så gikk ferden i full fart nedover langs elven.

Undertegnede følte seg litt utrygg et par ganger. Da det var lagt ut ny grus på veien, og den var ganske løs.

Videre på oversiden av golfbanen, og gamle Lommedalsvei ned til Baker Hansen på Bærums Verk.

Kjell sier at vi kan jo ikke sitte ute nå. Han får ganske raskt svar fra oss andre om at det skal vi. Vi finner oss bord, og alle får sin velfortjente kake og kaffe.



Fossen bruser og solen skinner, og Kjell sier. - Jammen glad vi satte oss ute. For dette er jo bare fantastisk. Etter gode samtaler og god bakst går ferden nedover langs Lomma og tilbake mot Jardarhuset.

Takk til alle for en fantastisk tur i godt selskap og nydelig vær.

Jeg klokket 46 km. Hilsen Tore



TourTråkk #27 – Gruppe 1/2 – 22/10 2022

Helvetesmyra

Her kommer noen bilder og videoer fra gårsdagens TourTråkk #27 gr 1/2 servert av tursjef Einar.

En helvetes tur. Vi skulle nemlig opp Tverrelva, Helvetesbakken (Tverrelvaveien) Helvetesmyra og hjem via Sørsetra og Sollihøgda. I krysset opp Helvetesbakken (Strava segment) var det ikke alle som var klar for et lite helvete så noen ville sykle rundt via Kleivstua på grusen (et mindre tall), les de som ikke ville bli våt på beina.

Vurderte det jeg også på mine tynne 40mm dekk, men Peter synes det ville være skikkelig imponerende om jeg ble med hovedgruppen. Utfordringen akseptert.

Sugene bakke oppover, da det flatet ut startet den brutale Helvetesmyra. Det gikk ikke mange meterene før helvete brøt løs, etter ca 40m med tunge tråkk kom jeg til en liten pytt som lett skulle forseres, putten var et svært dypt høl og jeg gikk opp i stående med hodet rett ned mot bakken etter et hallingkast senere lå jeg på ryggen i en stor dam i Myren.

Fikk jeg det på video ? Nei uflaks. Den koselige og fine turen gikk over til en våt affære. Men det gikk overraskene «greit» videre, mye av myren videre kunne sykles, selv på grusracer med 40mm dekk og kun 2-3 kortere gå parti senere var helvete over.

Retur via Sørsetra for opptining, tørking og minst bolle og vaffel, nedover fra Sollihøgda og de som var minst slitne (?) tok Skoglund og Grønlandsveien hjem, dvs. Brite Halvard, Rune J og meg.

Flott tur Einar, men det svaalestupet kunne jeg ha spart meg for helt klart.

Mvh Erlend

Takk for god stemningsbeskrivelse fra turen, Erlend. Den var på ca. 53 km for de fleste.



Disse var med rundt Kleivstua: Dan Evert B, Olav T, Jon Kåre B, Svein Erik S, Kjell K.

Og disse var med over Helvetesmyra: Brite V, Halvard M, Øyvind N, Erlend B, Rune J, Peter S, Rune H, Eirik A, Tor H, Eivind S, Einar M

Fra dyrenes verden: En hund som plent ikke ville passere oss selv om vi sto æresvakt. Samt spor etter elg på Helvetesmyra



TourTråkk #27 – Gruppe 3 – 22/10 2022

Angrepet av løs hund

Det ble gruppe 3 tur i dag også på den 27 utgaven av tourtråkk 2022. Hans Jacob og Elisabeth Røddø, Karin Råd, Marianne Sanderud, Helle Tungesvik og dagens referent Narve Holen. Ingen hadde tatt ansvar for gruppe 3, så Elisabeth spurte Hans Jacob, hvor skal vi dra i dag, og fikk hurtig svar tilbake at turen går mot Fornebu landet.

Grappa utfordret seg selv at vi måtte ha både asfalt, grus og noe lett sti på turen. Som ofte før startet vi inneklemt langs Engervannet før vi fortsatte turen inn langs Veritasparken, hvor vi speilet oss i det blikkstilte vannet. Kanskje det hadde noe med alle lensene som lå langt ute og hele veien til Fornebuparken. Vi stusset litt på «mudderbåten» som lå der, men Helle minte oss på Jan Kåre sitt foredrag for noen uker siden, så da fikk vi forklaring på det. Ved Veritas vill Elisabeth se på noen fine leiligheter på oversiden av Veritasveien og tok over føringen av gruppa. Etter en kort visitt og beskuelse av de utvendige fasadene, fortsatte vi mot Oksenøya via Strand.



Før vi syklet inn på turstien tok vi en kort stopp, hvor referenten fortalte gruppa at i sin utplassering på arbeidsuka tidlig på syttitallet. Vi fortsatte langs vannet og fulgte den vanlige turstien rundt fugletårnet hvor dagens bilde ble tatt, før vi fortsatte rundt Koksabukta og Hundsundet. Dagens obligatoriske stopp ble denne gangen hos Fardal bakeri og Pizza, hvor gruppa koste seg med kaffe, te og gode kanelboller. Ferden gikk nå hjemover og ved nedsiden av Equinor ble Elisabeth og Kari angrepet av løs hund, men heldigvis ble angrepet avbrutt og ingen skade skjedd. Ved Strand satte Elisabeth opp tempo og undertegnede, Marianne og Helle ble hengende litt etter, men vi var igjen samlet like før Sandvika. Her var det farvel og alle var

enige at gruppe 3 leverte en verdig gruppe 3 tur.



Kort oppsummert var gruppe innom asfalt, grus, sti og et lite brosteinsparti ved Veritas. Høsten eller forvinteren er over oss og alt blir mer gult rundt oss i naturen. Ellers fra naturen fikk vi se en Hegre, noen svaner, flere firbente på tur med sine eiere og ikke minst en skyggebokser som stod å slo ut i luften bortenfor Sjøflyhavna. Stor takk til dagens deltakere som bidro med hyggelig samvær.

Sykkelhilsen Narve

TourTråkk #28 – Gruppe 1/2 – 27/10 2022

Kobberhaughytta

Jammen ble det noen fine bilder fra turen Øivind foreslo og som Ola ledet i går på TourTråkk #28 gr 1/2 til Kobberhaughytta også.

Det kommer vel et fint referat frem til hytta ?? Det ble en skikkelig oppbruddstemning etter Kobberhaughytta ... det ble en rask nedstigning nedover mot Sørkedalen. Jeg og Laurits ventet på de andre ved Sørkedalen Landhandel mens ledergruppen suste avgårde hjemover.

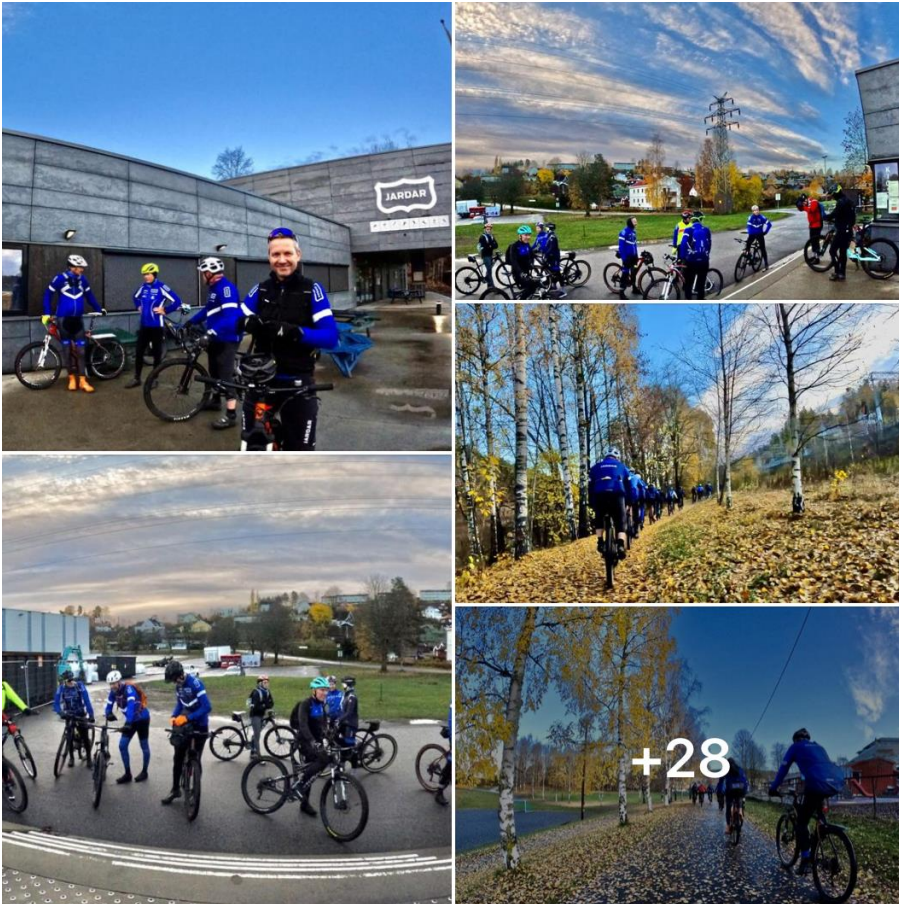
Vi ventet, ringte, men de kom ikke så jeg syklet asfalten utover og Laurits tok Sinober veien ... vi to møttes igjen lenger ute ... ingen bakgruppe å se. Her har vi forbedrings potensiale som sykkelgruppe. Viste seg at Brite hadde punktert lenger ute i Sørkedalen ... men ingen tok telefonen.

Jeg som hadde en halvveis avtale med Brite og Halvard og når de ikke dukket opp tok jeg sikte Triungsvanna på nye stier, mens Laurits prøvde å finne kona som heller ikke svarte på tlf ... han hadde gitt opp å bruke «Find My Wife» .. men hadde vært lurt og hatt påslått i går.

Jeg fikk meg en skikkelig fin stitur på nye stier og hadde planer om å komme ned ved Burudvann men havnet ved Tobonn, pytt sann. Det var noe bløtt oppi der, men knallfint. Helvetesmyra i Krogsbogen kan bare gå å legge seg.

Ble 68km og 1200hm på meg på stisykkelen, takk for flott høsttur.

Mvh Erlend



TourTråkk #28 – Gruppe 3 – 27/10 2022

Skolebolle i størrelse XXL

Sjekket påmelding på Spond sent fredag og da var det kun 8 påmeldte, men lørdag morgen hadde antallet nesten tredoblet seg. De aller fleste ble med gruppa 2, men vi ble fire spreke ungdommer i sin beste alder i gruppe 3 og det var Hans-Jacob Rødø, Tore Sprangrud Iversen, Asrun Aalvik og selvutnevnt turleder og referent Narve Holen.

Gruppa syklet opp Ekkoveien via Juterudveien, Rugdefaret, Brekkeveien og ned Billingstadveien, hvor vi så fulgte Billingstadsletta hele veien til Holmen. Vi krysset under E18 og startet oppstigningen mot Jansløkka skole via Nye Vakås vei, Hofstadgata, Hønsveien og Haugboveien. Siden det hadde regnet mye, valgte vi asfalt istedenfor Knut- eller Olavsstien. Da vi krysset Kirkeveien ved Jansløkka skole kom det noen....aha, så det er her vi er 😊.

Vi tok Vøyenveien over til Solliveien og startet på oppoverbakkene mot Solli. Sola hadde nå kommet skikkelig frem og det føltes som en vakker vårdag, med fønvind i ryggen. Asrun og Hans-Jacob tok teten og holdt den hele veien til p-plassen ved Solli. Asrun virket uanfektet og vi kunne se at her hadde noen vært på treningsleir. Lett i tråket, lav

puls, virket bakkene som en lek. Tore og Narve derimot tok det litt mer piano, men i hyggelig passiar. Siste bakken opp forbi Solli gård, gikk nesten i slalåmformasjon, da dagens første turgåere skulle til åpen gård på Solli. Vi kom oss forbi hestene som var klar for tur, men vi måtte balansere syklene for å unngå sykkelkrasj med to gås som rolig vugget over tunet.



Vi tok det pent nedover stien mot Sandungen og fulgte så vanlig trasse hele veien til dagens bollestopp, som var Gupu. På veien nedover kunne vi kjenne lukten av nyfelte tre og se at det var gjort stort innhugg i marka, langs Vestmarkveien. Men vi merket også at det var mye kjøligere i skyggesiden, der sola ikke kom frem. I dag valgte vi Gupu som bollestopp og vi ble fort enige om at skolebrødet

og kanelnurren var av størrelsen XXXL. Gode var de også, selv om referenten bare hadde en kopp varm



sjokolade. Selv om sola varmet godt var det på tide å avslutte dagens tur. Vi takket høflig for følge og enige om at dette var kanskje en god avslutning av sykkellesongen. Men vi har kanskje en mulighet neste lørdag også, før banketten uken etter. Det ble nesten 40 km på meg i dag.

Fra naturens verden er dyra på Solli markagård nevnt, ellers er marka dekket med et gult teppe av løv. Høsten har sin sjarm.

Sykkelhilsen Narve

TourTråkk #29 – Gruppe 1 – 5/11 2022

Så ble det Hokksund-tur helt på tampen, på tross av Fake News fra Yr

Undertegnede lot seg lure av Yr sent torsdag kveld og bebudet tur fra Hokksund i «strålende høstsol» på TourTråkk's siste etappe. Olav meldte kjapt at dette måtte være fake news og de fleste trodde nok mer på Olav enn på Ola, siden det var få påmeldte. Men gruppeansvarlige Jon Kåre og Ola besluttet likevel å gjennomføre turen, siden siste værbulletin kun bød på yr og levelig temperatur.

Ved frammøte på Sandvika stasjon kl. 08.17 var det likevel fem blide åsyn som møttes, og smilte om kapp med solskinnssbollene på Narvesen. Selv godværs syklisten Olav møtte plutselig opp, han hadde skjont at Hokksundklassikeren ikke var fake Nyhus likevel! I tillegg vestlendingen Brite, som ikke bryr seg om litt grisevær og Tor H som mente dette var en flott Birkenforberedelse. Disse i tillegg til de nevnte gruppelederne for gruppe 1 og 2.

Vel framme på Hokksund i rute kl. 08:59, ble det obligatoriske gruppebildet tatt og vi var i gang. Vi mente optimistisk vi skimtet lysning og tilnærmet sol bak skydekket, til tross for lett yr og tåke ved start. Etter tissestopp på Esso etter 500 m, varmet vi opp langs asfalten i retning Vikersund og tok fatt på klatringen opp i Finnemarka. Det ble snart «holt, genser av» og lettelser i antrekket, for selv om Garminen viste +4, ble vi varme i trøya. Etter en drøy time var vi oppe ved Ulevann og dagens høyeste punkt på 510 moh. Vi pleier jo å ta en liten stopp ved Vrangla litt lenger inn, men da vi nærmet oss denne perlen av et vann, stusset vi litt over mange parkerte biler og til og med en buss inne på bomveien. Jakt kanskje, eller skoletur? Vi svingte inn på grasvollen hvor vi pleier å slikke sol og ta et morgenbad, men ble straks møtt av en løpende og fektende, og ganske så bestemt ung mann, som ba oss stoppe og trekke oss pent og stille tilbake. Vi la da merke til folk både her og der, en haug med kameraer og teknisk utstyr, biler og telt, og mannen sa at de her holdt på med filminnspilling, og at hvis vi syklet videre til plassen hvor vi normalt har pause (klassikerpause altså!), ville vi ødelegge mange timers arbeid. Vi spurte selvsagt hva de holdt på med, hvem de var og hvilken sjanger osv, men svaret var «ingen kommentar» og «strengt hemmelig» på alt. Så om vi var vitne til siste James Bond, Mission impossible 12, De Dødes Tjern 3 eller Finnemarka minutt for minutt, vites ikke, - vi skulle kanskje få svar om to år.....

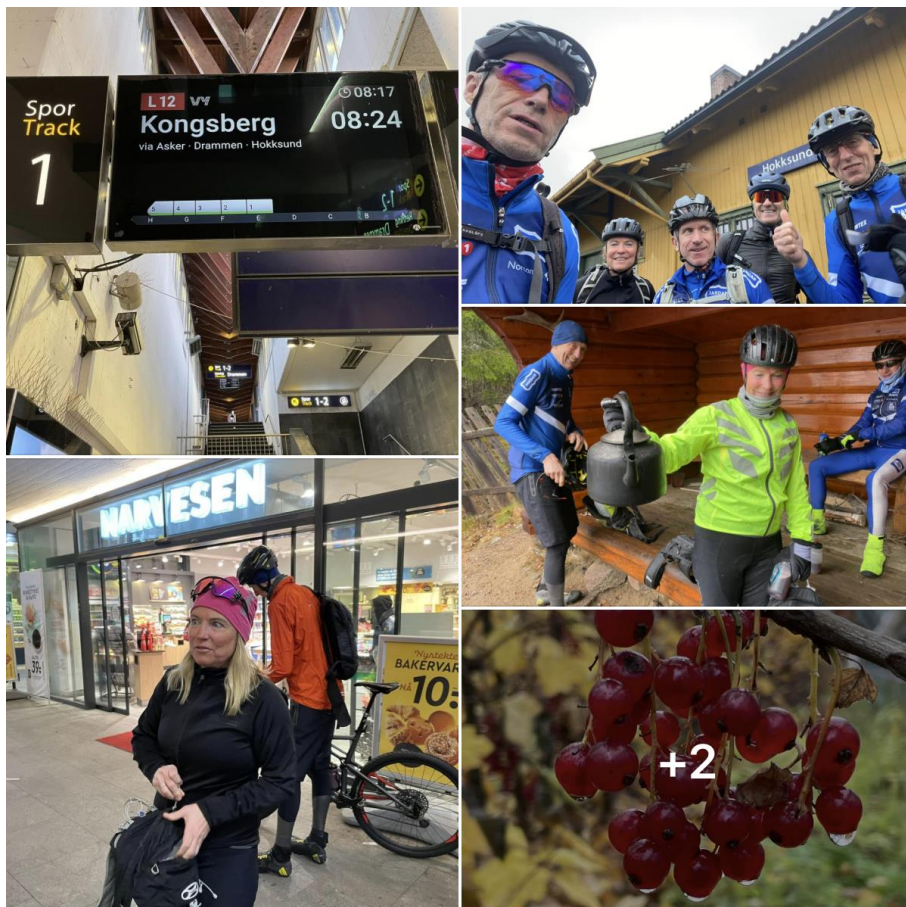
Så vi peiset på videre, Tor i tet og inn i Birkenbobla si, og vi andre på hjul. Tor enset knapt svinger og i alle fall ikke veikryss, så da vi skulle ta av for å sykle på vestsiden av Sandungen (Finnemarkas altså), durte Tor og Jon Kåre på videre på østsiden. Vi ropte og syntes vi så at begge registrerte våre hyl og syklet derfor videre på vår vei, og regnet med at de to i Birkenbobla, hadde snudd og snart ville ta oss igjen. Men etter et par tre km vibrerte det i baklomma til Ola og Jon Kåre var på tråden og etterlyste oss. De hadde snudd, men ikke registrert vår manøver og trodde vi hadde havarert lengre opp i lia. Men vi var snart samlet igjen og videre på vår vei rundt Glitre, Drammens drikkevannskilde. Vi la merke til at Glitre fortsatt hadde et par meter igjen før det var fullt, til tross for en fuktig oktober og svært fuktig start på november. Siden vi ikke hadde fått oss den lille matbiten ved Vrangla, begynte flere nå å snakke om lunsj og kaffekosen vi skulle ha i gapahuken ved Nordre Sneisa. Vi måtte bare passere krysset ved Saga og gjøre unna den 5 km lange klatringen opp langs Sneisaelva.

Vel framme i gapahuken ble det skiftet til tørt tøy, spist gode brødsiver, drukket varm kaffe fra termos og speidet etter sola. Den var fortsatt ikke så se, men vi var enige om at det kunne vært verre! Så gikk ferden videre nedover mot Sylling, vi passerte Dammyrdammen i god flyt og tråkket på asfalt med Jon Kåre i front de siste km ned mot Sylling. På Spar i Sylling pleier vi alltid å stoppe på disse turene, for her spiser vi is og jordbær! Ola tilbød det også denne gangen, men ingen bet på tilbudet. Derfor ble det bare en kort stopp før vi tok fatt på den beryktede Engerkleiva opp i Vestmarka. I bunnen av bakken er det en fin ripsåker. Vi la merke til at det fortsatt hang fine risler på buskene, og minner fra ungdomstidas epleslanger ble vekket. Ripsen smakte fortreffelig og ga krefter slik at kleiva gikk som en lek! Da vi nærmet oss Vestmarkas og vår Sandungen, oppdaget vi at kjerrevegen vi kjenner så godt var forvandlet til en ny flod. Det er vått i marka nå! Nede ved Vestmarksetra tok vi siste stopp og takket hverandre unisont for en fin tur, litt våte, men ikke kalde, og vi var svært tilfredse med at vi hadde gjennomført klassikeren fra Hokksund som årets siste TourTråkk!



Fra naturens verden: Elg i tåke så vi ikke, men en og annen storfugl ble observert. Alle beitedyr var hjemme og noen sikkert allerede i fårkålgryta.....

Mvh Ola



TourTråkk #29 – Gruppe 2/3 – 5/11 2022

Narve solotour

Fikk ansvaret for å geleide gruppe 2 & 3 på dagens TT og forslaget mitt var tur til Dikemark og Heggedal. Stod opp klokken 0730 og i det jeg begynte å ikle meg sykkelantrekk klokken 0800 åpnet himmelen seg utenfor. Jaja tenkte jeg, nå får jeg testet om regnjakka og buksen som var kjøpt inn for noen år siden faktisk var vanntett. Klokken 0840 trillet jeg ut av garasjen og ikke en regndråpe å se, kun at skydekke var i ferd med å lette i det fjerne. Da fikk vel Ola rett i at det blir bra vær a-likevel.

På klubbhuset var jeg førstemann ute for en gangs skyld og ventet spent på hvem som skulle dukke opp. Knut Dagfinn Helgesen hadde meldt sin ankomst på Spond, og normalt så dukker det opp noen andre som kommer uanmeldt. Da klokken passerte 09 sharp, var det på det rene at sykkelsesongen er over. Ingen syklistere å se, så jeg ringte Ola Nyhus bare får å sjekke at gruppe 1 hadde tatt turen til Hokksund. De hadde akkurat ankommet stasjonen og klar for tur. (Noe sier meg at turen ble en våt affære...)

Jeg må ærlig si at solo tur til Dikemark og Heggedal ikke fristet og bestemte meg for å returnere hjem for å heller ta en styrketreningsrunde på Sats. Så jeg tok en kort runde om Slependen til Sandvika, slik at jeg passerte hele 10 km på årets siste TT fra min side. Ved Sandvika begynte det å yre litt tettere og fikk testet regnjakka og buksa da det regnet litt før jeg kom hjem.

Så da ble det i alle fall en solo tur i år med start fra klubbhuset. Fra naturens verden var det ikke mye å melde i dag, men observert at Isielva hadde stor vannføring.

Ønsker alle en fin dag. Narve



---Takk for flott TourTråkk sesong